

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35, ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ-ΦΑΞ 2105232553, ΜΑΡΤΗΣ-ΑΠΡΙΛΗΣ-ΑΠΡΙΛΗΣ 2019 ΑΡ. ΦΥΛ. 541, € 1,50

ΜΑΥΡΟ ΣΤΑ ΤΡΙΑ ΦΑΣΙΣΤΙΚΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΝΕΟΧΙΤΛΕΡΙΚΟΥ ΑΞΟΝΑ: “ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ”-ΣΥΡΙΖΑ-ΨΕΥΤΟΚΚΕ

ΕΦΟΣΟΝ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΣΕ ΝΑ ΚΑΤΕΒΕΙ ΣΕ ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

ΣΤΗΝ ΚΑΛΠΗ ΔΗΛΩΣΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ ΣΤΗΝ ΟΑΚΚΕ ΤΟ ΜΟΝΟ ΚΟΜΜΑ ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΑΝΤΙΣΤΕΚΕΤΑΙ ΣΕ ΟΛΗ ΤΗ ΓΡΑΜΜΗ

ΑΠΟ ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΠΟΥ ΚΑΤΕΒΑΙΝΟΥΝ ΣΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ Η ΜΟΝΗ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΨΗΦΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΗ ΣΤΟ «ΟΥΡΑΝΙΟ ΤΟΞΟ»

Οι ευρωεκλογές της 26 του Μάη ενώ έχουν ένα πραγματικά μεγάλο και μάλιστα παγκόσμιο ενδιαφέρον στην πανευρωπαϊκή τους διάσταση καθώς πραγματικά έχει μεγάλη σημασία αν θα συνεχίσουν να κρατάνε την πλειοψηφία του ευρωκοινοβουλίου οι φιλοευρωπαϊκές ή οι φιλορώσικες φασιστικές αντιευρωπαϊκές διαλυτικές δυνάμεις, στην ελληνική εσωτερική διάστασή τους θα επηρεάσουν τους πολιτικούς συσχετισμούς μέχρι τις βουλευτικές εκλογές, αλλά όχι τόσο αποφασιστικά όσο φαίνεται το ζήτημα της πραγματικής πολιτικής εξουσίας.

Σε ότι αφορά τις ταυτόχρονες αυτοδιοικητικές εκλογές, αυτές στις δοσμένες συνθήκες είναι ένα καλό δείγμα για το ποιος μπορεί να έχει από την άπο-

ψη της πολιτικής επιρροής την πραγματική κρατική εξουσία στη χώρα, επειδή γίνονται σε δύο γύρους και έτσι μπορούν να φανούν πιο εύκολα τα αληθινά

πολιτικά μέτωπα και οι συμμαχίες. Νομίζουμε ότι εδώ οι μάχες στο δεύτερο γύρο θα έχουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον.

Κύριος εχθρός τα τρία φασιστικά κόμματα και οι στρατοί τους, οπότε μαύρο και στα τρία

Είναι πάντως σε όλους φανερό ότι από τις δύο αυτές εκλογικές αναμετρήσεις οι πιο καιρίες είναι οι ευρωεκλογές. Αυτό που κρίνεται σε μια πρώτη ανάγνωση είναι το αν ο φασιστικός μηχανισμός του ΣΥΡΙΖΑ θα συνε-

χίσει ανεμπόδιστος στο δρόμο που έχει χαράξει για να αλώσει για λογαριασμό και με τη βοήθεια των δύο άλλων ρωσόδουλων φασιστικών κομμάτων, της ναζιστικής “Χρυσής Αυγής” και του ψευτοΚΚΕ (και της κύρια φασιστικής εξωκοινοβουλευτικής ουράς τους), όλους τους καιρίους μηχανισμούς του κράτους, κυρίως το στρατό, τη δικαιοσύνη, και την τηλεόραση ή αν θα τον σταματήσει για λίγο το μισοδημοκρατικό φιλοευρωπαϊκό στη βασική του στελέχωση κόμ-

μα της ΝΔ σε μια αυτοδύναμη κυβέρνηση ή σε συγκυβέρνηση με το επίσης μισοδημοκρατικό ΠΑΣΟΚ. (Εδώ χρειάζεται να κάνουμε τη διευκρίνιση ότι σε αντίθεση με τη Χ.Α, που τη θεωρούμε από πάνω ως κάτω φασιστική ακόμα και τη συντριπτική πλειοψηφία των ψηφοφόρων της, θεωρούμε φασιστικό μόνο το στελεχικό μηχανισμό του ΣΥΡΙΖΑ και του ψευτοΚΚΕ και όχι όλη την οργανωμένη βάση τους, πόσο μάλλον τους ψηφοφόρους

Συνέχεια στη σελ. 2

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Η Κόσκο σαμποτάρει τη Ν/Ζώνη Περάματος σ. 3,
- Σχετικά με το Νόμο Γαβρόγλου για την Παιδεία, σ. 6
- Οι πολυδιάστατες Πρέσπες, σ. 5
- Ο σοσιαλφασισμός αρπάξει τα συνδικάτα. Στόχος του ηκοινοβουλευτική δικτατορία, σ. 4
- Rotting Crist, το μαύρο μέτωπο σε δράση, σ. 9
- Η συριακή παγίδα για την Τουρκία και το βρώμικο ΡΚΚ, σ. 16
- Η γραμμή Πούτιν - Τραμπ για εθνορατσιστικό διαμελισμό του Κοσόβου είναι γραμμή ανατίναξης του πλανήτη

και Γ΄ Παγκοσμίου Πολέμου, σ.19

Η επίθεση ΣΥΡΙΖΑ-ψευτοΚΚΕ στα Ellinika Hoaxes προάγγελος φασιστικού-πλουτινικού ελέγχου του Ίντερνετ στη χώρα μας

Η είδηση ότι το facebook ανέθεσε, όσον αφορά την Ελλάδα, στον έλεγχο της ακρίβειας ή μη των δημοσιευόμενων σε αυτό ειδήσεων στην ομάδα διαδικτυακής έρευνας και επαλήθευσης EllinikaHoaxes προκάλεσε μια άνευ προηγουμένου επιθετική εκστρατεία από πλευράς της ψευτοαριστεράς και (λιγότερο σε αυτή τη φάση) της φασιστικής και ναζιστικής ακροδεξιάς.

Η απόφαση του facebook έδρασε άμεσα ως καταλύτης και οδήγησε την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και τα καθεστωτικά γκεμπελικά μέσα «ενημέρωσης» που διαθέτει και που την υποστηρίζουν να πάψουν να υποκρίνονται ότι τα χωρίζει «χαώδης απόσταση» από τον Περισσό και να εκστρατεύσουν μαζί του (συγκεκριμένα με έμβλημα τον κνίτη ψευτοδημοσιογράφο - παραχαράκτη ειδήσεων Μπογιόπουλο) ενάντια στους «μπάτσους του Διαδικτύου», όπως αποκαλούν τα EllinikaHoaxes.

Φυσικά οι «μπάτσοι» αυτοί δεν είναι οι πραγματικότεροι, με

σάρκα και οστά μπάτσοι με τους οποίους αστυνομεύουν τους Ρώσους και Κινέζους δημοκράτες στο Ίντερνετ τα φασιστικά καθεστώτα της Μόσχας και του Πεκίνου, αφού με αυτούς τόσο ο ΣΥΡΙΖΑ όσο και το ψευτοΚΚΕ δεν έχουν κανένα πρόβλημα (καθώς αυτοί πολεμούν τη «δυτική φθοροποιό επιρροή» σε Ρωσία και Κίνα). Αυτοί συλλαμβάνουν και ενίοτε εξαφανίζουν όχι αναρτήσεις, αλλά τους ίδιους τους ανθρώπους που τις ανέβησαν, σε περίπτωση που οι τελευταίοι «προσβάλουν» τον φίρερ Πούτιν ή τους δουλοκίητες μεγαλοαστούς ηγέτες του «Κ» Κίνας.

Πιο απλά, για όσους αναγνώστες μας δεν γνωρίζουν πολλά για τον κόσμο του facebook και γενικότερα του Διαδικτύου: εκεί συμμετέχει μια πλατιά μάζα ανθρώπων, πολύ ευρύτερη αυτών που ασχολούνται ενεργά ή και χαλαρότερα με την πολιτική, ανταλλάσσοντας νέα, φωτογραφίες, απόψεις, γεγονότα, μικρά ή μεγάλα, από τη ζωή και την καθημερινότητά τους. Δεδομένου λοιπόν ότι το δυνητικό κοινό είναι τεράστιο, στο συγκεκριμένο μέσο τόσο πολιτικά επιτήδειοι αντιδραστικοί, όσο και απλοί κοινόι απατεώνες, διαίδουν αναρτήσεις με ψεύτικο περιεχόμενο, συνήθως «εντυπωσιακές» ή τρομακτικές ή και αξιοπερίεργες, προκειμένου είτε να επηρεάσουν ένα πλατύ κοινό προς μια συγκεκριμένη άποψη - κατεύθυνση, είτε ακόμη ευρύτερα να του δημιουργήσουν μία

γενική κουλτούρα και αντίληψη σε κεντρικά ζητήματα (π.χ. ενάντια στα εμβόλια -<https://www.ellinikahoaxes.gr/?s=%CE%B5%CE%BC%CE%B2%CF%8C%CE%BB%CE%B9%CE%B1>, υπέρ της άποψης ότι κάθε βιομηχανία σπέρνει απαραίτητως καρκίνο και πρέπει να κλείσει άμεσα, υπέρ της χρυσαυγίτικης άποψης ότι «όλοι οι πολιτικοί είναι κλέφτες που τα παίρνουν για να ξεπουλάνε την Ελλάδα μας» ή «τη Μακεδονία μας», ότι ο «ισχυρός άνδρας» Πούτιν θα σώσει τη χώρα μας και τον πλανήτη από τους «εβραϊομασόνους νεοταξίτες» και άλλες φασιστικές και συνωμοσιολογικές παλαβομάρες).

Συνέχεια στη σελ. 12

ΜΑΥΡΟ ΣΤΑ ΤΡΙΑ ΦΑΣΙΣΤΙΚΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΝΕΟΧΙΤΛΕΡΙΚΟΥ ΑΞΟΝΑ: "ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ"-ΣΥΡΙΖΑ-ΨΕΥΤΟΚΚΕ

Συνέχεια από τη σελ. 1

τους).

Στην πραγματικότητα το διακύβευμα των εκλογών αυτών δεν είναι τόσο μεγάλο, γιατί ούτε η ΝΔ ούτε ακόμα περισσότερο το ΠΑΣΟΚ μπορούν να σταματήσουν τον ΣΥΡΙΖΑ από το να αποσπάσει όλη την κρατική εξουσία. Μπορούν μόνο να καθυστερήσουν αυτήν την πορεία του ΣΥΡΙΖΑ αλλά με αντάλλαγμα, ιδιαίτερα για το σχετικά πιο δημοκρατικό κομμάτι της ΝΔ να τσακιστεί το ίδιο και να εκτεθεί μπροστά στους ψηφοφόρους του επειδή θα έχει προδώσει όλες τις ελπίδες και τις υποσχέσεις που τους έχει δώσει.

Αυτό δεν το λέμε επειδή ο ΣΥΡΙΖΑ έχει οποιοδήποτε αληθινό κύρος μέσα στις μάζες. Το αντίθετο. Είναι το πιο ανυπόληπτο κοινοβουλευτικό κόμμα της χώρας, με την έννοια ότι η πλειοψηφία του πληθυσμού της χώρας το απεχθάνεται σαν απόλυτα απατεωνίστικο και ξεδιάντροπα κυνικό. Η αληθινή δύναμη του ΣΥΡΙΖΑ βρίσκεται στο ότι αυτή τη στιγμή είναι το πιο αγαπημένο κόμμα όλου του ιμπεριαλισμού, δηλαδή όχι μόνο του ανερχόμενου νεοαξιστικού Άξονα Ρωσίας-Κίνας που είναι το αληθινό αφεντικό του, αλλά και των ΗΠΑ και όλων των β' γραμμής ιμπεριαλιστών της Ευρώπης που στην πτώση τους καταφεύγουν ακόμα και σε ενεργούμενά του Άξονα, όπως είναι ο ΣΥΡΙΖΑ ο οποίος έχει όψιμα μεταμφιεστεί σε φίλο τους για να εισοδίζει μέσα τους, προκειμένου να βρουν μια σταθερή βάση στα Βαλκάνια.

Είναι η στήριξη από σύσσωμο τον ιμπεριαλισμό που επιτρέπει σήμερα στο ΣΥΡΙΖΑ να εξαγοράζει έστω ψηφοφορικά μερικά τμήματα της φτωχολογιάς, δίνοντας τους κάποια οικονομική ανακούφιση όχι από την αναδιανομή ενός μέρους της υπεραξίας που συσσωρεύτηκε από την εργασία όλων των μισθωτών, αλλά μοιράζοντας τους ένα κομμάτι από τα όλο και λιγότερα παραγωγικά πάγια από τα οποία θα εξασφαλίζουν τα μελλοντικά τους όλο και πιο χαμηλά επιδόματα, συντάξεις, και μεροκάματα εξάντλησης αλλά και πείνας. Κυρίως όμως η σημερινή παν-ιμπεριαλιστική στήριξη επιτρέπει στο ΣΥΡΙΖΑ να ανοίγει πιο ορμητικά το δρόμο του στην κρατική αλλά και οικονομική εξουσία μέσα από τα δύο επίσης φασιστικά σύμμαχά του κόμματα και τους τρεις παρακρατικούς στρατούς τραμπούκων που ο ίδιος και αυτά ελέγχουν. Αναφερόμαστε στο στρατό του φιλο17νοεμβρίτικου αναρχοφασισμού που βρίσκεται κάτω από την πολιτική προστασία του ΣΥΡΙΖΑ, στο στρατό του ΠΑΜΕ που είναι το μετωπικό όνομα του ψευτοΚΚΕ, και το στρατό των ταγμάτων εφόδου της ναζι-Χρ. Αυγής.

Πολλοί προοδευτικοί άνθρωποι μπερδεύονται από τις αντιθέσεις, καμιά φορά και βίαιες, που εκδηλώνονται ανάμεσα σε αυτούς τους τρεις στρατούς και στα τρία κόμματα που τους καθοδηγούν, και δεν βλέπει την κοινή στρατηγική τους και κυρίως το ότι οι σπάνιες συγκρούσεις τους οφείλονται από τη μια στο συμπληρωματικό και εξειδικευμένο ρόλο που παίζει ο καθένας από αυτούς στα πλαίσια της

κοινής στρατηγικής και από την άλλη στο ότι ακριβώς αυτές οι συγκρούσεις καλύπτουν αυτή την κοινή στρατηγική ή και κοινή πρακτική σε καίρια πολιτικά ζητήματα στα μάτια της βάσης τους, που στην περίπτωση της ψευτοαριστεράς περιέχει και έναν όγκο πραγματικών αριστερών ανθρώπων. Αυτή η ενότητα τους αποκαλύπτεται όταν από κοινού σαμποτάρουν κάθε ντόπια ή δυτική παραγωγική επένδυση στρατηγικής σημασίας και ταυτόχρονα υποστηρίζουν στην πράξη κάθε ρωσοκινέζικη αποικιακή αρπαγή και ρεμούλα, όταν από κοινού ψηφίζουν για να χάνουν τα τηλεοπτικά κανάλια οι δυτικοφιλοι εχθροί τους και να τα παίρνουν κυρίως τα ρώσικα αφεντικά τους, και όταν από κοινού υποστηρίζουν κάθε προσάρτηση και γενοκτονική επίθεση του Άξονα απέναντι σε εξεγερμένους λαούς και κυρίαρχες χώρες. Όμως αυτό που τους προδίδει και τους ενοποιεί βαθύτερα, όπως κάθε γνήσιο φασίστα, είναι όταν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, δειλά ή με θράσος, συλλογικά ή με επιμέρους στελέχη τους ανάλογα με τη στιγμή και τις ανάγκες των συμμαχιών τους εκδηλώνουν τον κανιβαλισμό τους, δηλαδή τον αντισημιτικό αντισημιτισμό τους.

Όμως εκείνος ο παράγοντας που συσκοτίζει αυτή τη στρατηγική τους ενότητα είναι οι διακριτοί και εξειδικευμένοι ρόλοι των τριών στρατών και των τριών κομμάτων που τους καθοδηγούν. Δύσκολα δηλαδή φαίνεται πως ο στρατός των ψευτοαναρχικών τραμπούκων του ΣΥΡΙΖΑ είναι εξειδικευμένος στο να στρατολογήει κυρίως το λούμπεν προλεταριάτο και χρησιμοποιείται από τον ΣΥΡΙΖΑ για αποφασιστικά εξωτερικά χτυπήματα στα εχθρικά προς την τριάδα τμήματα της αστικής τάξης και στους κρατικούς υπαλλήλους που δεν είναι φασίστες. Ούτε φαίνεται ότι το ψευτοΚΚΕ στρατολογεί τους τραμπούκους του κυρίως από συντηρητικά στοιχεία της μικροαστικής τάξης ή κακά στοιχεία της εργατικής που θέλουν να αισθανθούν ισχυρά μέσα από τη συμμετοχή τους σε μια κρατική και συνδικαλιστική δικτατορία σαν αυτή που σχεδιάζει η ηγεσία του για να ελέγξει την κρίσιμη στιγμή τόσο το κράτος, όσο και τις μεγάλες επιχειρήσεις για λογαριασμό των νεοχιτλερικών αφεντικών του. Εκείνο που κρύβεται πιο σχολαστικά από σύσσωμο το πολιτικό καθεστώς είναι ότι ο στρατός των φονιάδων της ΧΑ, που στρατολογεί κυρίως μέσα από ό,τι το πιο εγκληματικό και ψυχολογικά πιο συμπλεγματούχο υπάρχει στην κοινωνία, θέλει πάνω απ' όλα να φτιάξει έναν στρατό βασανιστών και δοσιλόγων στον πυρήνα μιας αστυνομίας και ενός στρατού που θα είναι ολοκληρωτικά αφοσιωμένοι στις ρωσοκινέζικες κατοχικές δυνάμεις. Ήδη για να προσαρμοστεί καλύτερα σε αυτές τις ανάγκες ο χρυσαυγίτικος στρατός βρίσκεται μέσω της τόσο μακρόσυρτης και τόσο καθυστερημένης δίκης της ΧΑ υπό εσωτερική αναδιάρθρωση-εκκαθάριση προκειμένου να γίνει πιο πειθαρχημένος νεοταγματασφαλίτικος. Έτσι εξηγείται η τρομακτικά σταθερή επιμονή των ψευτοΚΚΕ-ΣΥΡΙΖΑ στη νομιμότητα του ναζιδολοφονικού αυτού κόμματος, έτσι το ότι η δίκη κρύφτηκε μεθοδικά και από τα κρατικά κανάλια του ΣΥΡΙΖΑ ώστε να

μην μάθουν οι μάζες το βάθος της αχρείότητας και της κτηνωδίας του, έτσι και το ότι ζυμώνεται η μείωση των ποινών από τους μηχανισμούς του ΣΥΡΙΖΑ ώστε το ναζιστικό κόμμα να μείνει νόμιμο και με ισχυρή πολιτική βάση και από την άλλη να αναβαθμιστεί κατά πάσα πιθανότητα με μια πολύ μικρότερη ποινή ο ρόλος του πιο ισχυρού στο στρατό, πιο αποφασιστικού στις φιλορώσικες εξάρσεις του και πιο ευέλικτο ως προς το ψευτοΚΚΕ ναζι-Κασιδιάρη, σε σχέση με τον πιο εκτεθειμένο με τον κλασικό ταγματασφαλισμό και αντικομμουνισμό του ναζιΜιχαλολιάκου.

Γιατί ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, Ποτάμι δεν αποτελούν αναχώματα στα τρία φασιστικά κόμματα

Για να καταλάβει ωστόσο κανείς τους πραγματικούς πολιτικούς μετεκλογικούς συσχετισμούς πρέπει όχι μόνο να προσθέσει στα ποσοστά του ΣΥΡΙΖΑ και αυτά της Χ. Αυγής και εκείνα του ψευτοΚΚΕ (και της εξωκοινοβουλευτικής ουράς του ιδιαίτερα της ΛΑΕ), όχι μόνο να πάρει υπ' όψιν του την αποτελεσματικότητα της βίας των τριών στρατών που αναφέραμε στην εκκαθάριση και τον έλεγχο του κράτους και της οικονομίας, αλλά κυρίως στο ότι οι τόσο η ΝΔ όσο και το ΠΑΣΟΚ είναι στο βαθύ ηγετικό τους μηχανισμό και στην πολιτική τους γραμμή αποφασιστικά φιλορώσικα και κινεζόφιλα κόμματα και γι αυτό στο βάθος και αντιδημοκρατικά και αντιαναπτυξιακά. Μάλιστα και ο Μητσοτάκης στη ΝΔ και η Γεννηματά στο ΠΑΣΟΚ είναι δημοκρατικές, χοντρικά φιλοευρωπαϊκές βιτρίνες δύο κομμάτων που οι πραγματικοί τους αρχηγοί, δηλαδή ελεγκτές των μηχανισμών, οι Καραμανλής-Σαμαράς για τη ΝΔ και ο Λαλιώτης για το ΠΑΣΟΚ είναι τόσο ρωσόδουλοι όσο και το συριζέικο ανώτατο επιτελείο, πράγμα που τουλάχιστον ο Καραμανλής και οι άνθρωποί του δεν προσπαθούν να κρύψουν, όταν παίρνουν από κοινού με τον ΣΥΡΙΖΑ την Προεδρία της Δημοκρατίας ή μπαίνουν με στελέχη τους γέφυρες στην κυβέρνηση Τσίπρα (Παπακώστα). Μάλιστα από την άποψη του φιλοσυριζαϊσμού το ΠΑΣΟΚ βρίσκεται πολύ πιο δεξιά από τη ΝΔ γιατί θεωρεί αυτήν πιο μεγάλο εχθρό και όχι τον ΣΥΡΙΖΑ που τον κατηγορεί σαν δεξιό με τη φιλο-νεοδημοκρατική έννοια.

Έτσι, όπως και να πάνε αριθμητικά τώρα στις διπλές εκλογές και αύριο στις βουλευτικές τα μη φασιστικά, μη φαιο-«κόκκινα» ως προς το μέσο στελεχικό τους επίπεδο κόμματα (τέτοιο είναι και το Ποτάμι του επίσης κρυφοσυριζαϊού Θεοδωράκη), αυτά θα είναι αδύνατο να κυβερνήσουν σε ουσιαστικά διαφορετική ή ακόμα περισσότερο σε αντίθετη γραμμή από τον ΣΥΡΙΖΑ στα δύο πιο κεφαλαιώδη σήμερα ζητήματα, αυτό της σε διαδικασία στραγγαλισμού πολιτικής δημοκρατίας και σε αυτό του ξεμπλοκαρίσματος της σαμποταρισμένης από τους φαιο-«κόκκινους» εγκληματίες παραγωγικής, εκπαιδευτικής και ερευνητικής μηχανής. Ιδιαίτερα όσοι περιμένουν επενδύσεις από τη ΝΔ ή το ΠΑΣΟΚ και το Ποτάμι πρέπει να σκεφθούν ότι αυτά τα κόμματα ποτέ τους δεν υστέρησαν σημαντικά από το

ΣΥΡΙΖΑ σε σαμποτάζ με περιβαλλοντικά και γραφειοκρατικά προσχήματα. Ιδιαίτερα αυτό φαίνεται από το πόσο ελεεινά φέρθηκαν η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ στο σαμποτάζ της μεταλλουργίας Χρυσού στη Χαλκιδική από τους τρεις φασιστικούς στρατούς και πόσο πολύ αποφεύγουν να καταγγείλουν τη σαμποταριστική καθυστέρηση του ΣΥΡΙΖΑ στο Ελληνικό. Επίσης πρέπει οι δημοκρατικοί άνθρωποι να σκεφθούν κυρίως με πόση αντιδημοκρατική και σιχαμερή συνενοχή φέρθηκαν η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ στη βίαιη διάλυση από το ΠΑΜΕ όχι απλά του συνέδριου της ΓΣΕΕ, αλλά κάθε δημοκρατισμού στο ελληνικό συνδικαλιστικό κίνημα, και, ακόμα χειρότερο πόσο πολύ για να διαφυλάξουν τάχα την εσωτερική ενότητα τους συμπαρατάχθηκαν, ιδιαίτερα η ΝΔ, με τα συλλαλητήρια με χρυσαυγίτικη πλατφόρμα στο Μακεδονικό, ακόμα και με τα καθαρά χρυσαυγίτικα στους μαθητές.

Αυτά τα λέμε για να καταλάβουν οι δημοκρατικοί άνθρωποι ότι δεν πρέπει να περιμένουν από αυτές τις εκλογές ούτε και από τις επόμενες βουλευτικές μια πρακτική προοδευτική στροφή στη χώρα ακόμα και αν ο ΣΥΡΙΖΑ ηττηθεί αριθμητικά ή, το πιο σημαντικό ηττηθεί αριθμητικά το συνολικό φαιο-«κόκκινο» κόμμα: ΣΥΡΙΖΑ - ΧΑ - ψευτοΚΚΕ (συν τα εξωκοινοβουλευτικά αποσπάσματα του τελευταίου).

Συνέχεια στη σελ. 14

Παρακαλούμε
τους αναγνώστες μας
να στέλνουν τα γράμματα
ή τις επιταγές τους στη δ/
νση Χαλκοκονδύλη 35,
Αθήνα,
ΤΚ 10432, ή στο όνομα
Κώστας Κούτελος,
ΤΘ 3408 Τ.Κ. 10210, Αθήνα

Για τις οικονομικές σας
ενισχύσεις μπορείτε
να χρησιμοποιείτε
το λογαριασμό μας
στην Εθνική Τράπεζα:
160/764962-29

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Μηνιαία εφημερίδα
Ιδιοκτήτης:
Κεντρική Επιτροπή της ΟΑΚΚΕ
Εκδότης σύμφωνα με το νόμο:
Κώστας Κούτελος
(Κωδικός 2998)
ISSN 1791-6593
Χαλκοκονδύλη 35, 5ος όροφος
Τ.Κ. 104 32 Αθήνα
Τηλ.- Φαξ: 210-5232553
Ετήσια συνδρομή: 20 Ευρώ
Εξαμηνιαία: 10 Ευρώ

Δημοσεύουμε εδώ το κείμενο αφίσας της ΟΑΚΚΕ που κολλήθηκε ήδη σε γειτονίες του Πειραιά. Πρόκειται για μία από τις πιο σημαντικές αφίσες της ΟΑΚΚΕ γιατί για πρώτη φορά αντιμετωπίζεται με τέτοια σα-

φήνεια ένα βασικό πλοκάμι του νεοχιτλερικού άξονα στη χώρα, δηλαδή όχι έμμεσα σαν πολιτικό πρακτορείο ή σαν ιδεολογικός μηχανισμός αλλά άμεσα σαν κρατικό μονοπωλιακό και μάλιστα σαν αποικιοκρα-

τικό κεφάλαιο μπροστά στο οποίο γονατίζει δουλικά όλη η αστική τάξη και ο αντεπαναστατικός μικροαστισμός

Ενώ οι γειτονίες του Πειραιά βυθίζονται στην ανεργία και στην πείνα Η ΚΟΣΚΟ ΣΑΜΠΟΤΑΡΕΙ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚ. ΖΩΝΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΡΟΥΑΖΙΕΡΑ

Δεν θέλει καμιά ανάπτυξη αλλά ένα αποικιακό λιμάνι γεμάτο κοντέινερ

Οι πιο καλοί φίλοι της είναι οι ναζί της “Χρ. Αυγής”. Ο ΣΥΡΙΖΑ της λέει τα μεγάλα «ναι» αλλά και τα κατάλληλα «όχι» που χρειάζεται. Το ψευτοΚΚΕ την καλύπτει συνδικαλιστικά και μαζί με την εξωκοινοβουλευτική ουρά του τη βοηθάει στο σαμποτάζ. Η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ την εξυμνούν

Δεν υπάρχει μεγαλύτερο έγκλημα κατά των ανέργων του Πειραιά, ιδιαίτερα του Περάματος, από αυτό που διαπράττει η ΚΟΣΚΟ σε βάρος τους ενώ η ίδια κερδίζει εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ. Αντί δηλαδή να πραγματοποιήσει τα πιο ζωτικά για την ανάπτυξη του Πειραιά έργα σύμφωνα με τη σύμβαση που υπέγραψε για να πάρει το λιμάνι, δηλαδή τις δύο δεξαμενές στο Πέραμα και τις δύο προβλήτες και το σταθμό για την κρουαζιέρα στο λιμάνι του Πειραιά, τα καθυστερεί με δύο ύπουλα τεχνάσματα:

Α) κάνει πως προωθεί αυτά τα έργα αλλά με τέτοια μορφή ώστε να σκοντάφτουν στη νομοθεσία. Έτσι στη Ζώνη η ΚΟΣΚΟ έχει εγκαταστήσει μόνο τη μία δεξαμενή (κι αυτή μεταχειρισμένη και με τεχνικά προβλήματα), ενώ την άλλη δεν τη φέρνει γιατί τη θέλει τόσο μεγάλη ώστε να μην μπορεί να χωρέσει στο Πέραμα παρά μόνο στην Ψυττάλεια και στην Κυνοσούρα, δηλαδή εκεί όπου υπάρχουν εδώ και δεκαετίες με διακομματική υποστήριξη αρχαιολογικές απαγορεύσεις οπότε πήρε το αναμενόμενο όχι. Μάλιστα αντί να στείλει από την πρώτη στιγμή στην αρχαιολογία την αίτηση για αυτή την πελώρια δεξαμενή η ΚΟΣΚΟ το έκανε τώρα, δηλαδή μετά από 2μισή χρόνια. Για τις προβλήτες και το σταθμό για την κρουαζιέρα στον Πειραιά ενώ δεν υπήρχε κανένα πρόβλημα έγκρισης, η ΚΟΣΚΟ καθυστέρησε δυο χρόνια για να ξεκινήσει το διαγωνισμό για την κατασκευή των προβλητών, και σκαρφίστηκε έναν απίθανο όρο για να αποκλείσει από την εργολαβία δύο από τους μεγαλύτερους κατασκευαστές. Έτσι αυτοί προσέφυγαν στο ΣτΕ οπότε το έργο πάγωσε.

Β) Απαιτεί έγκριση για κάποιες δικές της επενδύσεις, τις λεγόμενες προαιρετικές*,- που είναι εκτός σύμβασης και τις οποίες εμφανίζει αφού πήρε το λιμάνι και μαζί με τις υποχρεωτικές τις ενέταξε σε ένα Μάστερ Πλαν. Αυτές οι προαιρετικές είναι έτσι επιλεγμένες από την ΚΟΣΚΟ ώστε να προκαλούν μαζικές αντιδράσεις και επίσης να σκοντάφτουν στη νομοθεσία. Έτσι δεν εγκρίνονται. Οπότε η

ΚΟΣΚΟ λέει στο κράτος: αφού δεν εγκρίνεις εσύ τα δικά μου προαιρετικά έργα τότε δεν με συμφέρει να κάνω και εγώ τα δικά σου υποχρεωτικά!!!

*Οι βασικές προαιρετικές επενδύσεις είναι δύο: 1) ένα εμπορικό κέντρο (mall) στο λιμάνι τάχα απαραίτητο για τους τουρίστες της κρουαζιέρας στο οποίο είναι μαζικά αντίθετοι οι μικρομεσαίοι μαγαζάτορες του Πειραιά που ενώ περιμένουν τους τουρίστες για να ανακάμψουν φοβούνται ότι θα χάσουν με το mall και τη ντόπια πελατεία τους. 2) Δύο ναυπηγεία στη Ζώνη από τα οποία το ένα για Μέγκα Γιωτ στο Πέραμα. Αυτά τα ναυπηγεία τα απαίτησε ξαφνικά η ΚΟΣΚΟ την ώρα που το τμήμα της Ζώνης που ανήκει στον ΟΛΠ (τώρα σε εκείνη) κάνει πάντα μόνο επισκευή. Η ΚΟΣΚΟ ξέρει ότι αν γίνει ναυπηγός θα απειλήσει καίρια τα καρνάγια του Περάματος, γιατί θα είναι ταυτόχρονα ουσιαστικός ενός μεγάλου μέρους των υποδομών τους και ανταγωνιστής τους. Έτσι με τα ναυπηγεία που σκαρφίστηκε η ΚΟΣΚΟ ξεσήκωσε ενάντια σε αυτά τους καρναγιέρους που ασχολούνται με μέγκα γιωτ και όλους σχεδόν τους εργολάβους επισκευών γιατί απαίτησε αυθαίρετα από αυτούς προκειμένου να κάνουν ναυπηγικές δουλειές να μην χρωστάνε στο κράτος και να είναι πιστοποιημένοι, δηλαδή να εξαφανιστούν. Κυρίως όμως ήρθε σε άμεση σύγκρουση με τη νομοθεσία για τη βαριά όχληση σε κατοικημένες περιοχές της Αττικής όπου απαγορεύονται τα ναυπηγεία. Έτσι η αίτησή της ΚΟΣΚΟ για το ναυπηγείο στο Πέραμα απορρίφθηκε και αυτή προσέφυγε στο ΣτΕ όπου έχει κολλήσει, με αποτέλεσμα να παγώσουν και τα δύο. Η απόδειξη για το πόσο δεν θέλει η ΚΟΣΚΟ την επισκευή είναι ότι αύξησε τα τέλη ελλιμενισμού και το κόστος της χρήσης όλων των δεξαμενών στο Πέραμα !!!

Για να δικαιολογήσει τον εκβιασμό της η ΚΟΣΚΟ λέει ότι χωρίς τις προαιρετικές επενδύσεις δεν νοείται σύγχρονο λιμάνι. Όμως τότε γιατί δεν τις απαίτησε πριν αγοράσει το λιμάνι αλλά τις απαιτεί αφού πρώτα άρπαξε πάμφθυνα το μόνο μεγάλο λιμάνι σε όλη την ΕΕ που διαχειρίζεται εξ ολοκλήρου; Και στο

κάτω-κάτω γιατί δεν έκανε το συντομότερο τις υποχρεωτικές επενδύσεις, από τις οποίες οι πιο ακριβές, οι προβλήτες της κρουαζιέρας στον Πειραιά θα γίνονταν κυρίως με λεφτά της ΕΕ (!!!), οπότε και θα τις απόσβαινε πιο γρήγορα και θα διεκδικούσε πιο εύκολα τις προαιρετικές επενδύσεις έχοντας κερδίσει την κοινή γνώμη;

Είναι απλό: η ΚΟΣΚΟ δεν κάνει αυτόν τον εκβιασμό για να αποσπάσει τις προαιρετικές επενδύσεις, αλλά σαν πρόσχημα για να μην κάνει τις υποχρεωτικές. Όμως βγαίνει λάδι γιατί έχει μαζί της τους πάντες. Από τη μια κυρίως η ΝΔ αλλά και το ΠΑΣΟΚ τη βγάζουν αδικημένη γιατί τάχα δεν παίρνει τις άδειες που πρέπει. Από την άλλη η κυβέρνηση τα λίγα «όχι» που λέει στην ΚΟΣΚΟ δεν τα υποστηρίζει πολιτικά, ούτε καταγγέλλει τους ωμούς εκβιασμούς της, ούτε ότι παραβιάζει τη σύμβαση που υπέγραψε, ούτε καταγγέλλει τις αξιώσεις της για παράκαμψη της ισχύουσας νομοθεσίας. Τέλος το πιο πολύτιμο άλλοθι στο σαμποτάζ της ΚΟΣΚΟ στα υποχρεωτικά το προσφέρει το ψευτοΚΚΕ όταν μαζί με τα προωθημένα του πολιτικά αποσπάσματα (ΛΑΕ, ΝΑΡ) κινητοποιείται ενάντια στις προβλήτες της κρουαζιέρας.

Το ερώτημα είναι γιατί η ΚΟΣΚΟ, δηλαδή το κινέζικο κράτος, υπονομεύει επενδύσεις κερδοφόρες και για την ίδια;

Πιστεύουμε ότι καταρχήν δεν θέλει την ανάπτυξη δραστηριοτήτων από άλλα ανεξάρτητα από την ίδια δυτικά ή ντόπια κεφάλαια στον Πειραιά, αλλά βασικά τη γρήγορη μεταφορά των προϊόντων της κινέζικης βιομηχανίας στην Ευρώπη και με τους λιγότερους τελωνειακούς ελέγχους (δε το μεγάλο σκάνδαλο λαθρεμπορίου, Καθημερινή, 15/1/2019). Έτσι εξηγείται ότι την ίδια στιγμή που σαμποτάρει τις υποχρεωτικές επενδύσεις που θα έδιναν χιλιάδες θέσεις εργασίας στον Πειραιά, διοχετεύει στον τύπο ότι θα βάλει άλλα 300 εκατομμύρια για μια 4η προβλήτα (!!!) ενώ από τα υποχρεωτικά έργα έχει κάνει μόνο την επισκευή των

γερανογεφυρών στην προβλήτα I μαζί με μια προβλήτα καυσίμων.

Η ΚΟΣΚΟ έχει περισσότερο συμφέρον η Ζώνη αντί για δεξαμενές να γεμίσει κοντέινερ, τα οποία ήδη στις προβλήτες II και III φτάνουν στο ύψος πολυκατοικίας καθώς με λίγες εκατοντάδες εργάτες στα κοντέινερ το κινέζικο κράτος κινεί απείρως περισσότερο κέρδη από όσο με χιλιάδες εργάτες στην Επισκευή. Αυτό όχι τόσο γιατί τα κέρδη στην Επισκευή η Κόσσο τα μοιράζεται με ντόπιους εργολάβους, αλλά γιατί με τα κοντέινερ τα πιο πολλά κέρδη πέρα από την ΚΟΣΚΟ πάνε συνολικά στο κινέζικο βιομηχανικό κεφάλαιο επειδή αυτό μειώνει τα κόστη του μεταφοράς στην ΕΕ.

Να γιατί ενώ η ΚΟΣΚΟ πνιγεται από τα κέρδη και καμαρώνει διεθνώς γι αυτό, το Πέραμα ακριβώς πάνω από τα κοντέινερ πεινάει επειδή πεθαίνει η Ζώνη!!!

Ο βαθύτερος ωστόσο λόγος που η κινέζικη φασιστική άρχουσα τάξη δεν θέλει έναν σύγχρονο ανεπτυγμένο Πειραιά είναι για να μπορεί να τον ελέγχει σαν αποικιακό λιμάνι. Αυτό απαιτεί εργαζόμενους σε σκλαβιά πράγμα που δεν είναι δυνατό παρά μόνο αν μια τεράστια ανεργία και μια πολιτική βία τους εξουθενώνει. Ήδη οι εργάτες της ΚΟΣΚΟ στενάζουν κάτω από τις άθλιες εργασιακές συνθήκες που αυτή επιβάλλει (μέσω των υπερβολών της για να μην εκτίθεται η ίδια) : εξοντωτική δουλειά, απλήρωτες υπερωρίες και τσάκισμα της συνδικαλιστικής ελευθερίας. Αντίθετα μια Ζώνη με χιλιάδες εργάτες, και ένας Πειραιάς γεμάτος τουρισμό, θα ανέβαζε όχι μόνο τις οικονομικές αλλά και τις πολιτικές αντιστάσεις των εργαζομένων στην κυριαρχία των κινέζων φασιστών, που γι αυτό θέλουν τη συντριβή κάθε δημοκρατισμού. Να γιατί η κινέζικη πρεσβεία καλεί τους ναζί-χρυσαιγίτες σε επίσημες συναντήσεις και η πρέσβειρά της Κίνας φωτογραφίζεται μαζί τους. Να γιατί αυτοί έχουν ισχυρό ρόλο στις προσλήψεις

προσωπικού και στο ΣΕΜΠΟ και στη Ζώνη, και να γιατί στη Ζώνη εγκαταστάθηκε το πρώτο χρυσαυγίτικο ανοιχτά ρατσιστικό (οπότε και παράνομο) εργατικό σωματείο της χώρας, μόλις πάτησε η ΚΟΣΚΟ το πόδι της στο λιμάνι.

Ο λόγος για τον οποίο δεν υπάρχουν μαζικές διαμαρτυρίες και όλα τα «καθώς πρέπει» κόμματα, δηλαδή ΣΥΡΙΖΑ, ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και ψευτοΚΚΕ συμπεριφέρονται γλοιωδώς απέναντί της είναι η στρατηγική συμμαχία της Κίνας με τη ρώσικη υπερδύναμη η οποία σηκώνοντας το σταυρό της ορθοδοξίας και παριστάνοντας ταυτόχρονα τον κληρονόμο της ΕΣΣΔ είναι ο νέος πολιτικο-ιδεολογικός ηγεμόνας της χώρας. Απλά κρύβεται σαν τέτοιος ώστε να μην αποκαλύπτει στα μάτια της Δύσης το γεγονός ότι η Ελλάδα είναι μια δικιά του βάση εντός της, ενώ οι ευρωπαίοι και οι αμερικάνοι μονοπωλιστές συνεργάζονται με μεγάλη χαρά με τους ανατολικούς πιο καλούς στην εκμετάλλευση ομολόγους τους. Εννοείται ότι το ψευτοΚΚΕ, σαν δήθεν εργατικό κόμμα, προσπαθεί να κρύψει τη υποταγή του στην Κίνα, όμως προδίδεται όχι τόσο γιατί ο Κουτσούμπας δεν διστάζει να φωτογραφίζεται κι αυτός δίπλα στον κινέζο πρεσβευτή, και να προσκαλεί το φασιστικό «Κ»Κ Κίνας, ιδιοκτήτη της ΚΟΣΚΟ σαν κομμουνιστικό κόμμα σε διεθνείς συναντήσεις, αλλά γιατί αφήνει πρακτικά ανενόχλητο το κάτεργο της ΚΟΣΚΟ και γιατί αποδέχεται νομικά και πρακτικά το ρατσιστικό σωματείο των χρυσαυγιστών. Αλλά όλα αυτά είναι φυσικά αφού με τραμπουκισμούς, νοθείες και συναλλαγές με την εργοδοσία έχει κάνει από παλιότερα τη Ζώνη κέντρο και του δικού του συνδικαλιστικού φασισμού.

Οι μόνοι που μπορούν να αντιδράσουν αποφασιστικά σε αυτή την αισχρή γενική στήριξη της ελληνικής αστικής τάξης στο κινέζικο νεοαποικιακό κεφάλαιο είναι οι ίδιοι εργαζόμενοι και οι άνεργοι στον Πειραιά και σε όλη την Ελλάδα αρκεί να οργανωθούν ανεξάρτητα από τα πολιτικά και συνδικαλιστικά όργανα των ψεύτικων φίλων τους. Πειραιάς,

2η Ανακοίνωση της ΚΕ της ΟΑΚΚΕ για τη νέα ματαίωση του συνέδριου της ΓΣΕΕ από τα τάγματα εφόδου του ψευτοΚΚΕ

Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΑΡΠΑΖΕΙ ΤΑ ΣΥΝΔΙΚΑΤΑ ΣΤΟΧΟΣ ΤΟΥ Η ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ

Δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα www.oakke.gr, 6/4/2016

Με την προαναγγελλμένη δεύτερη εισβολή των ταγμάτων εφόδου του ψευτοΚΚΕ, τον τραυματισμό ηγετικών στελεχών της και τη ματαίωση του συνεδρίου της ΓΣΕΕ για μια ακόμα φορά κάτω από την πλήρη πολιτική και αστυνομική προστασία της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, την αδιαφορία της δικαιοσύνης στην οποία είχαν προσφύγει οι διοργανωτές του συνεδρίου και, κυρίως, κάτω από τη συστηματική ανοχή των ηγεσιών των υπόλοιπων κοινοβουλευτικών κομμάτων που αρκούνται σε λιγότερες ανακοινωσούλες καταδίκης της συνδικαλιστικής βίας και όχι της βαθιάς θεσμικής εκτροπής, ο ελληνικός συνδικαλισμός μπαίνει σε μια μακριά νύχτα τρομοκρατίας και νοθείας, ενώ η ίδια η χώρα μπαίνει σε μια περίοδο ακήρυκτης κοινοβουλευτικής φασιστικής δικτατορίας.

Γιατί αν δεν ήταν καθαρά φασιστική η επίθεση του ψευτοΚΚΕ στους συνέδρους της ΓΣΕΕ δεν θα εκδηλωνόταν από τα πάνω από οπλισμένους με λοστούς τραμπούκους, αλλά θα είχε εκδηλωθεί από καιρό με ένα ανοιχτό, καταγγελτικό κίνημα εργαζομένων από τα κάτω καθώς είναι μόνο οι εργαζόμενοι της βάσης που μπορούν και έχουν το δικαίωμα να κρίνουν ποιος είναι και ποιος δεν είναι εργοδότης στο χώρο δουλειάς τους. Η στρατιωτικού τύπου επίθεση από τα πάνω οφείλεται στο ότι το ΠΑΜΕ είναι συνήθως μια μειοψηφία στα πρωτοβάθμια σωματεία, και τούτο γιατί οι εργαζόμενοι γνωρίζουν καλά εκεί και απεχθάνονται τη βαθιά αντιδημοκρατική συμπεριφορά του, τον ιδιοτελή, βολεψάκικο χαρακτήρα των συνδικαλιστικών πυρήνων του και κυρίως το μίσος τους για την επιβίωση κάθε επιχείρησης που η ιδιοκτησία της δεν τους είναι πολιτικά φιλική. Αλλά το μεγάλο ζήτημα είναι το πολιτικό πραξικόπημα με ουσιαστικά διακομματικά χαρακτηριστικά που συντελείται αυτή τη στιγμή με αιχμή του δόρατος το ψευτοΚΚΕ. Το μεγάλο ζήτημα δηλαδή είναι ότι ένα κόμμα του 6% έχει την πλήρη άδεια από την κυβέρνηση, την αστυνομία, και ως τώρα και τους δικαστές να εισβάλλει φανερά σε ένα συνδικαλιστικό όργανο (σήμερα σε ένα τριτοβάθμιο σαν τη ΓΣΕΕ, και πριν λίγες βδομάδες και μήνες σε μια σειρά δευτεροβάθμια όργανα, δηλαδή εργατικά κέντρα και ομοσπονδίες), για δυο συνεχόμενες φορές και να ματαιώνει με τη βία τη συνεδρίασή του και να στέλνει τους συνέδρους του στο νοσοκομείο και όλη αυτή η θεσμική αδειοδότηση αυτής της βίας να θεωρείται από τον υπόλοιπο πολιτικό κόσμο, και κυρίως από την αξιωματική αντιπολίτευση μια παρεκτροπή ρουτίνας.

Η βία του κινήτη είναι βία κρατι-

κή και βία του ιμπεριαλισμού. Η λογική που λέει ότι το βαθύ ιδεολογικό και πολιτικό ζήτημα του ποιος εκφράζει τα συμφέροντα των εργαζομένων, δεν πρέπει να λυθεί από τους ίδιους τους εργαζόμενους με τη δική τους εσωτερική ιδεολογική πάλη και τις εσωτερικές δημοκρατικές διαδικασίες, αλλά από κάποιους προστάτες τους που ξέρουν τα συμφέροντά τους, είναι 17νο-εμβρίτικη λογική του τιμωρού του αστού και του πουλημένου σε αυτόν συνδικαλιστή, που δρα τάχα για λογαριασμό της εργατικής τάξης ενάντια στις διαθέσεις της πλειοψηφίας της εργατικής τάξης. Η διαφορά είναι ότι ο κνίτης τιμωρός ασκεί τη βία του έχοντας στο πλευρό του την κυβέρνηση, την αστυνομία και τους δικαστές. Έχουμε δηλαδή εδώ το επίσημο κράτος και όχι το παρακράτος που τιμωρεί τους «εχθρούς των εργατών». Αυτό θα αποδειχτεί πιο καθαρά αν το ψευτοΚΚΕ παραλάβει την ηγεσία της ΓΣΕΕ από τα δικαστήρια, οπότε θα πρέπει να παραδειχτεί ότι θα είναι το κράτος που θα έχει επικυρώσει τη βία του, δηλαδή θα την έχει αναγνωρίσει σαν κρατική βία και θα έχει αποδώσει σε αυτό το κόμμα τη νόμιμη συνδικαλιστική εκπροσώπηση του προλεταριάτου για να μπορεί αυτό να κάνει «τίμια» συνέδρια και «τίμιες» εκλογές. Σε αυτήν την περίπτωση δεν θα χρειαστεί το ψευτοΚΚΕ να συντρίψει το αστικό κράτος για να πάρει την εξουσία, όπως γράφει στο καταστατικό του για να κοροϊδεύει τα μέλη του, αφού μπορεί να την πάρει από το πρωτοδικείο της Αθήνας.

Στην πραγματικότητα ένα κόμμα που επιβάλλει τη θέληση του σαν κρατική θέληση δεν μπορεί παρά να εκπροσωπεί μια πολιτικά ηγεμονική μερίδα του κεφάλαιου. Αυτό το κεφάλαιο το ψευτοΚΚΕ το κρύβει εδώ και πολλές δεκαετίες με μεγάλη σχολαστικότητα πίσω από τόνους

βροντώδους όσο και κούφιας ταξικής και αντιιμπεριαλιστικής δημαγωγίας και περιαιτολογίας (και λιγότερο το κομματικό εισοδηστικό απόσπασμα του ψευτοΚΚΕ μέσα στην αστική τάξη, μέσα στο κράτος και μέσα στην ΕΕ και γενικά στη Δύση που λέγεται ΣΥΡΙΖΑ). Πρόκειται για το κεφάλαιο των δύο ανερχόμενων και πιο φασιστικών μονοπωλιακών καπιταλισμών του πλανήτη, εκείνων της Ρωσίας και της στρατηγικής συμμάχου της Κίνας. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο βλέπει κανείς το ψευτοΚΚΕ να ξελαρυγιάζεται όλη την ώρα ενάντια στην ΕΕ και στο ΝΑΤΟ και μόνο πολύ σπάνια για «ταξικό» ξεκάρφωμα στους οπαδούς του, κάτι να ψελλίζει γενικόλογα ενάντια στη Ρωσία και την Κίνα ενώ σε όλες τις διεθνείς επεμβάσεις τους είναι στο πλευρό τους. Όμως σήμερα είναι αυτοί οι ιμπεριαλισμοί που απευθείας (ΟΛΠ, ΟΛΘ, ΑΔΜΗΕ, ΟΠΑΠ) ή σε συνεργασία με φιλικά τους δυτικά μονοπώλια (ιταλική SNAM στη ΔΕΣΦΑ και Ιταλικό Σιδηρόδρομο στην ΤΡΑΙΝΟΣΕ, γερμανική Φράνκφουρτ στα περιφερειακά αεροδρόμια) αρπάζουν τη μια μετά την άλλη τις στρατηγικές υποδομές της χρεωκοπημένης χώρας μας.

Αυτός είναι ο λόγος που το ψευτοΚΚΕ, ενώ δεν χάνει ευκαιρία για περιβαλλοντικά κινήματα, και απεργίες διαρκείας σε εταιρίες του ντόπιου ή του δυτικού κεφάλαιου (πάντα όταν αυτές γίνονται ζημιογόνες για να τις κλείσει και όχι για να πετυχαίνει καλύτερους όρους δουλειάς για τους εργάτες όταν πάνε καλά), δεν έχει κάνει ποτέ καμιά καμπάνια καταγγελίας για σκάνδαλα ή για το περιβάλλον και ποτέ καμιά απεργία διαρκείας ενάντια στις εργοδοσίες σαν εκείνες της Κίνας (χαρακτηριστική η στάση του στο γκέτο της ΚΟΣΚΟ) ή της Ρωσίας (χαρακτηριστική η στάση του απέναντι στην Γκάζπρομ- Προμηθέας Γκας, στην οποία η Ελλάδα πληρώνει το πιο ακριβό φυσικό αέριο). Πολύ χαρακτηριστικά επίσης δεν έχει κάνει ποτέ ούτε ένα τόσο δα κινήματάκι, έστω για τα μάτια ενάντια στους κυρίαρχους πιο φιλο-ανατολικούς ή ανοιχτά ρώσους ολιγάρχες τύπου Σαββίδη, Κόκκαλη, Μπόμπολα, Κοπελούζου, Γερμανού, Μυτιληναίου κλπ παρά την οργιώδη από τη μεριά τους λεηλασία του δημόσιου χρήματος.

Οι βαθύτεροι δεσμοί του ψευτοΚΚΕ με τους ναζήδες βρίσκουν τη συμπύκνωσή τους στη Ζώνη

Δεν θα μπορούσε λοιπόν παρά να είναι το ψευτοΚΚΕ που ιδρύθηκε από έλληνες αποστάτες του κομμουνισμού και αστούς νέου τύπου, οι οποίοι διέλυσαν το αληθινό ΚΚΕ το 1958 για λογαριασμό των σοβιετικών σοσιαλιμπεριαλιστών και μετά συνεργάστηκαν με αυτούς στη δολοφονία του γραμματέα του ΚΚΕ Ν. Ζαχαριάδη, το κόμμα που ανέλαβε τώρα να διαλύσει κάθε επίφαση αντιπροσωπευτικού δημοκρατικού εργατικού συνδικαλισμού και ακόμα χειρότερα κάθε επίφαση πολιτικής δημοκρατίας. Η κατάργηση κάθε δημοκρατικής κατάκτησης στο συνδικαλισμό δεν είναι μόνο απαραίτητη στο ψευτοΚΚΕ για να παραδώσει την ελληνική εργατική τάξη σιδηροδέσμια στα χέρια των νεοαποικιοκρατών και νεοχιτλερικών αφεντικών του μετατρέποντας όλη την Ελλάδα σε μια απέραντη γαλέρα τύπου ΚΟΣΚΟ, αλλά το κυριότερο για αυτό είναι, αφού πάρει την εξουσία στα συνδικάτα να επιβάλει με το σύνθημα «νόμος είναι το δίκιο του εργάτη» την πολιτική δικτατορία των ιμπεριαλιστικών αφεντικών του στο όνομα της εργατικής τάξης και του λαού. Αυτό το τελευταίο είναι εκείνο που κάνουν οι φίλοι του ψευτοΚΚΕ επίσης πράκτορες της Ρωσίας σε συνεργασία με τους νεοτσαρικούς ορθοδοξοφασίστες στα μισοκατεχόμενα Ντονέτσκ και Λουγκάνσκ της διαμελισμένης Ουκρανίας. Αυτός ο φασισμός που έρχεται είναι ένας φαιο-«κόκκινος» φασισμός που το πολιτικό κίνημα που θα τον σχηματοποιήσει θα έχει τη μορφή του κοινού αντιδυτικού και φιλο-ανατολικού μετώπου που ήδη εκδηλώθηκε από ψευτοΚΚΕ και ΧΑ στο ζήτημα της συμφωνίας των Πρεσπών.

Δεν είναι από αυτήν την άποψη καθόλου τυχαίο ότι είναι στη σημερινή Επισκευαστική Ζώνη της ΚΟΣΚΟ που τον έλεγχο των εργατών και την κομματική εξαγορά των ανέργων τα διαχειρίζονται δίπλα-δίπλα το σωματείο Μετάλλου του ψευτοΚΚΕ και το μοναδικό σε εργατικό χώρο ανοιχτά ρατσιστικό σωματείο της «Χρυσής Αυγής». Η κινέζικη πρεσβεία δεν κρύβει την αγάπη της σε αυτό καθώς καλεί την ίδια τη ΧΑ σε συναντήσεις και η πρέσβειρα δεν διστάζει να φωτογραφίζεται χαμογελώντας δίπλα

σε αυτά τα τέρατα (<https://www.oakke.gr/antifasism/item/1102->). Ετσι εξηγείται γιατί το σωματείο του ΠΑΜΕ δεν έχει ασκήσει εναντίον του χρυσαυγίτικου σωματείου ούτε καν δικαστική προσφυγή για απαγόρευση παρά τον ανοιχτά ρατσιστικό χαρακτήρα του καταστατικού του. Αυτό το μείρασμα επιρροής και η ξεδιάντροπη ειρηνική συνύπαρξη αυτοαποκαλούμενων κομμουνιστών με ναζιστές, οφείλεται στο ότι η ΧΑ είναι το πιο ανοιχτά ρωσόφιλο και κινεζόφιλο κόμμα της χώρας. Από αυτή τη συνύπαρξη με τους ναζήδες και βαθύτερα από τη σύμπλευση μαζί τους στη διεθνή γραμμή το ψευτοΚΚΕ προσπαθεί να ξεπλυθεί σηκώνοντας μόνιμα τη σημαία της αιματηρής επίθεσης που δέχτηκαν τα μέλη του ΠΑΜΕ στη Ζώνη το 2013. Αλλά ένα αίμα που συνοδεύτηκε από προδοσία όχι μόνο δεν εξαγνίζει την ηγεσία αυτού του κόμματος, αλλά λογαριάζεται αντικειμενικά σαν άλλοθι και σαν κάλυψη για αυτήν. Δεν είναι καθόλου τυχαίο που η σημερινή επισκευαστική Ζώνη των ναζι και των κνιτών είναι για τους πρώτους το πιο βασικό πολιτικό ορμητήριο για την τρομοκράτηση των δημοκρατών του Περάματος και όλου του Πειραιά ενώ ήταν πάντα, το πολιτικό ορμητήριο των δεύτερων για τον τραμπουκισμό στους καταπέλτες της ακτοπολιείας με τον οποίο ελέγξαν το ναυτεργατικό συνδικαλισμό και από εκεί όλο το συνδικαλισμό του Πειραιά. Το απόγειο της δράσης των τραμπουκικών του ψευτοΚΚΕ στη Ζώνη ήταν ωστόσο όταν το 2010 έστειλαν στο νοσοκομείο τους εργάτες της Ζώνης που με την πρωτοπόρα συμμετοχή της ΟΑΚΚΕ έκαναν κίνημα για να φτιαχτεί και στη Ζώνη ένα πρωτοβάθμιο συνδικάτο ώστε να αντιμετωπίσουν τη νοθεία του κλαδικού του Μετάλλου. Αυτό το ΠΑΜΕ το είχε κάνει πανελλαδικό ώστε να ψηφίζουν τα μέλη του ΠΑΜΕ από όλη την Ελλάδα και με αυτόν τον τρόπο να παίρνει πάντα την πλειοψηφία, οπότε να εξασφαλίζει τον ουσιαστικό έλεγχο των κρατικών επιτροπών υγιεινής και ασφάλειας της Ζώνης. Με αυτές τις επιτροπές εκβίαζε τους εργολάβους και κατάφερνε να παίρνουν τα μέλη του ΠΑΜΕ στη δουλειά, ειδικά τους επέβαλε διοικητικές κυρώσεις με πρόσχημα ότι δεν τηρούσαν τα μέτρα ασφάλειας. Και ενώ με την κτηνώδη βία

εμπόδισαν να φτιαχτεί δημοκρατικό σωματείο βάσης στη Ζώνη άφησαν εντελώς ανενόχλητο να εγκατασταθεί το ρατσιστικό συνδικάτο της ΧΑ που προαναφέραμε. Αρχηγός των τραμπουκικών ενάντια στους εργάτες της Ζώνης ήταν τότε ο πρόεδρος του σωματείου Πουλικόγιαννης, ο ίδιος που τώρα ήταν αρχηγός των τραμπουκικών της Ρόδου με το λοστάρι στο χέρι.

Η ξενόδουλη και δίχως δημοκρατικό χαρακτήρα ελληνική αστική τάξη σπλίξει το φασιστικό χέρι του ψευτοΚΚΕ

Αλλά μια στρατιωτική, διπλωματική και ενεργειακή υπερδύναμη σαν τη Ρωσία και μια οικονομική σαν την Κίνα δεν θα μπορούσαν να στηρίζονται μόνο σε ένα αφοσιωμένο πρακτορείο της πρώτης για να αποκτήσουν την εξουσία σε μια ολόκληρη χώρα όπου η Δύση είχε μέχρι τα 1980 πολύ ισχυρές θέσεις. Στηρίχθηκαν λοιπόν και στην κλασική ελληνική αστική τάξη στην οποία διείσδυσαν αξιοποιώντας όπως καλά ξέρουν τις αντιθέσεις της και τον ιστορικά ξενόδουλο χαρακτήρα της.

Ο άνθρωπος κλειδί ήταν ο τροτσικιστής γόνος της παλιάς αστικής τάξης Α. Παπανδρέου, γενάρχη μιας ακολουθίας ρωσόφιλων πρωθυπουργών που πάντα εμφανίστηκαν σαν δυτικόφιλοι που απλά έπαιζαν με τη Ρωσία (Σημίτης, Καραμανλής ο Β, Σαμαράς, Γ. Παπανδρέου) αρχικά για να καθησυχάζουν τη Δύση ώσπου να δυναμώσουν μέσα από αλληπάλληλες πολιτικές εκκαθαρίσεις των δυτικόφιλων ηγετικών στελεχών της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ τις πολιτικές και οικονομικές θέσεις της Ρωσίας και των φίλων της μέσα στην Ελλάδα και στη συνέχεια για να μπορούν η Ρωσία και η σύμμαχος της Κίνα μέσω της Ελλάδας να διεισδύσουν στην Ευρώπη και να δυναμώσουν την αποσάθρωσή της. Αυτό το παιχνίδι παίζει τώρα και ο Τσίπρας πηγαίνοντας το στην άκρη του. Από όλες τις πελώριες πολιτικές εκδουλεύσεις που πρόσφεραν οι παραπάνω πρωθυπουργίες στο ρωσοκινεζικό άξονα μέσα σε τέσσερις δεκαετίες η μεγαλύτερη είναι η καταστροφή της βιομηχανίας της Ελλάδας, που σημαίνει και η τρομακτική αποσυγκέντρωση, αποδιοργάνωση και αριθμητική συρρίκνωση του βιομηχανικού προλεταριάτου της. Το ψευτοΚΚΕ έχει αναλάβει μαζί με τον ΣΥΝ-ΣΥΡΙΖΑ να παίζει το πρώτο βιολί σε αυτό το πολύχρονο βιομηχανικό σαμποτάζ μέσα από ψευτοπεριβαλλοντικά και ψευτοταξικά κινήματα, και ταυτόχρονα την παραπλάνηση της εργατικής τάξης ώστε αυτή να δεχτεί την αποβιομηχάνιση, δηλαδή την αριθμητική και ταξική της αποδυνάμωση σαν μέρος του αντικαπιταλιστικού αγώνα. Το κόκκινο νήμα που συνδέει τις

παραπάνω ηγεσίες του ΠΑΣΟΚ, της ΝΔ και του ΣΥΡΙΖΑ και που αποδεικνύει την αληθινή διεθνή κλίση τους είναι η πάντα τρυφερή σχέση τους και η μόνιμα εκδηλωμένη εκτίμηση τους στην «εντιμότητα», και στο «πνεύμα αρχών» του ψευτοΚΚΕ. Τέτοια αισθήματα καλλιεργούσαν και καλλιεργούν στα μέλη τους για το κόμμα που είχε το μεγαλύτερο και πιο βίαιο πολιτικό στρατό της χώρας, που όζυνε ασταμάτητα την αντίθεση ΠΑΣΟΚ-ΝΔ συμμαχώντας ακριβώς χωρίς αρχές μια με το ένα και μια με το άλλο για να πραγματοποιεί το καθένα φασιστικές σκανδαλογικού τύπου εκκαθαρίσεις στο εσωτερικό του άλλου, που έκανε το μεγαλύτερο παραγωγικό σαμποτάζ μαζί με το προωθημένο κομματικό του απόσπασμα μέσα στο κράτος και στη μεγαλοαστική τάξη που λέγεται ΣΥΝ-ΣΥΡΙΖΑ, και που έσπειρε λυσσασμένα το μεγαλύτερο μίσος στις μάζες ενάντια στον ευρωπαϊκό δημοκρατισμό, οργώνοντας το έδαφος του φασιστικού μικροαστικού αντικαπιταλισμού πάνω στο οποίο φυτρώνει τόσο ο ναζισμός της ΧΑ όσο και ο 17νο-εμβρίτικος σοσιαλφασισμός και που το ανοιχτό κοινό σημάδι τους είναι ο σύγχρονος αντισημιτισμός αντισιωνιστικού τύπου, ενώ το λιγότερο φανερό η αγάπη τους στο ρωσοκινεζικό παγκόσμιο άξονα του πολέμου και του φασισμού.

Είναι λοιπόν όλο αυτό το ρωσόφιλο κομμάτι της ελληνικής αστικής τάξης, κυρίως αυτό που προσποιείται το πιο φιλοευρωπαϊκό, που ανέλαβε να στηρίζει το πραξικόπημα του ψευτοΚΚΕ στην Καλαμάτα και τη Ρόδο ανοίγοντας το δρόμο σε μια ΓΣΕΕ που είναι το πιθανότερο ότι θα επιβάλουν τα δικαστήρια. Πρόκειται για τα δικαστήρια που έχει ελέγξει προηγουμένα σε μεγάλο βαθμό ο ΣΥΡΙΖΑ μέσα από τις δικές του αλληπάλληλες φασιστικές εκκαθαρίσεις των δικαστών τα τελευταία τρία χρόνια. Μόνο τέτοια δικαστήρια θα μπορούσαν να επιτρέψουν σε αυτά τα τάγματα εφόδου τους αλληπάλληλους ξυλοδαρμούς και τα οποία αν διορίσουν νέα ηγεσία στη ΓΣΕΕ θα έχουν εξασφαλίσει την ικανοποίηση και του βασικού στόχου αυτών των ταγμάτων, την ακύρωση του συνεδρίου της ΓΣΕΕ.

Αλλά ποιος θα διαμαρτυρηθεί για το φασισμό των ΣΥΡΙΖΑ-ψευτοΚΚΕ και την ως τώρα συμπεριφορά της κυβέρνησης, της αστυνομίας και των δικαστών; Ο φιλόδοξος καιροσκόπος Μητσοτάκης που είναι υποτελής στους Καραμανλή-Σαμαρά οι οποίοι τον διόρισαν σ αυτή τη θέση μόνο για να έχουν μια δυτική φιλελεύθερη πρόσοψη στη ρωσόφιλη αληθινή ηγεσία της ΝΔ, πράγμα που ο Μητσοτάκης απέδειξε περίτρανα με το ταξίδι

του στη Ρωσία στην οποία υποσχέθηκε ότι θα είναι πιο εξυπηρετικός προς αυτήν από όσο ο Τσίπρας ενώ ήδη είναι πιο κινέζος από τους κινέζους. Ή μήπως γενικά οι φιλελεύθεροι στη ΝΔ, μπορούν να απαλλαχτούν από το φτωχό αντικρατισμό τους που τους διδάσκει ότι ο κάθε φασίστας μονοπωλιστής της ΚΟΣΚΟ καθώς και ο πιο βάρβαρος κνίτης είναι χίλιες φορές προτιμότεροι από τον «απόλυτο σατανά» που είναι μια βγαλμένη κυρίως από τις κρατικές ΔΕΚΟ ηγεσία της ΓΣΕΕ; Ή μήπως θα αντιδράσει στο φασιστικό πραξικόπημα των Τσίπρα και Κουτσούμπα ένα ΠΑΣΟΚ που είναι επίσης στα χέρια των Λαλιώτη-Γ. Παπανδρέου; Ή θα διαμαρτυρηθεί η ΕΕ και ειδικά η ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία στην οποία προσέφυγε για στήριξη η πολιτοκτημένη ηγεσία της ΓΣΕΕ; Μα ο Τσίπρας είναι σήμερα ο ήρωας των δυτικών μονοπωλιστών-ιμπεριαλιστών γιατί η δουλειά που του έχει αναθέσει τελευταία η ρώσικη διπλωματία είναι ακριβώς να τους καθησυχάζει με το να τους προσφέρει φαινομενικά τη Μακεδονία και την ίδια την Ελλάδα, που την είχαν ως χθες χαμένη, σαν ένα αντίβαρο της Τουρκίας, ακόμα και της Ιταλίας που αποσκοπούν προς το ρωσοκινεζικό άξονα.

Η βάση της αντίστασης στην κοινοβουλευτική δικτατορία των φαιο-«κόκκινων» που έρχεται με γοργά βήματα είναι η εργατική τάξη και ο εργαζόμενος λαός. Καλούμε κάθε ταξικό εργάτη και κάθε δημοκρατικό άνθρωπο, σε αντιφασιστικό μέτωπο ενάντια στο ψευτοΚΚΕ καθώς και ενάντια στο διπρόσωπο ΣΥΡΙΖΑ που προσπαθεί να κρύψει την έμπρακτη υποστήριξη του στο πρώτο με το όψιμο και πολύ βρώμικο σύνθημα: ούτε ΠΑΜΕ ούτε ΓΣΕΕ. Αυτό το αντιφασιστικό μέτωπο πρέπει να συνεχίζει να καταφέρεται με την ίδια και μάλιστα με μεγαλύτερη ένταση ενάντια στους πιο τερατώδεις φασίστες, τους ναζιχρυσανγίτες και να αποκαλύπτει διαρκώς στο λαό την κρυμμένη τους στρατηγική ενότητα με τους κνιτοσυρζαίους. Στη συγκεκριμένη περίπτωση για να προβοκάρουν την πλειοψηφία της ΓΣΕΕ και να διευκολύνουν το ψευτοΚΚΕ οι ναζήδες έριξαν τα κύρια πυρά τους στο ψευτοΚΚΕ, όμως είναι με αυτό και όχι με τη ΓΣΕΕ, γιατί με αυτό μοιράζονται τους ίδιους κύριους εχθρούς και τους ίδιους φίλους και βέβαια τρέφουν την ίδια απέχθεια στη δημοκρατία και κυρίως την απέχθεια στην εργατική τάξη που η συνειδητή της ενότητα ενάντια στους εκμεταλλευτές της στηρίζεται πάνω απ όλα στην ελεύθερη δημοκρατική ζύμωση και την ιδεολογική πάλη στο εσωτερικό της.

Το μεγάλο μάθημα που πρέπει να μας δώσει το φασιστικό πρα-

ξικόπημα της ΓΣΕΕ είναι ότι η δημοκρατία δεν μπορεί να περιμένει καμιά σωτηρία από την ελληνική αστική τάξη και από τους ευρωπαϊούς μονοπωλιστές αλλά να στηριχθεί πρώτα και κύρια στις δυνάμεις του προλεταριάτου και των πλατιών εργαζόμενων μαζών της πόλης και της υπαίθρου και μόνο στη βάση της δικής τους αντιφασιστικής συγκρότησης να αξιοποιήσει τις αντιθέσεις ανάμεσα στα διάφορα τμήματα της αστικής τάξης και του ιμπεριαλισμού καθώς και να ενωθεί με κάθε δημοκρατικό στοιχείο και κάθε ρεύμα οποιασδήποτε τάξης, που θέλει να ενταχθεί στο αντιφασιστικό μέτωπο. Το βασικό που πρέπει να γίνει τώρα σαν απάντηση σε κάθε ενδεχόμενη νέα διορισμένη ηγεσία της ΓΣΕΕ είναι η καταγγελία της και η μη αποδοχή της ΠΟΤΕ γιατί όποια και να είναι η σύνθεση της που θα αποφασίσουν τα δικαστήρια, την αληθινή ηγεσία της θα την έχουν οι τραμπουκοί του ψευτοΚΚΕ αφού με την αναγνώριση της ματαίωσης του Συνεδρίου από τη βία τους, αυτή η βία νομιμοποιείται και θα συνεχιστεί ανενόχλητα σε όλα τα όργανα και σε όλα τα συνδικαλιστικά επίπεδα μέχρι το τελευταίο πρωτοβάθμιο σωματείο. Ήδη αυτό αποδείχτηκε καθώς τα δικαστήρια αποδέχτηκαν πριν το συνέδριο της ΓΣΕΕ τη διάλυση του συνεδρίου της Ομοσπονδίας Ιδιωτικών Υπαλλήλων πάλι με τη βία του ψευτοΚΚΕ και διόρισαν προσωρινή ηγεσία σε αυτήν αντί να απαιτήσουν και να διασφαλίσουν επανάληψη του συνεδρίου. Έτσι οι τραμπουκοί κλιμάκωσαν διαλύοντας και το συνέδριο της ΓΣΕΕ.

Από δω και μπρος λοιπόν πρώτο πολιτικό καθήκον για τους εργαζόμενους αλλά και γενικά για τους δημοκράτες είναι να στήσουν ταξικούς αντιφασιστικούς, δηλαδή αντιφαιο-«κόκκινους» πυρήνες σε όλους τους χώρους δουλειάς, και από εκεί να επιχειρούν δημοκρατικές γενικές συνελεύσεις και εκλογή ΔΣ κόντρα στους ανθρώπους που σύντομα θα αρχίσουν να εγκαθιστούν οι σοσιαλφασίστες, σαν τοποτηρητές διαλύοντας όπου μπορούν τα πρωτοβάθμια σωματεία, ή μετατρέποντας τα σε εργαλεία τους για να ελέγξουν τόσο τους εργάτες όσο και την εργοδοσία όταν αυτή δεν είναι εντελώς υποταγμένη στο ρωσοκινεζικό αφεντικό τους. Ταυτόχρονα με την άνοδο του σοσιαλφασισμού στα συνδικάτα θα πάρουν αέρα και οι ναζήδες που θα εμφανισθούν σαν αντίβαρο στην κυριαρχία των «κομμουνιστών», όταν δεν θα συνεργάζονται μαζί τους για την κατάπιξη και το ρουφιάνεμα του δημοκρατικού ταξικού συνδικαλισμού. Στην πραγματικότητα κόντρα σε όλους τους φαιο-«κόκκινους» θα ξεκινήσει ένα νέο ταξικό και γι αυτό δη-

μοκρατικό εργατικό κίνημα που μόνο από τα κάτω μπορεί να ξαναστηθεί. Αναγκαστικά δηλαδή θα ξαναστηθεί εκείνο το κίνημα που αποδυναμώθηκε καιρία από τον Παπανδρέου και το ψευτοΚΚΕ μετά το 81 όταν όλη η πάλη των εργαζομένων για το ύψος του μεροκάματου έφυγε νομοθετικά από τα πρωτοβάθμια σωματεία και πήγε στα κλαδικά, τις ομοσπονδίες και τη ΓΣΕΕ και βασικά στη διαιτησία, δηλαδή στο κράτος οπότε η ταξική πάλη και η συνδικαλιστική οργάνωση μαράζωσε στη βάση της. Το μαράζωμα αυτό μεγάλωσε όταν οι δανειστές κατάργησαν τις συλλογικές διαπραγματεύσεις στην εποχή της κρίσης καθώς τότε τα συνδικάτα πέρασαν τη λαίλαπα της ανεργίας που βρίσκοντάς τα αδύναμα παρέλυσαν και κάθε αυτόνομη μισθολογική διεκδίκηση τους. Έτσι με παθητική τη μεγάλη εργατική μάζα και αριθμητικά μειωμένη από το παραγωγικό σαμποτάζ του οποίου οι ίδιοι οι σοσιαλφασίστες επί δεκαετίες ηγήθηκαν μπόρεσαν αυτοί και κάνανε την τελική μεγάλη τους τραμπουκική εφόρμηση για να πάρουν τη συνδικαλιστική εξουσία και μέσα από αυτήν και, κυρίως παράλληλα με αυτήν, την πολιτική.

Εργάτες και εργαζόμενοι, Δημοκράτες και Πατριώτες

Πρέπει να εμποδίσουμε την πολιτική δικτατορία με κοινοβουλευτικό μανδύα. Για να πετύχουμε αυτό το στόχο σε μια εποχή όπου οι μάζες της φτωχολογιάς έχουν δει την υλική τους ζωή να τσακίζεται από ανθρώπους που μιλάνε για δημοκρατία πρέπει να ξεκινήσουμε από την πάλη για το ψωμί, ενάντια στις συνθήκες γαλέρας και πάνω από όλα ενάντια στην οικονομική αιτία που φέρνει τις συνθήκες γαλέρας. Πρέπει να εξηγήσουμε υπομονετικά στους εργαζόμενους ότι αυτή η αιτία είναι η πίεση από τον πελώριο εφεδρικό στρατό ανέργων ο οποίος με τη σειρά του παράγεται διαρκώς από το σαμποτάζ της μεγάλης σύγχρονης παραγωγής όλων των κομματικών ηγεσιών αλλά έχει πηγή του τους ρωσοκινέζους φασίστες και επικεφαλής του τους νεοταγματασφαλίτες φαιο-«κόκκινους» πράκτορες των τελευταίων. Η πάλη ενάντια σε αυτά τα τέρατα κάνει την πάλη για το ψωμί γρήγορα πάλη και για τη δημοκρατία.

Έτσι θα ξαναγεννηθεί αυτή η χώρα. Ο αγώνας θα είναι επώδυνος και αρκετά μακρόσυρτος, αλλά θα είναι ένας αγώνας για την υλική, ψυχική και ηθική απελευθέρωση ενός λαού που το μεγαλύτερο μαρτύριό του είναι ότι δεν μπορεί ακόμα να βρει τον αληθινό κύριο εχθρό του.

Αθήνα, 6 Απρίλη 2019

Ο ΝΟΜΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑ:

Εγκληματικός ακρωτηριασμός της θετικής εκπαίδευσης στα Λύκεια «Ανωτατοποίηση» όχι των ΤΕΙ αλλά του παραγωγικού σαμποτάζ και του εκφασισμού του δημόσιου

Τελικά με μια διαδικασία εξπρές ο υπουργός παιδείας Γαβρόγλου κατέθεσε στη Βουλή ένα νομοσχέδιο τέρας που αποτελείται από 226 άρθρα και που ρυθμίζει τη μέση, την ανώτερη και την ανώτατη εκπαίδευση στη χώρα, και το οποίο ψηφίστηκε τελικά.

Η γενική κατεύθυνση του νομοσχεδίου είναι η επιτάχυνση της διαδικασίας διάλυσης της δημόσιας παιδείας, ειδικά εκείνης που έχει σχέση με την παραγωγή και τις θετικές επιστήμες, στην κατεύθυνση του γενικότερου σαμποτάζ της παραγωγής και του χτυπήματος του μορφωτικού επιπέδου του λαού προς όφελος του ρωσοκινεζικού φασιστικού άξονα, που ο ίδιος και με τους ανθρώπους του μέσα στα βασικά κόμματα, εξαρτά και αποικιοποιεί τη χώρα, βυθίζοντας στη φτώχεια το λαό της όλο και πιο πολύ.

Οι βασικές ενέργειες για την ευόδωση αυτών των «ευγενικών στόχων» είναι η αλλαγή του προγράμματος σπουδών στη Μέση εκπαίδευση και η οριστική συγχώνευση των ΤΕΙ με τα ΑΕΙ, δηλαδή η περίφημη ανωτατοποίηση των πρώτων

Το νόημα της ολοκλήρωσης της ανωτατοποίησης των ΤΕΙ από τον ΣΥΡΙΖΑ

Το πιο σημαντικό στον νόμο Γαβρόγλου είναι όλα τα εναπομείναντα ΤΕΙ της χώρας καταργούνται και συγχωνεύονται με τα ΑΕΙ, γίνονται δηλαδή ΑΕΙ. Είχε ήδη προηγηθεί από πέρυσι η ανωτατοποίηση των ΤΕΙ Αθήνας και Πειραιά και η μετονομασία τους σε Πανεπιστήμιο Δυτ. Αττικής.

Εδώ θα θυμίσουμε στους αναγνώστες μας ότι τη μεγάλη προετοιμασία για αυτό την είχε κάνει η ρωσόδουλη συμμορία πριν από πόσα χρόνια; Λαλιώτη-Γ. Παπανδρέου όταν φτιάξαν ένα Προεδρικό Διάταγμα που αναγνώριζε στους απόφοιτους της ειδικότητας των δομικών έργων των ΤΕΙ επαγγελματικά δικαιώματα ίδια με εκείνα της ειδικότητας των πολιτικών μηχανικών των ΑΕΙ. Τότε αντέδρασαν οι μηχανικοί των Πολυτεχνείων και το ΤΕΕ αναγκάστηκε να βγει οργανωμένα, παρόλο που επικεφαλής του ήταν ο δικός τους Λιάσκας. Έτσι το δίδυμο απέσυρε το διάταγμα. Όμως αυτοί είχαν στο μεταξύ ξεσηκώσει τα ΤΕΙ με επικεφαλής τους κνίτες, και από κοντά, ως συνήθως, τους ακόμα πιο «επαναστατικούς» εξωκοινοβουλευτικούς μαϊντανούς του (ΟΣΕ, ΝΑΡ, ΚΚΕ μ-λ), που ζητούσαν ανωτατοποίηση.

Καλυμμένος κάτω από αυτές τις κινητοποιήσεις ο Γ. Παπανδρέου ετοίμασε ένα νομοσχέδιο που δεν πραγματοποιούσε την ανωτατοποίηση των ΤΕΙ, αλλά άνοιγε το δρόμο προς αυτήν. Τώρα το ΤΕΕ είχε ένα πρόσχημα να καταγγείλει λιγότερο το υπουργείο, ενώ τα ΤΕΙ κλιμάκωσαν με κνίτικες μορφές πάλης (δηλαδή εκβιασμούς των μαζών

όπως αποκλεισμούς δρόμων) χτυπώντας το νομοσχέδιο υποτίθεται «από τα αριστερά», γιατί δηλαδή δεν καθιερώνει από τώρα την ανωτατοποίηση. Επικεφαλής των ΤΕΙτζήδων είναι από κοινωνική άποψη οι καθηγητές τους, που είναι οι μόνοι που έχουν ένα άμεσο και συγκεκριμένο συμφέρον από αυτή την ανωτατοποίηση, καθώς, σύμφωνα με αυτήν, γίνονται καθηγητές ΑΕΙ και μεγαλώνει σημαντικότητα ο μισθός, και κυρίως το κοινωνικό τους status.

Το νομοσχέδιο Παπανδρέου διαμόρφωσε τότε μόνο τους όρους για να γίνει η ανωτατοποίηση σε επόμενη φάση. Συγκεκριμένα, αύξησε τις προϋποθέσεις για να είναι κανείς καθηγητής ΤΕΙ, και έτσι πέταξε τους περισσότερους σημερινούς καθηγητές των ΤΕΙ έξω από τη «γη της επαγγελίας της ανωτατοποίησης». Έτσι καθισχύασε προσωρινά τους καθηγητές των ΑΕΙ και αφαίρεσε ένα επιχείρημα από τη μάζα των μηχανικών των ΑΕΙ που αντιδρούσε στην ανωτατοποίηση. Από την άλλη όμως μεριά έτσι υποτίθεται ότι προετοίμασε τους υλικούς όρους για την ανωτατοποίηση. Αφού δηλαδή οι φοιτητές των ΤΕΙ θα έχουν καθηγητές επιπέδου ΑΕΙ, θα έχουν και πτυχία επιπέδου ΑΕΙ.

Μετά από αυτήν την πρακτική και ιδεολογική προετοιμασία δίνεται σήμερα από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ λίγο πριν τις εκλογές το καίριο δώρο στους σημερινούς φοιτητές των ΤΕΙ να πάρουν πτυχίο ΑΕΙ δίνοντας μερικά επιπλέον μαθήματα.

Το πιο αποκαλυπτικό των μακρινών προθέσεων του υπουργείου είναι το ότι ταυτόχρονα καταργούνται το Συμβούλιο Ανώτατης Παιδείας (ΣΑΠ) και το Συμβούλιο Τεχνολογικής Εκπαίδευσης (ΣΤΕ) και τη θέση τους παίρνει ένα ενιαίο, δίχως τη διάκριση των βαθμίδων ΑΕΙ και ΤΕΙ, Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας (ΕΣΥΠ).

Αυτή η ρύθμιση είναι στην κατεύθυνση των θέσεων του ψευτοΚΚΕ για μια ενιαία ανώτατη παιδεία που θα περιλαμβάνει ένα θεωρητικό κλάδο και έναν κλάδο εφαρμογής.

Αυτή η υπεραντιδραστική θέση σημαίνει π.χ. ότι θα υπάρχουν άλλα Πολυτεχνεία που θα παράγουν μηχανικούς της θεωρίας και άλλα μηχανικούς της πράξης, άλλα Πανεπιστήμια που θα βγάζουν φυσικούς της θεωρητικής και άλλα φυσικούς της εφαρμοσμένης φυσικής κτλ. κτλ.

Αυτή η γραμμή που χωρίζει με σκανδαλώδη τρόπο τη θεωρία από την έρευνα και την παραγωγή καταργεί την πρόοδο, την επιστήμη και την τεχνολογία, για-

τί παράγει έναν ακρωτηριασμένο απόφοιτο ανίκανο για οτιδήποτε, αφού είτε θα είναι θεωρητικός δίχως την εφαρμογή είτε εφαρμοστής δίχως τη θεωρία.

Αυτή είναι στο βάθος η πρόθεση των ρωσόδουλων για την ανώτατη παιδεία: δηλαδή να την καταργήσουν.

Η λεγόμενη ανωτατοποίηση των ΤΕΙ μέσα στις δοσμένες συνθήκες είναι μόνο μια από τις μεθόδους αυτής της κατάργησης.

Η ΑΝΩΤΑΤΟΠΟΙΗΣΗ ΣΑ ΜΙΚΡΟΑΣΤΙΚΗ ΟΥΤΟΠΙΑ

Τα ΤΕΙ δεν μπορούν να γίνουν ιδρύματα ανώτατης εκπαίδευσης με μια υπουργική απόφαση και κάποιο νόμο. Αυτό μπορεί να γίνει μόνο αν αλλάξουν στην πράξη τα γνωστικά επίπεδα των καθηγητών, των φοιτητών και η υλικοτεχνική υποδομή. Τότε όμως τα ΤΕΙ δε θα είναι ΤΕΙ.

Αυτοί που ζητούν να γίνουν σήμερα οι απόφοιτοι των ΤΕΙ απόφοιτοι των ΑΕΙ σκέφτονται όπως ο κάθε μικροαστός που θα ήθελε να είναι πλούσιος και πιστεύει ότι αυτό μπορεί να γίνει με μια κυβερνητική απόφαση. Πρόκειται για το αίτημα και τον τρόπο σκέψης των τμημάτων εκείνων της κοινωνίας που συνήθως ακολουθούν με πάθος τους φασίστες δημαγωγούς, και που συμπυκνώνεται σε εποχές πολιτικής αντίδρασης στο όνειρο της μικροαστικής τάξης να γίνει αστική, αντί να παραταχθεί με το προλεταριάτο, στο οποίο το σπρώχνει η ζωή, για να καταργήσει τον αστισμό.

Τα σημερινά ΤΕΙ δεν μπορούν να γίνουν αυτόματα ίδια με τα ΑΕΙ της χώρας μας, όπως δεν μπορούν τα ΑΕΙ της χώρας μας να γίνουν Χάρβαρντ με υπουργικές αποφάσεις.

Τα σημερινά ΤΕΙ μπορούν όλα να γίνουν με υπουργική απόφαση ΑΕΙ, αλλά τα περισσότερα θα είναι ΑΕΙ δεύτερης κατηγορίας, δηλαδή πάλι ΤΕΙ, εκτός από εκείνα τα ΤΕΙ ψηλής ζήτησης και με ψηλό μέσο επίπεδο φοιτητών που είναι ήδη πολύ ανώτερα από πολλά ΑΕΙ χαμηλότερης ζήτησης και επιπέδου σπουδών.

Αυτό ήδη έχει συμβεί στις ανεπτυγμένες ιμπεριαλιστικές χώρες δίχως να πραγματοποιηθεί κανένα «επαναστατικό» μικροαστικό κίνημα δηλαδή δίχως κανένας φοιτητής να κόψει το δρόμο προς τα σύνορα και τις κεντρικές αρτηρίες της χώρας και των μεγαλουπόλεων, όπως έγινε με το κίνημα της ανωτατοποίησης των ΤΕΙ πριν από 20 χρόνια και το οποίο μόλις τώρα επί ΣΥΡΙΖΑ καρποφόρησε αφού στο μεταξύ η χώρα χρεωκόπησε.

Στην Αμερική, τη μητρόπολη του οικονομικού ιμπεριαλισμού, αλλά και στη Γαλλία και την Αγγλία υπάρχουν 3 κατηγοριών ανώτατες σχολές. Η πρώτη κατη-

γορία μια χούφτας σχολών βγάζει τα ηγετικά πολιτικά, διοικητικά, παραγωγικά και στρατιωτικά στελέχη της αστικής τάξης σε όλους τους τομείς. Στις ΗΠΑ, σε αυτές πηγαίνουν οι πιο μελετηροί γόννοι της αστικής τάξης με υπέρογκα δίδακτρα, καθώς και τα σπάνια ταλέντα από τις φτωχότερες τάξεις που παίρνουν υποτροφίες. Στη Γαλλία αυτές οι σχολές είναι δημόσιες και απαιτούν κυριολεκτικά πολύ ψηλό επίπεδο κατάρτισης (ecole polytechnique, ENA). Όποιος τελειώσει από εκεί είναι de facto μεγάλο και περιζήτητο στέλεχος. Μετά υπάρχει ένα χαμηλότερο επίπεδο, που περιλαμβάνει ιδρύματα στο επίπεδο των δικών μας καλών σχολών του Πολυτεχνείου της Αθήνας, όπου παράγεται η μεγάλη μάζα των καλών ειδικών σε όλους τους τομείς και οι απόφοιτοί τους βρίσκουν εύκολα δουλειά.

Η τρομερή τρίτη κατηγορία είναι ένα αναρίθμητο πλήθος από πανεπιστήμια και πολυτεχνεία που δίνουν έναν τίτλο με τον οποίο έχει εξασφαλιστεί κανείς μισοανεργία αν αρκестεί σε αυτόν και δεν συνεχίσει να εκπαιδεύεται. Σε αυτά τα ιδρύματα, δημόσια ή ιδιωτικά, σπουδάζει σήμερα η τεράστια πλειοψηφία των φοιτητών στις αναπτυσσόμενες χώρες, και αυτά παράγουν το σύγχρονο μισοδιανοούμενο προλεταριάτο και λούμπεν προλεταριάτο, δηλαδή χαμηλά αμειβόμενους μισοειδικούς στον δημόσιο και ιδιωτικό τομέα ιδίως στις υπηρεσίες.

Θα ρωτήσει εύλογα κανείς: Και πού βρίσκεται η διαφορά; Ποιος αποφασίζει για τη διαφορά στην αξία των πτυχίων, αφού όλα είναι πτυχία ΑΕΙ;

Μα η κοινωνική πρακτική, και κύρια η αγορά. Η σύγχρονη μονοπωλιακή επιχείρηση και το σύγχρονο κράτος αυτών των μονοπωλίων επιλέγει με θαυμαστή ακρίβεια και κατατάσσει στο κατάλληλο επίπεδο τον κάθε απόφοιτο που βγαίνει στην αγορά εργασίας. Αν εξαιρέσει κανείς τις μεγάλες σχολές που προαναφέραμε δεν ενδιαφέρει κανέναν εργοδότη αν ο απόφοιτος που έχει μπροστά του τελείωσε ένα ΑΕΙ ή ένα ΤΕΙ αλλά ποιο ΑΕΙ τελείωσε και πιο ΤΕΙ και με τι επιδόσεις. Κάθε πτυχίο έχει έτσι την ξεχωριστή του τιμή, χωρίς οι ατέλειωτες εξετάσεις στην πράξη στις οποίες συνήθως οι εργοδότες υποχρεώνουν τους υποψήφιους υπαλλήλους τους, όποιο επίπεδο πτυχίου κι αν κουβαλάνε.

Να λοιπόν που το πραγματικό επαγγελματικό δικαίωμα του απόφοιτου στον αναπτυσσόμενο καπιταλιστικό κόσμο προσδιορίζεται συντριπτικά από τη στάση της αγοράς απέναντι στο συγκεκριμένο τίτλο σπουδών και πιο πολύ απέναντι στο συγκεκριμένο κάτοχο αυτού του τίτλου και όχι από το τυπικό δικαίωμα που έχει

παραχωρήσει το κράτος στον κάτοχο του κάθε πανεπιστημιακού τίτλου. Μάλιστα όσο πιο ανεπτυγμένη καπιταλιστικά είναι μια χώρα τόσο λιγότερο μετράει ο επίσημος τίτλος σπουδών ενός ανθρώπου και τόσο περισσότερο μετράνε οι πραγματικές του γνώσεις όπως εκφράζονται στην επιστημονική πρακτική και στις παραγωγικές εφαρμογές. Στις ΗΠΑ π.χ όπου επικρατεί το πιο πρακτικό πνεύμα σ αυτά τα ζητήματα μπορεί ένας άνθρωπος με ένα χαμηλό επίπεδο εκπαιδευτικό τίτλο ή χωρίς κανένα επίσημο τίτλο στα χέρια του αλλά με ένα ψηλό επίπεδο κατάρτισης η εφευρετικότητας να βρεθεί στην πιο ψηλή, ακόμα και εκπαιδευτική-ερευνητική θέση. Μια τέτοια εκτίναξη δεν σημαίνει αυτό που οι αστοφιλελεύθεροι ονομάζουν εξασφάλιση «ίσων ευκαιριών για όλους», καθώς τα ταλέντα συνήθως δεν εκδηλώνονται χωρίς προηγούμενη καλλιέργεια και η καλλιέργειά τους είναι πάνω απ όλα ένα ταξικό ζήτημα.

Το βασικό πάντως είναι ότι στον σύγχρονο κόσμο τίποτα δεν είναι πιο ρευστό και πιο σχετικό από ένα πτυχίο που κάποτε πήρε κάποιος από την ώρα που η σύγχρονη επιχείρηση έχει την τάση διαρκώς να επιμορφώνει, μόνη της ή σε συνεργασία με τα εκπαιδευτικά ιδρύματα, το προσωπικό και τα στελέχη της, ενώ η παραγωγική και επιστημονική πρακτική απονέμει διαρκώς νέους τίτλους γνώσης που αποτυπώνονται σε πτυχία ή, όλο και περισσότερο, σε αξιόπιστα βιογραφικά, με τον ίδιο ορμητικό τρόπο που αχρηστεύει οτιοιοδήποτε τίτλο πτυχιακής ευγένειας δεν χρησιμοποιήθηκε και δεν τροχίστηκε στην πράξη. Απλά στον ανεπτυγμένο καπιταλισμό την επιλογή των ειδικευμένων στελεχών της την κάνει μια αστική τάξη που κατά κανόνα έχει κάνει τη δημοκρατική της επανάσταση και λίγο πολύ λειτουργεί σύμφωνα με τα δικά της οικονομικά συμφέροντά, ενώ στην Ελλάδα η αστική τάξη ό,τι και να πετυχαίνει κατά καιρούς σε επιστημονικό και παραγωγικό επίπεδο παραμένει πολιτικά ένας γλοιώδης υπηρέτης του ιμπεριαλισμού του οποίου τοποτηρητής και ρυθμιστής των κάθε λογής εσωτερικών ταξικών αντιθέσεων είναι μια γενικά ξένη προς την πρόοδο και εχθρική απέναντι στο λαό κρατική εξουσία και ένας αντίστοιχος κρατικός γραφειοκρατικός μηχανισμός. Αυτό σημαίνει ότι η μόνη πραγματικά ουσιαστική πρακτική πρόοδος που είναι δυνατή στη χώρα μας στο ζήτημα της επιλογής των ειδικών, είναι η επαναστατική καταστροφή αυτού του κράτους μέσα από μια μεγάλη ταξική επανάσταση που θα έχει πλατεία αντιιμπεριαλιστική μορφή και σοσιαλιστική περιεχόμενα. Μέσα σε στις συνθήκες που θα προκύψουν από αυτήν την επανάσταση η επιλογή των κάθε

λογής στελεχών στην επιστήμη και την παραγωγή όχι μόνο δεν θα γίνεται στενά και κύρια στην βάση των οποιωνδήποτε τίτλων και πτυχίων αλλά θα προχωράει πολύ πέρα από το πιο προχωρημένο αστοδημοκρατικό πνεύμα και σαν κριτήριο θα έχει την πρακτική δυνατότητα του καθένα να προσφέρει στην συλλογική ερευνητική και παραγωγική δουλειά.

Αργά αργά, ακόμα και μέσα στην κρίση-και από μια πλευρά ιδιαίτερα μέσα στην κρίση- η κλασική αστική μέθοδος αξιολόγησης των πανεπιστημιακών τίτλων γίνεται ολοένα ισχυρότερη και στη δικιά μας χώρα. Για παράδειγμα, στους κλάδους των μηχανικών, όπου συνάντησε αρχικά τις μεγαλύτερες αντιστάσεις το κίνημα της ανωτατοποίησης, ακόμα και οι πιο μέτριες σε όγκο επιχειρήσεις που ζητάνε προσωπικό βρίσκονται σήμερα μπροστά σε μια πληθώρα υποψήφιων και ζητάνε τα πτυχία των καλύτερων πολυτεχνείων, τους καλύτερους βαθμούς σ' αυτά τα πτυχία, απαιτούν όλο και περισσότερο μεταπτυχιακή εξειδίκευση στο ανώτερο δυνατό επίπεδο κτλ. κτλ.

Από την άλλη μεριά η επιλογή των καλύτερων ειδικών στη χώρα μας στους περισσότερους θετικούς κλάδους έχει γίνει πρακτικά ένα δευτερεύον ζήτημα αυτή τη στιγμή στον ιδιωτικό τομέα εξ αιτίας του όλο και πιο αυξανόμενου αριθμού παραγομένων αποφοίτων των ΑΕΙ απέναντι σε μια όλο και μειούμενη παραγωγή τεχνικών έργων και βιομηχανικών εγκαταστάσεων, πράγμα που αντιστοιχεί στο συνειδητό σαμποτάρισμα από το σοσιαλφασισμό της συγκέντρωσης και του εκσυγχρονισμού του παραγωγικού κεφαλαίου και την επέκταση στην καλύτερη περίπτωση της μικροπαραγωγής. Η αντίφαση λύνεται με την πρωτοφανή σε έκταση στην ΕΕ μετανάστευση των ελλήνων ειδικών στο εξωτερικό.

Έτσι η μεγάλη μάζα απόφοιτων μηχανικών ή πρέπει να αλλάξει επάγγελμα ή να ασκήσει το επάγγελμα σ' ένα επίπεδο πολύ κατώτερο και από τα ουσιαστικά και από τα τυπικά προσόντα που διαθέτει (π.χ. μικρές οικοδομικές δουλειές, μικροεργολαβίες, μικρομελέτες).

Επομένως, η πραγματική γενική κίνηση των αποφοίτων και των πτυχίων των ελληνικών ΑΕΙ είναι προς την "κατωτατοποίηση", δηλαδή είναι προς το να κάνουν οι πτυχιούχοι τους δουλειές που κάλλιστα μπορούν να κάνουν και οι πτυχιούχοι των ΤΕΙ. Με αυτή και μόνο την αρνητική έννοια η ανωτατοποίηση των ΤΕΙ είναι εδώ και χρόνια πραγματοποιημένη στην πράξη. Η μόνη πρακτική αλλαγή που έμενε να γίνει και έγινε από τον ΣΥΡΙΖΑ, (ο οποίος είναι το ψευτοΚΚΕ στο επίπεδο της μίνιμουμ κρατικής του εξουσίας), είναι η με πολιτική απόφαση αναγνώριση των αποφοίτων των ΤΕΙ σαν αποφοίτων ΑΕΙ σε εκείνο τον χώρο όπου σε λίγο δεν θα υπάρχει καμιά πραγ-

ματική αξιολόγηση ούτε από την αστική τάξη σαν αγορά, ούτε από την αστική τάξη σαν κράτος. Αυτός ο χώρος είναι το ελληνικό δημόσιο. Αυτό συμβαίνει από την εποχή του Α. Παπανδρέου, εποχή κατά την οποία ο ελληνικός κρατικός μηχανισμός πέρασε σε επίπεδο πολιτικής κορυφής αλλά όχι ακόμα στο βάθος του, στα χέρια των ανθρώπων του ρώσικου ιμπεριαλισμού. Αυτοί επειδή δεν μπορούσαν να ελέγξουν μονομιάς αυτόν τον μηχανισμό αρκέστηκαν στο να καταργήσουν κάθε αξιολόγηση επειδή αυτή γινόταν από τους κρατικούς υπαλλήλους της παλιάς αστικής τάξης, η οποία λίγο πολύ ήθελε ένα δημόσιο που να λειτουργεί στοιχειωδώς, όπως κάθε άλλο στον κόσμο. Έτσι άφησαν τις αυθόρμητες δυνάμεις της αποσύνθεσης και τις διαφθοράς να δυναμώσουν σταδιακά μέσα στο δημόσιο και στη συνέχεια ενθάρρυναν και οργάνωσαν πολιτικά, συνδικαλιστικά και ιδεολογικά τα χειρότερα στοιχεία που γέννησε αυτή η διαδικασία, για να τα κάνουν ηγεσία μιας όλο και πιο αδιάφορης η και εχθρικής προς το λαό και προς την παραγωγική ανάπτυξη της χώρας κρατικής γραφειοκρατίας. Αυτή η γραφειοκρατία, που στην κοινωνική της βάση είναι μικροαστική, έχει πολιτικο-ιδεολογικό ηγέτη το ψευτοΚΚΕ που θέλει να κρατικουπαλλοποιήσει όλη τη χώρα, ιδιαίτερα τον πιο μεγάλο εχθρό της κρατικής υπαλληλίας, τους εργάτες και εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα. Σε αυτό το δημόσιο όσο πιο ανώτερος είναι ο τίτλος σε σχέση με την πραγματική αξία του, τόσο ο ιδιοκτήτης αυτού του τίτλου για να κρατήσει τη θέση του και να κρύψει την πρακτική του ανεπάρκεια πρέπει να γίνει πιστός υπηρέτης της πολιτικής εξουσίας που τον διόρισε. Δηλαδή πρέπει να είναι τόσο διεφθαρμένος, τόσο εχθρικός προς την πραγματική μόρφωση και στην παραγωγική ανάπτυξη και τόσο δικτατορικός απέναντι στις μάζες, όσο εκείνη. Αυτό θα γίνει, ήδη γίνεται, με την σταδιακή πρακτική κατάρτιση του ΑΣΕΠ και την πρόσληψη των δημόσιων υπαλλήλων από τους φαιο-«κόκκινους» στρατούς κατοχής που με το ΣΥΡΙΖΑ πρωτοπήραν την κεντρική κρατική εξουσία. Αλλά οι τέτοιου είδους προσλήψεις θα συναντήσουν και τους κατωτατοποιημένους τίτλους σπουδών που το ίδιο αυτό καθεστώς παράγει εδώ και αρκετά χρόνια σε όλα τα εκπαιδευτικά επίπεδα. Εννοούμε ότι ένα φαιο-«κόκκινο» πολιτικό καθεστώς μπορεί να επιλέγει τα μέλη και τα στελέχη του από κατόχους τίτλων που να είναι ανώτεροι στη μορφή πχ τίτλοι ενός ΑΕΙ σαν το ΕΜΠ που όμως κάποιος κάτοχός τους θα μπορούν να τους έχουν εξασφαλίσει παρέχοντας σαν φοιτητές πολιτικές υπηρεσίες στον κομματικό-γραφειοκρατικό στρατό που τους έδωσε

αυτόν το πτυχίο. Αυτό γίνεται με το να προμηθεύει ο στρατός τα μέλη του με θέματα εξετάσεων που τα πήρε πχ από τους διδάσκοντες αυτού του στρατού ή όπως σχεδιάζει για αργότερα να τους εισάγει στα ΑΕΙ καταργώντας σαν βασικό κριτήριο εισαγωγής τις ακόμα αδιάβλητες πανελλαδικές και δίνοντας αυτό το προνόμιο στα διεφθαρμένα μέλη του ίδιου στρατού καθηγητές-βαθμολογητές της Μέσης εκπαίδευσης.

Η ΑΝΩΤΑΤΟΠΟΙΗΣΗ ΣΑ ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΜΟΣ

Με λίγα λόγια η ανωτατοποίηση θα μπορούσε γενικά να είναι μια μικροαστική ουτοπία, αν δε ζούσαμε σε μια χώρα όπου τις μικροαστικές ουτοπίες τις κάνει ο σοσιαλφασισμός εργαλείο για να ανεβεί στην εξουσία και να μετατρέψει σε ερείπια ό,τι επιβιώνει ακόμα στη χώρα παραγωγικά ή μορφωτικά.

Σ' αυτή τη χώρα δηλαδή το τυπικό επαγγελματικό δικαίωμα, ακόμα και το αποκτημένο με απάτη γίνεται ουσιαστικό δικαίωμα μόνο όταν εργοδότης είναι το ελληνικό κράτος. Το συγκεκριμένο γραφειοκρατικό και παρασιτικό κράτος, και πιο ειδικά το κράτος-λεία των μισθοφορικών κομματικών στρατών, μπορεί δηλαδή εδώ και μόνο εδώ να κάνει πραγματικότητα την ουτοπία. Εδώ τα ΤΕΙ μπορούν από μια άποψη χάρη σε μια υπουργική απόφαση ή σε ένα νόμο στη Βουλή να γίνουν ΑΕΙ μέσα σ' ένα δευτερόλεπτο, σαν σε αραβικό θαύμα.

Αυτό θα σημαίνει αυτόματα ότι οι απόφοιτοι των ΤΕΙ θα μπορούν να βρουν πιο εύκολα δουλειά στο δημόσιο, αφού θα μπορούν να καταλαμβάνουν και τις θέσεις εκείνες που απαιτούν σήμερα τυπικά προσόντα πτυχιούχων ΑΕΙ. Αυτή η δυνατότητα για τους απόφοιτους των ΤΕΙ σημαίνει ότι δεν υπάρχει κανείς ιδιαίτερος λόγος να είναι κανείς απόφοιτος των ΑΕΙ, αν στόχος του είναι η πρόσληψη στο Δημόσιο. Και επειδή αυτός είναι ο γενικός στόχος όλης της ανώτατης παιδείας στην Ελλάδα, δηλαδή το να παράγει δημόσιους υπαλλήλους, και επειδή αυτός ο στόχος θα αποκτά μεγαλύτερο κύρος όσο θα αποσαθρώνεται η ιδιωτικοκαπιταλιστική μη κομμοδωρική (δηλαδή μη ιδιόκτητη από τους ρωσοκινέζους και ντόπιους ολιγάρχες φίλους τους) καπιταλιστική επιχείρηση, θα επιταχυνθεί η διαδικασία κατωτατοποίησης των ΑΕΙ. Δηλαδή δε θα πρόκειται αυτή τη φορά για "κατωτατοποίηση" της πρακτικής χρησιμότητας του πτυχίου, αλλά για κατωτατοποίηση του γενικού επιπέδου της φοίτησης στα ΑΕΙ και για κατωτατοποίηση του πρακτικού περιεχομένου του πτυχίου των ΑΕΙ, δηλαδή για τη σχετική μετατροπή των ΑΕΙ σε ΤΕΙ.

Αυτή η διεύδυση των πτυχιούχων των ΤΕΙ σε θέσεις που σήμερα καταλαμβάνονται από αποφοίτους των ΑΕΙ θα έχει και μια άμεση παραγωγική επίπτωση αφού αυτές οι θέσεις πραγματικά απαιτούν ένα ψηλό επίπεδο

επιστημονικής κατάρτισης, όπως σε μερικές θέσεις επιθεωρητών μελετών και έργων στα υπουργεία και τις ΔΕΚΟ. Βέβαια, παρά τις κραυγές των μηχανικών του ΤΕΕ, αυτές οι θέσεις δεν είναι πολλές και η πιο μεγάλη μάζα των μηχανικών του Δημοσίου και των ΔΕΚΟ λειτουργεί σ' ένα επίπεδο πολύ χαμηλότερο από τις δυνατότητες του πτυχίου που κουβαλάει. Όμως το γεγονός ότι αυτές οι θέσεις με την "ανωτατοποίηση" χάνουν κάθε ξεχωριστή τους σημασία και αδειάζουν από κάθε περιεχόμενο οδηγεί στο ξεχαρβάλωμα εκείνου που είναι πραγματικά πιο αναπτυγμένο, πιο επιστημονικά και τεχνικά εξειδικευμένο στη χώρα. Από εκεί μπορεί να αρχίσει μια διαδικασία γενικής ισοπέδωσης και διάλυσης της παιδείας, γιατί το να τσακίσει κανείς την κορυφή της είναι ο καλύτερος τρόπος για να τσακίσει τη βάση της. Αυτό δεν έχει να κάνει με τη σωστή κριτική ενάντια στην πανεπιστημιοκεντρική παιδεία της χώρας μας, όπου όλη η παιδεία υπηρετεί το πανεπιστήμιο.

Ο σοσιαλφασισμός δε θέλει να καταστρέψει τον πανεπιστημιοκεντρισμό, αλλά να φέρει αυτό το κέντρο όσο πιο χαμηλά μπορεί και να χτυπήσει σ' αυτό το κέντρο ό,τι πραγματικά αξίζει, ό,τι πιο ζωντανό, ευρηματικό και επιστημονικό, ό,τι είναι δεμένο με την παραγωγή και την ανάπτυξη, δηλαδή ό,τι στο βάθος δεν είναι πανεπιστημιοκεντρικό, δηλαδή γραφειοκρατικό στην εκπαίδευση. Ο σοσιαλφασισμός θέλει να καταστρέψει ειδικά την τεχνική ανώτατη παιδεία και να γεμίσει της χώρα σχολές μεγαλοϊδεατισμού, θεολογίας και ραγιαδισμού, όπως εύκολα μπορεί να κάνει με τις σχολές των λεγόμενων ανθρωπιστικών επιστημών. Με λίγα λόγια, η ανωτατοποίηση έρχεται να λεηλατήσει ό,τι μπόρεσε να ανθίσει μέσα στον γραφειοκρατικό, παρασιτικό και εξαρτημένο ελληνικό καπιταλισμό και να αναδείξει ό,τι χειρότερο.

Ο σοσιαλφασισμός θέλει να μπάσει το πτυχίο του ΤΕΙ στη θέση του επιστημονικοτεχνικού ηγεμόνα, αλλά ακόμα περισσότερο τον απατεύνα απόφοιτο ΑΕΙ που αγόρασε από το κόμμα το πτυχίο του ειδικού, με τον ίδιο τρόπο που ο Ναπολέοντας έστεφε τους αστούς φίλους του βασιλιάδες. Αλλά εκεί είχαμε να κάνουμε με μια πραγματική επανάσταση η οποία αντικατάστησε τους φεουδάρχες ειδικούς της πολιτικής εξουσίας με τους πολιτικούς της αστικής τάξης. Άλλωστε, και η σοσιαλιστική επανάσταση που έρχεται θα βάλει πάνω από την επιστημονική και τεχνική πάλη, πάνω από την πάλη για την παραγωγή τους συνειδητούς ανθρώπους του προλεταριάτου. Όμως θα τους βάλει σαν πολιτικούς επιτρόπους του στρατού των ειδικών. Ποτέ το προλεταριάτο δε θα διορίσει τον εαυτό του ειδικό της επιστήμης και της τεχνολογίας όσο δεν έχει σ' αλήθεια τη δικιά του στρατιά ειδικών της επιστήμης και της τεχνικής. Και όσο δεν έχει τη δικιά του στρατιά, όση πολιτι-

κή δύναμη και να έχει θα υποχρεωθεί να χρησιμοποιήσει τη στρατιά των αστών επιστημόνων και τεχνικών.

Αντίθετα, ο σοσιαλφασισμός στην Ελλάδα, λειτουργώντας σα δύναμη κατοχής ενός αποικιακού ιμπεριαλισμού, θέλει πρώτ' απ' όλα να καταστρέψει τις ντόπιες παραγωγικές δυνάμεις και τον στρατό των ειδικών, ειδικά στην έρευνα και στην παραγωγή. Και γι' αυτό χρησιμοποιεί τον μικροαστικό αντικαπιταλισμό και τη δημαγωγία ενάντια στην «ιεραρχία των ειδικών», ενάντια στις ελίτ, ενάντια στην αριστεία, δηλαδή τη μικροαστική κριτική, που κρύβει πίσω από το φαινομενικό της αναρχισμό τη βάρβαρη διάθεση να γκρεμίσει τον πραγματικό ειδικό και να πάρει τη θέση του.

Γίνεται λοιπόν φανερό ότι η εξίσωση στα επαγγελματικά δικαιώματα δεν αφορά, πρακτικά, παρά μόνο όσους θα μπορέσουν να βρουν δουλειά στο Δημόσιο. Και αυτή η δουλειά δεν μπορεί σήμερα παρά να είναι προϊόν της συμμετοχής σ' έναν κομματικό μισθοφορικό στρατό. Με λίγα λόγια, η εξίσωση αφορά μόνο μια μειοψηφία. Έτσι και η ανωτατοποίηση δεν μπορεί τελικά παρά να γίνει πράξη μόνο για μια μειοψηφία. Και αυτή δε θα είναι παρά τα μέλη ενός μισθοφορικού στρατού που θα συγκροτηθεί από τώρα για να καταλάβει όσες θέσεις μπορέσει στο Δημόσιο. Στην πραγματικότητα τις θέσεις αυτές προορίζονται να καταλάβουν οι λοχαγοί και οι λοχίες αυτού του στρατού και όχι οι στρατιώτες του, όμως από τώρα ο ρωσόδουλος σοσιαλφασισμός θα διαθέτει ένα νέο απόσπασμά του σα μαχητικό εργαλείο μέσα στους φοιτητές και ενάντια στους φοιτητές και των ΑΕΙ και των ΤΕΙ.

Μ' αυτόν τον τρόπο ο σοσιαλφασισμός εκδίδεται τους φοιτητές, και περισσότερο τους φοιτητές των ΑΕΙ, που εδώ και καιρό έχουν πάψει να τον ακολουθούν περιφρονώντας σε πρώτη φάση τις εκλογικές διαδικασίες και τις παρατάξεις του.

ΠΩΣ ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΤΩΝ ΤΕΙ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΕΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΠΑΝΤΗΣΟΥΝ

Απέναντι σ' αυτή την πολύ ύπουλη και λεπτά επεξεργασμένη επίθεση των ρωσόδουλων θα πρέπει το δημοκρατικό κίνημα κι οι φοιτητές ν' αντιπάρουν μια σθεναρή και παρατεταμένη πάλη. Ειδικό βάρος πέφτει σ' αυτή τη φάση στους ώμους των φοιτητών των ΤΕΙ, που πρέπει ν' αντιμετωπίσουν την προβοκάτσια που ουσιαστικά τους έχει στήσει ο σοσιαλφασισμός και ν' αντιστρέψουν το χτύπημα.

Για να το πετύχουν αυτό πρέπει να δώσουν στο αίτημα της ανωτατοποίησης το αντίθετο περιεχόμενο από εκείνο που του δίνει ο σοσιαλφασισμός. Πρέπει να απαιτήσουν η ανωτατοποίηση να μην είναι κούφια και προβοκατόρικη, δηλαδή ανωτατοποίηση του σημερινού τίτλου, αλλά ουσιαστική, δηλαδή με ανέβασμα του επιπέδου παραγωγής

ΠΟΛΥ ΘΕΤΙΚΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΚΙΝΗΣΗΣ «ΠΑΙΔΕΙΑ ΓΙΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗ» ΣΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΓΙΑ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥΣ ΣΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΟΛΜΕ

Πραγματοποιήθηκαν στις 16 του Μάη οι εκλογές στη Β' ΕΛΜΕ Δυτ. Αττικής για την εκλογή αντιπροσώπων για το 19^ο συνέδριο της ΟΛΜΕ που θα πραγματοποιηθεί στο τέλος του Ιούνη. Όπως η ίδια η ΟΛΜΕ είναι ανυπόληπτη στους καθηγητές, αφού κανείς εκτός ενός ποσοστού που μετρίεται στα δάκτυλα του ενός χεριού δεν ακολουθεί τις απεργίες της, έτσι και τα συνέδριά της είναι το ίδιο ανυπόληπτα. Ανυπόληπτα είναι και τα δύο συνέδρια που πραγματοποιεί, τόσο τα εκπαιδευτικά, όσο και τα συνδικαλιστικά, όπως το φετινό. Οι όποιες αποφάσεις παίρνονται, εφόσον θα παρθούν αποφάσεις, δεν αποτελούν αντικείμενο συζητήσεων των καθηγητών παρά χρησιμοποιούνται σε αντιπαράθεσεις παρατάξεων κατά τη χρονική διάρκεια μέχρι το επόμενο συνέδριο.

Μα τότε μπαίνει το ερώτημα: αξίζει να συμμετέχει κανείς στις εκλογές για την ανάδειξη αντιπροσώπων σε ένα χωρίς κύρος συνέδριο, μιας χωρίς κύρος δευτεροβάθμιας συνδικαλιστικής οργάνωσης; Η απάντηση από την

πλευρά των κομμουνιστών είναι ότι ναι αξίζει η συμμετοχή γιατί αυτή είναι μια ευκαιρία πρώτης τάξης να βάλουν τα προγράμμά τους σε συζήτηση στις πλατιές μάζες των καθηγητών και να διαφωτίσουν όσο αυτό είναι δυνατόν για την κατάσταση στη μέση εκπαίδευση και την εκπαίδευση γενικότερα. Να συνδέσουν την γενική κατάσταση της χώρας με την κατάσταση της εκπαίδευσης.

Ιδιαίτερα εδώ να διαφωτίσουν πως το καθεστώς των συμποταριστών της οικονομίας της χώρας, συμποτάρει επίσης και όλη την εκπαίδευση. Που αυτό φαίνεται και πως αυτό τεκμηριώνεται. Γιατί τα σχολεία διαλύονται και πως αυτό φαίνεται. Μέσα σε αυτά τα πλαίσια η Κίνηση «Παιδεία για Δημοκρατία και Ανάπτυξη» κατέβηκε πάλι στις εκλογές στην Β' ΕΛΜΕ Δυτ. Αττικής με το σ. Γ. Μπουρίπη. Η Κίνηση έδωσε την μάχη της απαντώντας στα παραπάνω ερωτήματα και βάζοντας ωμά το ζήτημα της διάλυσης των σχολείων, πως αυτό φαίνεται στη σχολική ζωή, της αιτίας της διάλυσης και των υπαιτιών της διάλυσης.

Τα αποτελέσματα των εκλογών φαίνονται στον παρακάτω πίνακα:

	ΓΙΑ ΤΟ ΔΣ ΤΗΣ ΕΛΜΕ 21-12-2018			ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΟΛΜΕ 16-5-2019		
	Ψήφοι	Ποσοστό %	Έδρες	Ψήφοι	Ποσοστό %	Σύνεδροι
ΠΑΡΑΤΑΞΗ						
ΚΙΝΗΣΗ «ΠΑΙΔΕΙΑ για ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ και ΑΝΑΠΤΥΞΗ»	17	4,63		17	6,1	
ΣΥΝΕΚ (Σύριζα)	149	40,6	3	111	39,8	1
ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ (εξωκοινοβουλευτική «αριστερά»)	79	21,53	2	52	18,6	1
ΠΑΜΕ(ψευτοΚΚΕ)	52	14,17	1	58	20,8	1
ΔΑΚΕ (ΝΔ)	59	16,08	1	41	14,1	
Ανεξάρτητοι (ΛΑΕ)	11	3				
Ψηφισαντες	367			285		

Η Κίνησή μας κατάφερε να πάρει 17 ψήφους-παρα τους σημαντικά λιγότερους συναδέλφους που ψήφισαν σε αυτές τις εκλογές- και να αυξήσει το ποσοστό της. Πρόκειται για μια νίκη, γιατί η γραμμή με την οποία κατέβηκε ήταν βαθύτατα αντικαθεστωτική και αντίθετη όλων των άλλων παρατάξεων. Αλλά αυτό που έγινε κατανοητό στην διάρκεια

της προεκλογικής εκστρατείας, και αυτό είναι πολύ σημαντικό, ήταν ότι αυτή η γραμμή είναι μια γραμμή που την βλέπουν καθη-

τη ανάγνωση είναι η ενίσχυση του σοσιαλισμού με την αύξηση των ψήφων του ΠΑΜΕ. Με μια πιο προσεκτική ματιά όμως

μπορούμε να διαπιστώσουμε ότι η αύξηση αυτή των ψήφων σε σχέση με το Δεκέμβρη αντιστοιχεί στους ψήφους της ΛΑΕ και τίποτα παραπάνω. Έτσι και αλλιώς το ψευτοΚΚΕ και ο Λαφαζάνης έχουν πολιτι-

κή συμμαχία εδώ και καιρό. Σε κάθε περίπτωση το εκλογικό αποτέλεσμα βάζει νέα καθήκοντα για την Κίνησή μας. Της εντονότερης συνδικαλιστικής δράσης της και της σταθερής παρουσίας της στα σχολεία.

Όπως φαίνεται από τον πίνακα τόσο η ΛΑΕ του Λαφαζάνη, όσο και η ΠΕΚ του ΠΑΣΟΚ δεν κατέβηκαν στην εκλογές. Μάλιστα η ΠΕΚ δεν κατέβηκε ούτε στις εκλογές για το ΔΣ της ΕΛΜΕ. Αυτό που φαίνεται από μια πρώ-

Δημοσιεύουμε παρακάτω την προκήρυξη που μοιράστηκε στα σχολεία:

Εκλογές Β' ΕΛΜΕ Δυτ. Αττικής 16-05-2019 για αντιπροσώπους στο 19^ο συνέδριο της ΟΛΜΕ-Κίνηση "Παιδεία για Δημοκρατία και Ανάπτυξη"

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΔΙΑΛΥΣΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΚΒΑΡΒΑΡΙΣΜΟ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

ΟΧΙ ΣΤΗ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΤΑΞΗΣ

ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΜΕ ΣΤΟΥΣ ΤΡΑΜΠΟΥΚΟΥΣ ΤΟΥ ΠΑΜΕ ΠΟΥ ΔΙΑΛΥΟΥΝ ΜΕ ΤΗ ΒΙΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΓΙΑ ΝΑ ΕΛΕΓΞΟΥΝ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑΤΙΚΑ ΤΟ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟ

Συνάδελφοι/ισσες

Ο εκβαρβαρισμός και η διάλυση της μέσης εκπαίδευσης είναι ένα έγκλημα που συνεχίζεται ασταμάτητα εδώ και χρόνια αλλά φέτος απέκτησε μια ξεχωριστή ένταση και ποιότητα με την ψήφιση του νόμου για το νέο λύκειο. Φέτος δηλαδή καταργήθηκαν στην ουσία τα Λατινικά ο δεύτερος μεγάλος πυλώνας της κλασικής παιδείας δίπλα στα αρχαία ελληνικά. Η άλλη εμβληματική λοβτομή στην εκπαίδευση ήταν η κατάργηση της Γεωμετρίας, μέσω της αφαίρεσης της εξέτασής της στη Β' λυκείου. Η γεωμετρία δένει την μαθηματική αφαίρεση με την εμπειρική εικόνα του χώρου και σαν τέτοια είναι μια έξοχη μέθοδος καλλιέργειας της μαθηματικής σκέψης. Αφού ο Αρβανιτόπουλος αφαιρέσει την Αστρονομία, τώρα ο ΣΥΡΙΖΑ καταργεί Φυσικές επιστήμες, Πληροφορική και Ξένες γλώσσες στη Γ' Λυκείου, ενώ πριν είχε καταργήσει τον Ηλεκτρομαγνητισμό στη β' λυκείου, ενώ ετοιμάζεται ένα μεγάλο αντίστοιχο χτύπημα στη νέα Β' λυκείου.

Θα περίμενε κανείς ότι μετά από όλα αυτά θα ξεσηκωνόταν ένα κύμα οργής με επικεφαλής την ΟΛΜΕ η οποία θα έλεγε ένα βροντερό όχι σε αυτήν την εσκεμμένη απομάκρυνση των ελληνικών σχολείων από τον σύγχρονο κόσμο. Κι όμως δεν έγινε τίποτα. Αν κανείς ρίξει μια ματιά στα πολιτικά εκπαιδευτικά προγράμματα του παλιού ΚΚΕ και του ΕΑΜ, θα δει πόσο αυτά κυριαρχούνταν από την ανάγκη για την προώθηση των μαθημάτων των φυσικών επιστημών και των μαθηματικών, από την ανάγκη για το πείραμα και μάλιστα για το δέσιμο της εκπαίδευσης με την παραγωγή, που ο Μαρξ θεωρούσε ότι «αποτελεί ένα ισχυρό μέσο για την αλλαγή της σημερινής κοινωνίας». Αυτή ήταν η κατεύθυνση για την εκπαίδευση της παγκόσμιας αριστεράς.

Κι όμως σήμερα στη χώρα μας στον 21^ο αιώνα δεν υπήρξε χειρότερη στάση απέναντι στο έγκλημα του ΣΥΡΙΖΑ από εκείνη της λεγόμενης αριστεράς, που με επικεφαλής το αυτοαποκαλούμενο «Κ»ΚΕ, άρχισε να φωνάζει σπρώχνοντας τους μαθητές σε διαδηλώσεις όχι για να διαμαρτυρηθούν για αυτό τον μαθησιακό ακρωτηριασμό τους αλλά για τις πολλές εξετάσεις και την παπαγαλία, (που είναι πρόβλημα αλλά όχι πια το μεγαλύτερο για την πλειοψηφία των μαθητών που ουσιαστικά βρίσκονται πλέον εκτός τάξης) και, το χειρότερο, ενάντια στην τεχνική εξειδίκευση στο σχολείο, προβάλλοντας το υπεραντιδραστικό, αντιμορφωτικό, αντεργατικό και αντιμαρξιστικό σύνθημα του «υποχρεωτικού δωδεκάχρονου σχολείου» του ξεκομμένου από την παραγωγή και με σκέτη γενική

παιδεία.

Άλλωστε τι σημαίνει πρακτικά το «όχι στην εντατικοποίηση και όχι στην παπαγαλία», όταν δεν υποστηρίζεις το αντίθετο της εντατικοποίησης και της παπαγαλίας που είναι ακριβώς το σχολείο που δίνει έμφαση στα θετικά μαθήματα, στο πείραμα, και στην πρακτική τεχνική κατάρτιση, αλλά και που σαν τέτοιο διδάσκει με ζωντανό δημιουργικό τρόπο και μέσα από την εξοικείωση με την λογοτεχνία και την λογοτεχνική κριτική, την νεοελληνική γλώσσα. Όλα αυτά τα θέλουμε όχι μόνο για να πάρουν απαραίτητες γνώσεις οι μαθητές αλλά γιατί κυρίως τα θετικά μαθήματα, όπως και τα ζωντανά γλωσσικά, είναι τα λιγότερο κατάλληλα για την αποστήθιση, δηλαδή είναι αυτά που για να διδαχτούν αποτελεσματικά πρέπει το σχολείο να τραβηχτεί αναγκαστικά προς το πείραμα, την παραγωγή και την κοινωνική πρακτική και επικοινωνία.

Το σχολείο πεθαίνει σήμερα λαβωμένο από τις ίδιες πολιτικές δυνάμεις που κυρίως σκοτώνουν εδώ και 40 χρόνια την υλική βάση στην οποία στηρίζεται η σύγχρονη εκπαίδευση δηλαδή τη σύγχρονη βιομηχανία, καθώς και τη βιομηχανοποιημένη γεωργία, τον τουρισμό μεγάλης κλίμακας. Γιαυτό δυναμιτίζουν με ιδιαίτερο πάθος την επιστημονικοτεχνική έρευνα και την παραγωγή ειδικομένων εργαζομένων σε διάφορα επίπεδα, γιαυτό υπονομεύουν και την μέση και την ανώτατη τεχνική εκπαίδευση, ενώ όσο μπορούν αδυνατίζουν και την ζωντανή και δημιουργική διδασκαλία της νεοελληνικής γλώσσας.

Ιδιαίτερα η καταστροφή της μέσης τεχνικής εκπαίδευσης είναι το «ενιαίο δωδεκάχρονο σχολείο» του οποίου οι υπερασπιστές δεν εξηγούν την αναγκαιότητά του με ταξικούς όρους, ούτε με όρους παραγωγής αλλά με όρους τάχα γενικής ανθρώπινης καλλιέργειας, που σημαίνει να μην μπορούν να δραπέτεύσουν προς την τεχνική μόρφωση και προς την παραγωγή τα παιδιά, κυρίως της φτωχολογιάς, που περιθωριοποιούνται και τσακίζονται μέσα σε αυτό το σχολείο της στείρας θεωρητικολογίας χωρίς πείραμα και σύνδεσης της γνώσης με τη ζωή, πράγμα που αναπόφευκτα σημαίνει παπαγαλία, γραφειοκρατικό πνεύμα και απέραντη βαρεμάρα.

Η ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ Η ΔΙΑΛΥΣΗ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

Ωστόσο το συμποτάζ στην μέση εκπαίδευση δεν σκοπεύει μόνο στην διάλυση της θετικής και τεχνικής εκπαί-

δευσης καθώς και στην γλωσσική αμορφωσιά, σκοπεύει στην διάλυση και στην καταστροφή της ίδιας της εκπαιδευτικής διαδικασίας, σκοπεύει στη διάλυση γενικά του σχολείου, σκοπεύει στο βάθος στην μαζική και καθολική αμορφωσιά του πληθυσμού.

Για την Κίνησή μας ο μηχανισμός διάλυσης είναι η εξής ανομολόγητη αλλά διακομματικά πρακτικά κατοχυρωμένη γραμμή μέσω των παρατάξεων της ΟΛΜΕ: Η αίθουσα διδασκαλίας της Μέσης Δημόσιας Εκπαίδευσης θύνει σταδιακά και όσο προχωράμε προς την γ Λυκείου (όπου αυτό το φαινόμενο είναι ήδη γεγονός) να είναι χωρισμένη σε δύο βασικά διαμερίσματα που θα αποξενώνονται μεταξύ τους όλο και περισσότερο. Στο ένα βασικό διαμέρισμα βρίσκεται μια όλο και μικρότερη μερίδα μαθητών που έρχονται στο σχολείο για να πάρουν τους βαθμούς και κάποιες από τις γνώσεις που τους χρειάζονται για να σπουδάσουν. Αυτή η μειοψηφία παρακολουθεί το μάθημα και συμμετέχει σε αυτό αλλά βαριεστημένα μιας και η κυρίως εκπαίδευση της πραγματοποιείται στο σπίτι ή στο φροντιστήριο. Στο άλλο βασικό διαμέρισμα στοιβάζεται μια μάζα μαθητών που έρχονται υποχρεωτικά στο σχολείο μόνο και μόνο για να το τελειώσουν σαν σε στρατιωτική τους θητεία. Αυτοί οι μαθητές δεν παρακολουθούν το μάθημα ούτε συμμετέχουν σε αυτό, ούτε διαβάζουν, ούτε μαθαίνουν αλλά υπάρχουν στην τάξη απλά με την υποχρέωση να μην ενοχλούν καίρια τις διαδικασίες του πρώτου διαμερίσματος με αντάλλαγμα να προάγονται στην επόμενη τάξη μέχρι το τέλος της θητείας τους. Αυτά συνήθως είναι τα παιδιά της φτωχολογιάς. Υπάρχει και ένα τρίτο ενδιάμεσο μικρό διαμέρισμα που είναι το μέρος εκείνο των μαθητών που περιορίζεται αριθμητικά όσο βαδίζει προς την καταστροφική γ' Λυκείου και το οποίο έχει την όλο και πιο μάταιη ελπίδα να μην περιπέσει στην κατάσταση του δεύτερου διαμερίσματος. Συνολικά αυτό το σχολείο εξελίσσεται ραγδαία μπροστά στα μάτια μας σε κάτι βαθιά άρρωστο, σε κάτι κοινωνικά άνισο μέχρι ρατσισμού, και κυρίως σε έναν καταστροφικά χαρακτηρισμό γιατί στηρίζεται στον πετυχημένο εκβιασμό, δηλαδή σε μια βία που απαιτεί και πετυχαίνει από τα θύματά του τη συναίνεση, κυρίως τη συναίνεση του δεύτερου διαμερίσματος των μαθητών, το οποίο όχι μόνο χάνει την εφηβεία του μέσα σε αυτό το σχολείο αλλά χάνει κάθε αυτοεκτίμηση μένοντας με την εντύπωση ότι «δεν παίρνει τα γράμματα». Στην ουσία αυτό το σχολείο είναι υπό διάλυση και έτοιμο για τη βαρβαρότητα που του προσφέρουν γενναϊόδωρα σε όλα τα επίπεδα αυτοί που το διαλύουν.

ROTTING CHRIST: ΤΟ ΜΑΥΡΟ ΜΕΤΩΠΟ ΣΕ ΔΡΑΣΗ

Δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα www.oakke.gr, 22/3/2019

Το blackmetal συγκρότημα Rotting Christ (Ο Χριστός που σαπίζει) ήρθε να προστεθεί στη μακριά λίστα των θυμάτων ιεροεξεταστικής βίας που ασκεί ατιμώρητα ο ολοένα και πιο εδραιωμένος πολιτικά και ιδεολογικά στη χώρα μας νεομεσαιωνισμός. Στην προκειμένη περίπτωση έχουμε ακύρωση προγραμματισμένης συναυλίας σε συγκεκριμένο χώρο που διαχειρίζονται οι δημοτικές αρχές της Πάτρας με δικαιολογία την «προσβολή του θρησκευτικού αισθήματος» των ορθόδοξων χριστιανών. Το πιο φαινομενικά παράδοξο στοιχείο της όλης υπόθεσης είναι η συμμετοχή του ψευτοΚΚΕ, που ελέγχει το δήμο με τον κνίτη Κ. Πελετίδη, στην επιχείρηση «κάθαρσης» της πολιτιστικής ζωής της πόλης από κοινού με τη σκοταδιστική εκκλησία και τη ναζιστική ΧΑ.

Σύμφωνα με το περιφερειακό portal TheBest news ήταν η ναζιστική συμμορία της ΧΑ που κίνησε το ζήτημα, μέσω του υποψήφιου περιφερειάρχη της Ανδρέα Νικολακόπουλου, ο οποίος πήγε στη μητρόπολη ζητώντας την παρέμβαση του μητροπολίτη Χρυσόστομου με σκοπό την ακύρωση της συναυλίας ενώ έκανε και έγγραφη καταγγελία στην εισαγγελία πρωτοδικών Πάτρας. Στην ανακοίνωσή του στο Facebook αναφέρει ότι «Η παρέμβαση μας άπτεται της προσβολής του ονόματος του Ιησού Χριστού, που χρησιμοποιείται και βεβηλώνεται από το συγκεκριμένο συγκρότημα και δεν πρόκειται να αποτελέσει για εμάς πεδίο κομματικής εκμετάλλευσης» (<https://www.efsyn.gr/efsyn-city/moysika-nea/187178-skotadismos-akrodexia-rotting-christ-kai-sti-mesi-o-dimos-patron>).

Στη συνέχεια η μητρόπολη απευθύνθηκε στο δήμο κι ο δήμος ενημέρωσε τη διοργανώτρια εταιρεία GGEvents για την άρνησή του να της παραχωρήσει το χώρο που είχε προαποφασιστεί. Αυτό έγινε δύο μόλις μέρες πριν από τη συναυλία – που θα γινόταν στις 15/3 – και ενώ η εταιρεία είχε ήδη προκαταβάλει το ενοίκιο της αίθουσας. Όπως ανέφεραν οι διοργανωτές στο τοπικό portal: «Η ενημέρωση που είχαμε αρχικά από τον Δήμο είναι ότι η αίθουσα δεν μπορεί να μας δοθεί, με εντολή του Δημάρχου, για λόγους περιεχομένου της συναυλίας. Στη συνέχεια ενημερωθήκαμε και για τεχνικά προβλήματα» (<http://www.thebest.gr/news/index/viewStory/521388>) πίσω από τα οποία τελικά οχυρώθηκε η πλευρά του δημάρχου Πελετίδη για να μην συγκρουστεί ανοιχτά με τους δημοκρατικούς ανθρωπύους. Τότε η διοργανώτρια εταιρεία πρότεινε άλλη ημερομηνία για τη διεξαγωγή της συναυλίας, την 17/3, ελπίζοντας ότι θα είχαν ως τότε επιλυθεί τα προβλήματα που επικαλούνταν η άλλη πλευρά και αφορούσαν βλάβη ηλεκτρολογικού πίνακα, όμως ο δήμος ούτε και σ' αυτή την περίπτωση δέχτηκε να παραχωρήσει το χώρο. Το πιο προκλητικό στη στάση του δήμου ήταν ότι την προηγούμενη της προτεινόμενης εναλλακτικής ημερομηνίας, και συγκεκριμένα στις 16/3, επιτράπηκε σε άλλο μουσικό σχήμα, εκείνο του Γιάννη Αγγελάκα, να εμφανιστεί στον ίδιο αυτό χώρο που οι δημοτικές αρχές είχαν επίμονα αρνηθεί στους RottingChrist (<http://www.thebest.gr/news/index/viewStory/521645>)!

Η αντίδραση του συγκροτήματος ήταν μια οργισμένη ανακοίνωση που κατάγγειλε τις «πραγματικά σκοτεινές δυνάμεις αυτού του τόπου» για το ότι «πράξανε ότι μπορούσαν ώστε να αναβληθεί ένα καλλιτεχνικό γεγονός που στα μάτια τους ήταν ακραίο». Η ανακοίνωση γράφει μεταξύ άλλων ότι «Η ελευθερία του λόγου και της σκέψης είναι ένα δικαίωμα το οποίο σαν μπάντα μαχόμαστε και υποστηρίζουμε εμπράκτως για περισσότερο από 30 χρόνια σε όλα τα μήκη και πλάτη αυτού του κόσμου με οποιοδήποτε κόστος και έχουμε σκοπό να το κάνουμε μέχρι τέλους». Σε ένδειξη αλληλεγγύης προς το metal συγκρότημα από την πλευρά του ο Αγ-

γέλακας απείλησε με αναβολή της δικής του συναυλίας κάνοντας λόγω για RottingGreece και εκφράζοντας την ευχή «ο “προοδευτικός” δήμαρχος της Πάτρας να ξαναβρεί τη χαμένη του αίγλη» (https://www.athensvoice.gr/culture/music/528090_aggelakas-rotting-greece-myrizei-i-yrothesi-ton-rotting-christ). (Προς το παρόν το ποια αίγλη και στα μάτια τίνος μπορεί να έχει ένας αρχικνίτης φίλος κάθε σοσιαλφασισμού στον κόσμο είναι μια άλλη υπόθεση).

Η δε GGEvents έβγαλε την παρακάτω ανακοίνωση: «Αγαπητοί φίλοι και fans των RottingChrist είμαστε στη δυσάρεστη θέση να σας ανακοινώσουμε ότι ο Δήμος Πάτρας θεώρησε σωστό να αθετήσει τη συμφωνία με την εταιρεία μας για τη διάθεση του χώρου Αίγλη και να μην μας παραχωρήσει την αίθουσα για το live της Παρασκευής, παρόλο που είχε ήδη κατατεθεί το ενοίκιο του χώρου. Ως δικαιολογία πρόβαλαν ότι έχει χαλάσει ο ηλεκτρολογικός πίνακας της αίθουσας και δεν διορθώνεται. Παρόλα αυτά η συναυλία του Γιάννη Αγγελάκα στις 16/03 θα πραγματοποιηθεί απρόσκοπτα!! Όπως πληροφορηθήκαμε από τα πατρικά μμε και από άτομα που εργάζονται στο δήμο, άτομα της Ιεράς Μητρόπολης Πατρών πίεσαν το Δήμο να ακυρώσει το event και να μην μας παραχωρήσει την Αίγλη λόγω του υβριστικού και καλά ονόματος της μπάντας προς το πρόσωπο του Ιησού. Ο καθόλα κομμουνιστικός Δήμος μας θεώρησε καλύτερο να αθετήσει τη συμφωνία του και να μας ενημερώσει 2 μέρες πριν την εκδήλωση και αφού είχαμε ήδη μπει σε αρκετά έξοδα ότι δεν μας παραχωρεί την αίθουσα. Είναι γεγονός ότι ζούμε μεσαιωνικές στιγμές...! Κόντρα λοιπόν στο νέο μεσαίωνα και στις οπισθοδρομικές τακτικές εμείς θα πραγματοποιήσουμε το live μας στο χώρο METROPOLIS» (<http://www.thebest.gr/news/index/viewStory/521388>).

Οι φωνές διαμαρτυρίας των καλλιτεχνών έμειναν ωστόσο χωρίς κάλυψη από τον επίσημο πολιτικό κόσμο που είτε σιώπησε, είτε ακόμα χειρότερα επιδοκίμασε ανοιχτά τη φασιστική απαγόρευση. Έτσι εκτός από τη ΧΑ και το ψευτοΚΚΕ, έσπευσε να συνταχθεί με το μαύρο μέτωπο και η ολοένα και πιο φασιστικοποιημένη ΝΔ. Σε ανακοίνωση της νομαρχιακής οργάνωσης Αχαΐας του κόμματος αναφέρεται ότι «Ηταν απολύτως σωστή και επιβεβλημένη η μεταίωση της συναυλίας του μουσικού συγκροτήματος με την ονομασία «Ο Χριστός που σαπίζει» γιατί η πραγματοποιήσή της θα προσέβαλε βάνουσα την πίστη όλων των χριστιανών της πόλης. Σε καμία δε περίπτωση η άποψή μας αυτή δεν θα πρέπει να χαρακτηριστεί ως θρησκευτική μισαλλοδοξία ή ακροδεξιά απόκλιση. Θα ήταν ίδια η θέση μας και για κάθε εκδήλωση που θα έβαζε με ανάλογο τρόπο απέναντί της οποιαδήποτε θρησκεία» (<https://www.lifo.gr/now/greece/230190/node-axaias-gia-rotting-christ-sosti-i-mataiositis-synaylias-prosvlitiko-to-sapios-xristos-gia-toys-xristianoys>). (Αναντίρρητα...!!)

ΨευτοΚΚΕ-ναζί κι από κοντά η σαμαροκαρμανλική ΝΔ του Μητσοτάκη. Αυτή η

τοποθέτηση του ψευτοΚΚΕ αποδεικνύει ότι το κόμμα αυτό δεν έχει καμία σχέση, όχι με το μαρξισμό, ούτε καν με τον αντιφασισμό! Όχι μόνο δεν επιδιώκει την ελάττωση της επιρροής της θρησκείας πάνω στις μάζες, όχι μόνο απαγορεύει την έκφραση σε όσους μπαίνουν στο μάτι των σκοταδιστών της ελλαδικής εκκλησίας αλλά και λειτουργεί και σαν εκτελεστικό χέρι των ναζιστικών καθαρμάτων. Το ψευτοΚΚΕ είναι στην πραγματικότητα το πιο συμπαγές πρακτορείο του ρωσικού σοσιαλμπερλιασμού στην Ελλάδα και σαν τέτοιο δεν μπορεί παρά να κλείνει το ένα μάτι στον ορθοδοξοφασισμό και το άλλο στο χίτλερ, ακριβώς όπως τα αφεντικά του στο Κρεμλίνο σηκώνουν ταυτόχρονα τσαρικό σκήπτρο, σβάστικα και το ψεύτικο σφυροδρέπανο. Είναι φυσικό λοιπόν να χτυπιέται ένα μουσικό σχήμα με σαφείς αντιθρησκευτικές πεποιθήσεις, διεθνή φήμη και φιλοευρωπαϊκό προσανατολισμό όπως είναι οι RC (έπαιξαν σε Κίεβο και Χάρκοβο αμέσως μετά τη ρωσική εισβολή στην Ουκρανία). Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι μια από τις πρώτες διαμαρτυρίες προήλθε από τη μονή Εσφιγμένου, τη φιλορωσική μονή του Αγ. Όρους, που καλούσε τους αρμόδιους να ακυρώσουν τη συναυλία μαζί με τα ναζιστοειδή ενός κάποιου «Ιερού λόχου 2012 Θεσσαλονίκης»*. Ούτε φυσικά είναι τυχαίο πρόσωπο ο Χρυσόστομος Πατρών, ο οποίος διαθέτει προνομιακές σχέσεις με το πατριαρχείο Μόσχας (<http://aviketos.com/otatron-chrystosomos-raizei-epikindynirosiki-royleta/>).

Το ότι το κόμμα του Περισσού είναι η ηγετική δύναμη αυτού του μαύρου μετώπου αποδεικνύεται και από τη σπουδή με την οποία επιχειρήθηκε το ξέπλυμα των ενεργειών του στελέχους του Πελετίδη. Ενδεικτικά ο «Ημεροδρόμος», δηλαδή ο γκέμπελς του ψευτοΚΚΕ Μπογιόπουλος, ανέλαβε να υπερασπίσει τον κνίτη δήμαρχο απέναντι στις κατηγορίες για φήμωση δημοσιεύοντας την ηλεκτρονική αλληλογραφία των σχετικών με τη συναυλία φρέων. Ισχυρίζεται ότι ο δήμος είχε ενημερώσει στις 13/3 την εταιρεία «Δίηχο», που ανέλαβε την ηχητική κάλυψη των συναυλιών RottingChrist και Γ. Αγγελάκα, για την ύπαρξη επικίνδυνου τεχνικού προβλήματος και ότι την επομένη η εταιρεία αυτή στέλνει μια άλλη, την «Bailos Τεχνική Διαχείριση Ενέργειας», για να κάνει αυτοψία στην αίθουσα. Το αποτέλεσμα της αυτοψίας ήταν ο εντοπισμός προβλήματος «στον κλιματισμό του χώρου που δημιουργεί με τη σειρά του πρόβλημα στην παροχή ρεύματος».

Όμως μια προσεκτική μελέτη της χρονολογικής σειράς με την οποία παρουσιάζεται η αλληλογραφία από τον Μπογιόπουλο δείχνει ανέντιμες μεθοδεύσεις από πλευράς δημοτικής αρχής, σύμφωνα με την e-tetRadio: Έτσι, πάνω στη στιγμή της εξάρσης των αντιδράσεων, η εταιρεία «Δίηχο» στέλνει μήνυμα στην Bailos με το οποίο φαίνεται ότι της υπαγορεύει το πόρισμα της αυτοψίας. Το μήνυμα γράφει: «Μετά από αυτοψία που διενεργήθηκε στο χώρο από το τεχνικό τμήμα της εταιρείας μας διαπιστώθηκε ότι υπάρχει πρόβλημα στον κλιματισμό του χώρου που δημιουργεί με τη σειρά του πρόβλημα στην παροχή ρεύματος. Θα μεταβεί άμεσα ειδικό συνεργείο κλιματισμού και θα προσπαθήσει να λύσει το πρόβλημα όσο πιο γρήγορα γίνεται». Μισή ώρα αργότερα η δεύτερη εταιρεία, που στάλθηκε για να κάνει την αυτοψία, το ξαναστέλνει πίσω στην πρώτη σα δικό της συμπέρασμα και στη συνέχεια ενημερώνεται

ο δήμος. Στην επιστολή αυτή δεν εμφανίζεται κανένας αποδέκτης ενώ πουθενά στα mail δεν αναφέρεται ο χώρος που θα γινόταν η συναυλία. Ένα άλλο σημείο που αποδεικνύει την ύπαρξη σκευωρίας για την κάλυψη του δημάρχου, είναι η ασυμβατότητα ανάμεσα στον ισχυρισμό του δημάρχου ότι ενημέρωσε το «Δίηχο» για τη βλάβη και το μήνυμα του «Δίηχου» στο δήμο που ανέφερε τη βλάβη!!! (<https://www.e-tetradio.gr/Article/17748/ta-e-mail-poy-ebgale-o-hmerodromos-gia-toys-rotting-christ-einai-apokalyptika-alla-aro-thn-anapodh>). Επιπλέον το αρχικό δημοσίευμα του «Ημεροδρόμου» δεν εξηγεί γιατί ο Αγγελάκας – σε αντίθεση με τους RC – δεν υπέστη τις συνέπειες της «τεχνικής βλάβης». Έπρεπε να περάσουν 3 ολόκληρες μέρες για να βρει σε αυτό μια απάντηση το όργανο του Μπογιόπουλου λέγοντας ότι το «Δίηχο» (που εκτός από εταιρεία ηχητικής κάλυψης είναι και διοργανώτρια της συναυλίας Αγγελάκα) είχε εξασφαλίσει φορητά κλιματιστικά για τη συγκεκριμένη συναυλία. Και το ερώτημα παραμένει: αν αυτό είναι αλήθεια τότε γιατί τα σοσιαλφασιστικά τσιράκια του Πούτιν απέκρυψαν ένα τόσο κρίσιμο για την πειστικότητα των ισχυρισμών τους στοιχείο από τις αρχικές τους τοποθετήσεις; Και το κυριότερο: Γιατί μετά από όλο αυτό το θόρυβο δεν βγήκε ο δήμαρχος να κάνει μια δήλωση ή ακόμα καλύτερα να γράψει μια επιστολή στους RottingChrist και να τους πει ότι λυπάται για τη βλάβη και θα κάνει τα πάντα για να εξασφαλιστεί σε αυτούς μια άλλη αίθουσα αν δεν επιδιορθωθεί αυτή του Δήμου ή έστω να αποδοκιμάσει τους χρυσαυγίτες για την πρωτοβουλία τους να πάνε στη Μητρόπολη να ζητήσουν ματαίωση της συναυλίας και να διαφωνήσει ανοιχτά με το αίτημα της Μητρόπολης για ματαίωση; Μα πως θα έκανε κάτι από αυτά ο Πελετίδης, ο πιο «μαζικός» και ο πιο ριζωμένος στη θέση του από όλους τους κρατικούς αξιωματούχους του ψευτοΚΚΕ, το υπόδειγμα της εξουσίας που ετοιμάζουν για τη χώρα; Αυτό που μπορούσε να κάνει και που έκανε είναι να στήσει όχι τόσο τον εαυτό του, όσο το ψευτοΚΚΕ απέναντι σε ένα πολιτικό και κοινωνικό ρεύμα νεολαίας που είναι κοινωνικά ριζοσπαστικό, δημοκρατικό αντικληρικαλιστικό και άθεο, οπότε αριστερό στις διαθέσεις του και γενικά αναρχίζον το οποίο νομίζει ότι αυτό το κόμμα είναι αντικαπιταλιστικό και συχνά το ψηφίζει, ενώ δεν είναι καν αντιφασιστικό! Τέρμα λοιπόν τα ψέματα! Όσο τα διεθνή αφεντικά προχωράνε τις θέσεις τους τόσο οι μάσκες θα πέφτουν και για τα τσιράκια τους στη χώρα μας.

* Νέα στοιχεία: Απ' τη μεριά του, ο διοργανωτής της συναυλίας, ο άνθρωπος πίσω από τη GG Events, Γιώργος Σταματόπουλος, είπε στο VICE: «Η συναυλία έχει ανακοινωθεί εδώ και τρεις μήνες και μόλις χθες -Τετάρτη- μάθαμε ότι υπάρχει πρόβλημα. Είχαμε συμφωνήσει με τον δήμο κανονικά, χωρίς να υπάρξει κάποια αντίδραση και χθες που πήγε η συνεργατιά μου να πάρει τα κλειδιά από την παρουσία του δήμου, της ανακοίνωσαν ότι δεν παραχωρούν τον χώρο παρότι έχουμε καταβάλει όλο το ποσό ενοικιάσής του. Μάλιστα, πρόσθεσαν ότι η επιστροφή του ποσού θα πραγματοποιηθεί από την επόμενη εβδομάδα επειδή δεν επιτρέπεται να τα επιστρέψουν έτσι, αμέσως. Της είπαν ότι η συναυλία ακυρώνεται με εντολή

Ακόμα πιο επίκαιρο το σύνθημα:

«Κόκκινη σημαία ενάντια σε Κόκκινη σημαία»

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ 2019

ΤΟ ΨΕΥΤΙΚΟ ΚΟΚΚΙΝΟ ΠΑΕΙ ΣΤΗΝ ΑΚΡΗ ΤΟΥ ΚΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ: ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟΥ, ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ, ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΥΠΟΔΟΥΛΩΣΗ

Τίποτα δεν λείπει τόσο πολύ από το σύγχρονο κόσμο όσο η μαζικά οργανωμένη και συνειδητή εργατική του τάξη. Και λείπει με το χειρότερο τρόπο καθώς στη θέση της παρελαύνουν σαν εργατική τάξη σε όλες τις άκρες της γης κυρίως οι πολιτικοί ή ακόμα και φυσικοί δολοφόνοι της.

Αυτό εκδηλώνεται με τον πιο χτυπητό, ίσως με έναν παγκόσμια υποδειγματικό τρόπο στη χώρα μας, όπου στη θέση του εργατικού ταξικού κινήματος βρίσκονται συνδικαλιστικές παρατάξεις και κόμματα που όσο πιο ψηλά και με όσο περισσότερο επαναστατικό στόμφο σηκώνουν τις εργατικές σημαίες τόσο πιο αντεργατικά είναι. Τόσο αντεργατικά ώστε να πρωτοστατούν στη συντριβή όχι απλά της εργατικής διεθνιστικής ιδεολογίας, αλλά στη συντριβή των ίδιων των υλικών όρων ύπαρξης των εργατών, καθώς κινητοποιούνται για να τους χωρίζουν από τα μέσα παραγωγής που αυτοί κινούν και που από αυτήν την κίνηση αποσπών τον μισθό τους και τη φυσική και ταξική τους ύπαρξη. Για το εργατικό κίνημα ακόμα και στις χειρότερες στιγμές της δεύτερης διεθνούς η κατηγορία που απεύθυναν οι αληθινοί μαρξιστές στους ψεύτικους ήταν ότι υπονόμειαν τη συνειδηση της, δηλαδή την ικανότητά της να συλλάβει τα ταξικά της επαναστατικά συμφέροντα και να πάρει την εξουσία, ή σε πιο φιλοσοφική γλώσσα, να γίνει τάξη «για τον εαυτό της».

Σήμερα οι προδότες της εργατικής τάξης, που το πιο ποταπό είδος τους κυριαρχεί στη χώρα μας, δεν αρκούνται στο να διαλύουν απλά τη συνειδηση της εργατικής τάξης, εμποδίζοντας την να γίνει τάξη «για τον εαυτό της», αλλά τη διαλύουν σαν «τάξη καθ' εαυτήν», καθώς τη μειώνουν αριθμητικά, της καταδαφίζουν βασανιστικά τη φυσική και ψυχική υγεία, και καταστρέφουν ασταμάτητα την τεχνική της μόρφωση και τις δεξιότητες. Με λίγα λόγια δεν πυροβολούν απλά τη συνειδηση της δίνοντας της την ευκαιρία να ξαναεπιτεθεί αφού θα έχει χοντρικά διασφαλίσει τον όγκο της και τις παραγωγικές δυνάμεις που κινεί, αλλά την πυροβολούν βαθύτερα, καθιστώντας υλικά και όχι μόνο συνειδησιακά πιο δύσκολη την επανάστασή της.

Εδώ και 30 περίπου χρόνια καταγγέλλει η ΟΑΚΚΕ στη χώρα μας αυτό το πρωτοφανές έγκλημα δείχνοντας μέρα με τη μέρα, χρόνο με το χρόνο, δεκαετία με τη δεκαετία πως οι αντεργατικές του ψευτοΚΚΕ και του εισοδικού αποσπασμάτος του μέσα

στη δυτική αστική τάξη, που λέγεται ΣΥΡΙΖΑ (καθώς και οι μικροαστοί κολαούζοι τους τροτσκο-μλ τύπου) μπαίνουντας επικεφαλής κάθε αστικής πολιτικής αντίδρασης και κάθε κοινωνικής καθυστέρησης στραγγαλίζουν τη βιομηχανία, τη σύγχρονη γεωργία, την τεχνολογία και την έρευνα.

Αυτό το είδος πλήγματος που δίνεται στην ελληνική εργατική τάξη είναι διαφορετικό από εκείνο που προκαλεί τους ανέργους των κυκλικών καπιταλιστικών κρίσεων και τους νεκρούς εργάτες των ιμπεριαλιστικών πολέμων. Είναι ένα φαινόμενο που έχει να κάνει με το ότι ο ιμπεριαλισμός στην πιο επιθετική μορφή του αποικιοποιεί πια όχι μόνο παραγωγικά καθυστερημένες χώρες αλλά και ανεπτυγμένες χώρες, τις οποίες μπορεί να οδηγεί με πολιτικό πρόγραμμα στη σχετική (με άλλες χώρες) ή και στην απόλυτη αποβιομηχάνιση. Το σχετικό ή απόλυτο αριθμητικό αδυνάτισμα της ελληνικής εργατικής τάξης είναι το αποτέλεσμα του μακρόχρονου σαμποτάζ της βιομηχανικής ραχοκοκαλιάς της χώρας μας από τα 1980, από έναν ανερχόμενο ναζιστικού τύπου ιμπεριαλισμό, όπως ο ρώσικος ξεκινώντας μέσα από το μέτωπο τότε του Α. Παπανδρέου με το ψευτοΚΚΕ. Στόχος του σαμποτάζ ήταν η χώρα μας να γίνει αποικία του ίδιου και του πιο καιούργιου συμμάχου του, της επίσης νεοχιτλερικής Κίνας, σαν σκαλοπάτι για την πολιτική και οικονομική διεξόδυσή και των δύο στην καπιταλιστικά υπερανταπτυγμένη Ευρώπη. Η αποικιοποίηση της Ελλάδας προχώρησε όσο πουθενά αλλού στην ΕΕ γιατί καμιά άλλη αστική τάξη δεν υπήρξε ιστορικά τόσο λίγο εθνική στον ιστορικά διαμορφωμένο χαρακτήρα της, δηλαδή τόσο πολύ επιρρεπής στην ιμπεριαλιστική εξάρτηση.

Η μόνη τάξη που μπορεί να υπερασπίσει την πολιτική ανεξαρτησία και τις παραγωγικές δυνάμεις αυτής της χώρας, πράγμα που τόσο καλά έχει αποδείξει την περίοδο των θυελλών 1940-50 όταν είχε το κόμμα της το αληθινό τότε ΚΚΕ, είναι η εργατική. Αλλά αυτό το κόμμα το διέλυσαν το 1958 και τον ηγέτη του τον Ν. Ζαχαριάδη τον

σκότωσαν οι ρώσοι σοσιαλιμπεριαλιστές στα 1973 λίγο πριν το Πολυτεχνείο για να μπορούν να εγκαταστήσουν σαν αληθινό κομμουνιστικό κόμμα εκείνο των συνεργατών τους σε αυτή τη δολοφονία, των ελλήνων προδοτών του ΚΚΕ. Αυτοί ντυμένοι με το όνομά του κόμματος που σκότωσαν υπάρχουν για να υπηρετούν το αφεντικό τους, τη ρώσικη μονοπωλιακή αστική τάξη, αυτό το υβρίδιο των Τσάρων και του Χίτλερ που από την παλινорρωτική της πείρα δεν ξέρει τίποτα άλλο τόσο καλά όσο το να προσποιείται την εργατική τάξη και από εκεί πανεύκολα να προσποιείται κάθε άλλη τάξη μπαίνοντας στα πολιτικά της επιτελεία.

Αυτός είναι ο λόγος που το ψευτοΚΚΕ και ο ΣΥΡΙΖΑ (το εισοδικό απόσπασμα του πρώτου μέσα στην κλασική αστική τάξη), σέρνοντας πίσω τους τα πιο βρώμικα κομμάτια της ελληνικής αστικής τάξης, ιδίως τους νέους κρατικούς κομπραδόρους ολιγάρχες, έχουν αναλάβει εδώ και δεκαετίες το ρόλο αιχμής στην ιστορική αποικιοποίηση της χώρας, δηλαδή στην καταστροφή της πιο σύγχρονης βιομηχανίας της, ιδίως της βαρειάς, και στη συνακόλουθη αποικιακού τύπου συρρίκνωση, υλική εξαθλίωση και πολιτική υποδούλωση του προλεταριάτου της. Ο λόγος είναι ότι αυτοί θέλουν την Ελλάδα σήμερα πολιτική και αύριο στρατιωτική βάση των αφεντικών τους, χώρο απ' όπου θα περνάνε τα δίκτυα μεταφοράς ενέργειας και εμπορευμάτων τους στην Ευρώπη και θα λεηλατείται ο ορυκτός και φυσικός πλούτος του. Σε αυτό το χώρο θα επιτρέπεται να ζει μια μεγάλη όλο και πιο φτωχή κρατική υπαλληλία παραγωγικά ευνοημένη και ηθικά αποσυντεθειμένη ώστε να είναι εντελώς εξαρτημένη από τον κρατικά ηγεμονικό ιμπεριαλισμό. Επίσης επιτρέπεται να υπάρχει μια απέραντη μάζα από μικροαφεντικά εξαρτημένα από τη μαύρη οικονομία, δηλαδή από το κράτος και το παρακράτος του ηγεμόνα, που σαν αντάλλαγμα θα έχουν παραλάβει από αυτόν το δικαίωμα να συνθλίβουν τους προλετάριους που θα πέφτουν στα χέρια τους.

Το ελληνικό λοιπόν επαναστατικό προλεταριάτο δεν θα μπορέσει να ανασυγκροτηθεί ξανά σε μαζική ταξική βάση παρά μόνο αν αντιμετωπίσει ιδεολογικο-πολιτικά και μετά οργανωτικά και συνδικαλιστικά τους

επικεφαλής αυτής της εναντίον του μακρόχρονης εξοντωτικής επίθεσης, δηλαδή τους ψεύτικους εκπροσώπους της εργατικής τάξης και τελικά τους σοσιαλιμπεριαλιστές που κρύβονται πίσω τους. Γιατί καμιά πάλη για καλύτερες αμοιβές και συνθήκες δουλειάς δεν μπορεί να βρυσκει σήμερα το νόημά της και να είναι αποτελεσματική για ένα κάπως μακρύ διάστημα αν δεν συνδυαστεί με την ακόμα πιο κρίσιμη πάλη ενάντια στο σχέδιο της παραγωγικής διάλυσης της χώρας.

Αυτό το καθήκον ήταν πάρα πολύ δύσκολο να πραγματοποιηθεί στις δεκαετίες που πέρασαν για έναν κυρίως λόγο, γιατί η επίθεση στην εργατική τάξη μέσα από την επίθεση στις παραγωγικές δυνάμεις που αυτή κινούσε είχε σχεδόν πάντα τη μορφή της επίθεσης των ίδιων των εργαζομένων και του λαού ενάντια στο κεφάλαιο (πχ στα περιβαλλοντικά κινήματα ενάντια στα εργοστάσια, ή στις απεργίες μέχρι κλεισίματός τους). Η καταστροφή δηλαδή των παραγωγικών δυνάμεων και η συρρίκνωση της τάξης εμφανιζόταν σαν αναγκαία συνέπεια αυτής της πάλης, ή αργότερα με τη χρεωκοπία του 2010 αυτή η συρρίκνωση κρυβόταν σαν συνέπεια μιας χρεωκοπίας που οφειλόταν στη γενική καπιταλιστική κρίση, ενώ οφειλόταν στο ειδικό ελληνικό πολιτικά καθοδηγούμενο παραγωγικό σαμποτάζ.

Αυτό όμως που έχει αλλάξει πια και μας δίνει τη σιγουριά ότι το ελληνικό προλεταριάτο θα αφυπνιστεί ταξικά είναι ότι έχει αρχίσει η δραματική είσοδος του κύριου ιμπεριαλιστή εχθρού στη χώρα μας στα πλαίσια της γενικότερης παγκόσμιας ανόδου του και της εισόδου του ακόμα και στην καρδιά του δυτικού ιμπεριαλισμού.

Έτσι σήμερα η Ρωσία, η Κίνα και οι υπόλοιποι κρατικο-ολιγάρχες της πρώτης, συχνά σε συνεργασία με κάποιους δυτικούς μονοπωλιστές φίλους της Ρωσίας, αγοράζουν τη μια μετά την άλλη τις νευραλγικές υποδομές της χώρας, από τα λιμάνια και τα ηλεκτρικά δίκτυα ως τα δίκτυα φυσικού αερίου και των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, ενώ κυριαρχούν στην καταβρόχθιση των ακινήτων των χρεωκοπημένων αστών και της συντετριμμένης μικροαστικής τάξης. **Μέσα σε αυτές τις συνθήκες το ψευτοΚΚΕ, ο ΣΥΡΙΖΑ και οι εξωκοινοβουλευτικοί κολα-**

ούζοι τους αναγκάζονται να φανερωθούν σαν αυτό που είναι: το δόρυ και η ασπίδα αυτού του νέου γιγαντιαίου κεφάλαιου, αφού όχι μόνο το διευκολύνουν να αγοράζει για μια μπουκιά ψωμί την παραγωγική καρδιά της χώρας, αλλά κοιτάνε ουσιαστικά ακίνητοι να βασανίζουν όσο κανένα άλλο μεγάλο κομμάτι του κεφάλαιου τους εργάτες και να ποδοπατάει τα δικαιώματά τους ο πιο μεγάλος καταπιεστής της εργατικής τάξης σε παγκόσμια κλίμακα, η Κίνα στο λιμάνι του Πειραιά. Την ίδια ώρα πάλι ακίνητοι παρακολουθούν το κινέζικο κράτος να αρνείται να κάνει όλες τις επενδύσεις που τις επέβαλαν οι συμβατικές της υποχρεώσεις στον Πειραιά, ιδιαίτερα να αυξάνει τα έξοδα επισκευής στη Ζώνη ρίχνοντας με αυτόν τον τρόπο το Πέραμα στην πιο χτυπητή πείνα σε σχέση με τα δισ που εισπράττει η ΚΟΣΚΟ.

Κι όμως αυτό το ήρεμο αποικιακό λιμάνι είναι το ίδιο στο οποίο το ψευτοΚΚΕ εφορμούσε με τους τραμπούκους του από τη Ζώνη ως τον ΟΛΠ και από εκεί ως τους καταπέλτες των πλοίων όχι για να σώσει τους εργάτες αλλά για να γίνει η αστυνομία τους και για να αποσαθρώσει παραγωγικά δίπλα στους Παπανδρέου, Σημίτη, Καραμανλή, Σαμαρά και Σία το πρώτο λιμάνι της χώρας για να το πάρει τζάμπα ο κινέζικος φασισμός. Αυτός ο τελευταίος είναι τόσο ξεδιάντροπος ώστε η πρέσβειρα της Κίνας προσκαλεί τους χρυσαυγίτες σε εκδηλώσεις της πρεσβείας και φωτογραφίζεται μαζί τους, ενώ προφανώς σε συμφωνία με τα μεγάλα πολιτικά κόμματα και την πλήρη ανοχή του ψευτοΚΚΕ είναι εγκατεστημένο στη Ζώνη Περάματος το χρυσαυγίτικο πρώτο επίσημο ρατσιστικό εργατικό σωματείο στην Ελλάδα. Όσο και να φωνάζουν οι ψευτοαριστεροί ότι είναι αντιφασίστες τόσο η υπεράσπιση από την πλευρά τους της νομιμότητας των ναζί όσο κυρίως η σύμπτωση που έχουν στους διεθνείς κοινούς τους εχθρούς και φίλους, ασταμάτητα θα τους διαψεύδουν.

Είναι σε αυτή τη νέα εποχή που οι ψεύτικες κόκκινες σημαίες θα μπορούν για πρώτη φορά να αποκαλυφθούν σαν τέτοιες καθώς τώρα φαίνεται ο επιλεκτικός χαρακτήρας του αντικαπιταλισμού τους και η καταστροφική

ΠΟΛΥ ΘΕΤΙΚΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΚΙΝΗΣΗΣ «ΠΑΙΔΕΙΑ ΓΙΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗ» ΣΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Θα πει κυρίως η ψευτοαριστερά, που δεν την απασχολεί αυτό το πρόβλημα αφού ηγείται της διάλυσης, ότι αυτή είναι μια ταξική διαστρωμάτωση μοιραία στον καπιταλισμό. Η ταξική διαστρωμάτωση της εκπαίδευσης είναι πράγματι σύμφυτη με τον καπιταλισμό αλλά η διαμερισματοποίηση της αίθουσας διδασκαλίας, ο διχασμός της, η πλήρης μαθησιακή αχρήστευση της μισής τάξης και η ψυχολογική βαναυσότητα σε βάρος της, αλλά και η επιβεβλημένη βαρεμάρα, η συνδυσασμένη συχνά με μεγάλη κόπωση και της άλλης μισής δεν είναι παγκόσμια. Είναι χαρακτηριστικό του σε πρόσφατη διαδικασία αποικιοποίησης και πρώην αρκετά ανεπτυγμένου ελληνικού καπιταλισμού. Ο σύγχρονος καπιταλισμός που φροντίζει τουλάχιστον να έχει ένα αρκετά μορφωμένο και ειδικευμένο εργατικό δυναμικό για τις ανάγκες του στην κόντρα με τους ανταγωνιστές του φτιάχνει παιδεία δύο ταχυτήτων, άλλη για τα στελέχη και άλλη για το ειδικευμένο εργατικό του προσωπικό. Αλλά το ηγεμονικό στη χώρα μας ψευτοαριστερό (ουσιαστικά νέο-ακροδεξιό) πολιτικό μπλοκ δεν θέλει καθόλου εκπαίδευση όχι μόνο για το προλεταριάτο αλλά ούτε καν για εκείνο το κομμάτι της αστικής τάξης που δεν είναι κομπραδόρικο, δηλαδή που δεν είναι στην υπηρεσία των νεοαποικιοκρατών, γι αυτό καταφέρεται ενάντια στην αριστεία από τα δεξιά, από την πλευρά του ιμπεριαλισμού και όχι από τα αριστερά από την πλευρά του προλεταριακού μη ανταγωνιστικού πνεύματος μέσα στο σχολείο. Η Ελλάδα ποτέ δεν είχε καλή μέση εκπαίδευση, αλλά κάτι είχε. Τώρα κινείται προς το να μην έχει καμιά. Όπως κινείται στο να έχει μια όλο και χειρότερη ανώτατη εκπαίδευση, όπως και μια ακόμα χειρότερη έρευνα. (Σε ότι αφορά το τελευταίο δεν υπάρχει τίποτα πιο χαρακτηριστικό από τον εξωστρακισμό από την κυβέρνηση του Στ. Κριμιζή από την ηγεσία του Ελληνικού Διαστημικού Οργανισμού).

Αυτό το σχολείο δεν βασανίζει μόνο τους μαθητές, ιδιαίτερα τους πιο φτωχούς που τους αφήνει εντελώς χωρίς εφόδια στη ζωή, βασανίζει και εμάς τους καθηγητές που ζούμε σε μια διχασμένη τάξη. Γιατί είναι στην πραγματική μας διάθεση να κάνουμε μάθημα για όλη την τάξη, και να βλέπουμε και αυτά τα παιδιά να θέλουν στην πλειοψηφία τους να μορφωθούν. Είναι δυνατό να μιλάμε μπροστά σε άδεια βλέμματα και να αισθανόμαστε γεμάτοι με τη δουλειά μας; Δεν είναι δυνατό. Και σε λίγο αν δεν αντιδράσουμε σαν δάσκαλοι και σαν λαός στην παραγωγική καταστροφή της χώρας και στην διάλυση και στον εκβαρβαρισμό της εκπαίδευσης δεν θα μπορούμε να κάνουμε καν μάθημα. Γιατί αν η αδιαφορία των μαθητών για το σχολείο συνδυαστεί με μεγαλύτερη ανεργία για τους γονείς και με άνεργο μέλλον για τους ίδιους τότε θα μετατραπεί σε άρνηση. Και δεν είναι σίγουρο ότι αυτή η άρνηση θα μεταφραστεί σε αγώνα για ένα πιο δημοκρατικό και πιο παραγωγικό σχολείο και για μια πιο δημοκρατική και ευημερούσα κοινωνία. Μπορεί ακριβώς αντί-

Συνέχεια από τη σελ. 8

θετα να ακολουθήσει το κάλεσμα του ανερχόμενου φασισμού για μια μεγάλη πατρίδα, με έναν υποτίθεται ενωμένο λαό χωρίς αντεθνικά κόμματα που θα ξεπλύνει τις ταπεινώσεις, την πείνα και την αμορφωσιά που τάχα μας επέβαλε η Δύση και η «πουλημένη» Δημοκρατία. Επίσης μπορεί ένα τμήμα της ίδιας παραπταμένης νεολαίας να ακολουθήσει το κάλεσμα μιας πραξικοπηματικής αντιλαϊκής ψευτοαριστεράς και ενός λούμπεν ψευτοαναρχισμού για ένα πολιτικό πραξικόπημα τάχα «των κάτω ενάντια στους πάνω» που θα είναι τελικά η δικτατορία της χειρότερης κρατικής ολιγαρχίας και του χειρότερου ιμπεριαλισμού, βασικά ανατολικού, δηλαδή των χειρότερων «πάνω» ενάντια στην εργατική τάξη και την πλειοψηφία του πληθυσμού της χώρας, δηλαδή στους «κάτω»

Συνάδελφοι

Μόνο αν ρίξουμε το συντριπτικά μεγαλύτερο βάρος της συνδικαλιστικής μας δουλειάς στο σταμάτημα της ορμητικής εκπαιδευτικής αποσάθρωσης των σχολείων και στην ανόρθωσή του, τόσο στις εκπαιδευτικές διαδικασίες όσο και στο περιεχόμενο της διδασκαλίας και τελικά μόνο αν ξυπνήσουμε σε όλους τους μαθητές το ενδιαφέρον, αλλά και τη δυνατότητα για γνώση κυρίως μέσα από τη σύνδεση της θεωρίας με το πείραμα και με την κοινωνική πρακτική, θα μπορούμε να έχουμε δίπλα μας και ένα γερό μέτωπο από γονείς και μαθητές και τότε θα μπορούμε να έχουμε και καλύτερες μισθολογικές απολαβές. Όσοι συνδικαλιστές είτε συνήθως με ψευτοαριστερή αστική, είτε και με κλασική αστική σημαία, σιωπούν ή υποστηρίζουν τα μέτρα ενάντια στη σύγχρονη θετική εκπαίδευση, απευθύνονται στους καθηγητές έχοντας σαν προμετωπίδα τους την πάλη τους για καλύτερους μισθούς για μας. Μας απευθύνονται όπως αν καλλιεργούσαμε ψάρια και όχι ανθρώπους, δηλαδή σαν να είμαστε τελείως αδιάφοροι για

το περιεχόμενο της δουλειάς και να ενδιαφερόμαστε μόνο για τον εαυτό μας και καθόλου για τους μαθητές.

Στην πραγματικότητα όπως δεν δίνουν για τους μαθητές δεν δίνουν ούτε για μας δεκαράκι. Απλά μας ρίχνουν δόλωμα για να τσιμπήσουμε.

Γιατί συνάδελφοι οι μισθοί μας και οι συντάξεις μας δεν θα μπορούν να κινηθούν ποτέ για πολύ σε αντίθετη κατεύθυνση από τους μισθούς και τα μεροκάματα των εργαζομένων του ιδιωτικού τομέα που κυρίως ζουν αυτή τη χώρα, που εξ αιτίας του δραστήριου παραγωγικού σαμποτάζ και της πελώριας ανεργίας που αυτό προκαλεί, όλο και περισσότερο πέφτουν σε επίπεδα εξαθλίωσης. Με αυτήν την έννοια και αν θέλουμε να είμαστε ρεαλιστές θα μπορούσαμε να καλυτερεύσουμε ουσιαστικά τους υλικούς όρους της ζωής μας αν πρώτα σώσουμε το σχολείο από την αποσύνθεση και την καταστροφή στα πλαίσια ενός παλλαϊκού αγώνα να σωθεί η σύγχρονη παραγωγή της χώρας, ιδιαίτερα η βιομηχανική. **Εκείνο το υλικό αίτημα που πρέπει να προτάξουμε επίσης αποφασιστικά για άμεση επίλυση για να έχουμε ενότητα στον αγώνα μας και πραγματική ενότητα των εκπαιδευτικών στα σχολεία, που αποτελούν τη βάση του αγώνα μας μετά την συνειδητή αποδυνάμωση των ΕΛΜΕ από τους σαμποταριστές της εκπαίδευσης, είναι η πρόσληψη τώρα όλων των αναπληρωτών.**

ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΜΕ ΣΤΟΥΣ ΤΡΑΜΠΟΥΚΟΥΣ ΤΟΥ ΠΑΜΕ ΠΟΥ ΔΙΑΛΥΟΥΝ ΜΕ ΤΗ ΒΙΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΓΙΑ ΝΑ ΕΛΕΓΞΟΥΝ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑΤΙΚΑ ΤΟ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟ

Η Κίνησή μας καταδικάζει την οργανωμένη, μαζική εισβολή δύο φορές στο συνέδριο της ΓΣΕΕ των τραμπούκων του ψευτοΚΚΕ-ΠΑΜΕ οι οποίοι με τις βιαιοπραγίες τους κατά των αντιπροσώπων της πλειοψηφίας πέτυχαν πραξικοπηματικά τη ματαίωσή του, ενώ νωρίτερα είχαν πάλι τραμπούκικα ματαιώσει το συνέδριο της Ομοσπ. Ιδιωτικών Υπαλλήλων Ελλάδας. **Αυτό το ιστορικής αντιδραστικότητας**

συνδικαλιστικό πραξικόπημα έγινε με την ενεργητική στήριξη της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, της αστυνομίας και των δικαστών, καθώς και με την πρακτικά ευμενή προς τους τραμπούκους στάση κυρίως της ΝΔ αλλά και του ΠΑΣΟΚ, δηλαδή με την υποστήριξη σχεδόν σύσσωμου του κράτους. Ο ταξικός συνδικαλισμός πραγματοποιείται από την πλειοψηφία των ίδιων των εργαζομένων και όχι από μειοψηφίες τραμπούκων σωτήρων που έχουν μαζί τους αστυνομίες και δικαστές.

Το ΠΑΜΕ ισχυρίστηκε για να στηρίξει το συνδικαλιστικό του πραξικόπημα ότι απαίτησε να είναι έγκυρο το συνέδριο καθώς σε αυτό συμμετείχαν, σύμφωνα με το ΠΑΜΕ, εργοδότες που παράνομα είχαν εμφανιστεί σε αυτό σαν αντιπρόσωποι. Αλλά αν αυτή ήταν η αληθινή αιτία της εισβολής, τότε θα είχαμε πολύ πιο πριν από την πραγματοποίηση του συνεδρίου ένα κίνημα καταγγελιών από πολλά πρωτοβάθμια σωματεία, ότι δεν αναγνωρίζουν συγκεκριμένους αντιπροσώπους γιατί είναι εργοδότες. Αυτά τα πρωτοβάθμια, μαζί με τα αντίστοιχα δευτεροβάθμια όργανα θα είχαν προσφύγει στη Δικαιοσύνη στη διάρκεια των αρχαιρεσιών τους, θα έκαναν καταγγελίες και θα ενημέρωναν με κάθε λογής καμπάνιες μέσα και από τα κοινωνικά δίκτυα τα υπόλοιπα συνδικάτα και την κοινή γνώμη. Αν υπήρχε ένα τέτοιο κίνημα βάσης, τότε ένα πραγματικά εργατικό κόμμα θα πρωτοστατούσε σε αυτό και θα το είχε κάνει από καιρό κεντρικό πολιτικό θέμα και δεν θα έκανε ξαφνικά πραξικοπηματικές μπουκές λίγο πριν λήξει η θητεία ενός τριτοβάθμιου οργάνου, για να μην μπορέσει αυτό να απαντήσει συνδικαλιστικά αλλά να καθαιρεθεί μέσω δικαστηρίων και μέσω αυτών το υποτιθέμενο εργατικό κόμμα να πάρει την εξουσία από το κράτος και όχι από τους εργάτες. Αλλά με δημοκρατικές μέθοδες και με εξσκήωμα της βάσης παλεύουν τα πραγματικά εργατικά κόμματα. Όμως το ΠΑΜΕ του ψευτοΚΚΕ είναι ό,τι το πιο πραξικοπηματικό, ό,τι το πιο καπελωματικό, ότι το πιο απομονωμένο και αντιπαθητικό στους εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα γιατί θέλει να επιβάλει με το ζόρι και με κάθε λογής

συνδικαλιστικές ίντριγκες την ιδεολογική και πολιτική γραμμή του σε όλους τους άλλους εργάτες και όχι να τους πείσει. Μάλιστα όπου το ΠΑΜΕ ελέγχει σωματεία –και πρόκειται συνήθως για κλαδικά επειδή σε αυτά αντίθετα με τα πρωτοβάθμια, είναι δύσκολος ο εργατικός δημοκρατικός έλεγχος από τη βάση- τα έχει κάνει άντρα δικτατορίας, βίας και ασύλληπτης νοθείας αλλά και διακρίσεων υπέρ των δικών του μελών συχνά μέσα από βρώμικες συναλλαγές με τις εργοδοσίες. Το υπόδειγμα μιας τέτοιας εξουσίας είναι το κλαδικό συνδικάτο των μεταλλεργατών μέσω του οποίου το ΠΑΜΕ ασκούσε για χρόνια αποκλειστική και βίαιη εξουσία στην Επισκευαστική Ζώνη, ακόμα και στα μικροαφεντικά μέσω της συμμετοχής του στις κρατικές επιτροπές υγιεινής και ασφάλειας, πριν τη μοιραστεί με το παράνομο διακηρυγμένο ρατσιστικό σωματείο των Ναζι-χρυσαιγιτών ενάντια στο οποίο δεν προσφεύγει στη δικαιοσύνη. Τη βία του ενάντια στους συνδικαλιστές που αντιστέκονται στην κυριαρχία του, το ψευτοΚΚΕ την εμφανίζει πάντα σαν πάλη του ενάντια στην αστική τάξη αλλά το ποιος υπηρετεί μέσα στην εργατική τάξη τα συμφέροντα της και ποιος όχι αποτελεί το πιο καίριο και το πιο βαθύ ζήτημα για τη διαμόρφωση της εργατικής συνείδησης από τη γέννηση της εργατικής τάξης, και είναι κάτι που το αποφασίζουν, και μόνο αυτοί μπορούν να το αποφασίσουν, οι ίδιοι οι εργάτες στους χώρους δουλειάς τους μέσα από τη δική τους πολύχρονη εμπειρία της πάλης τους με την εργοδοσία και με το κράτος της, αλλά και μέσα από τις ζυμώσεις και τις θεωρητικές αναζητήσεις που συνδέονται με αυτήν την πάλη. Με τίποτα δηλαδή αυτό το ζήτημα δεν αποφασίζεται από τους οποιοσδήποτε εργατοπατέρες δήθεν σωτήρες τους με μπουκές στα τριτοβάθμια όργανα. **ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΩΝ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΩΝ-ΣΧΟΛΕΙΟ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΕΝΟ ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΗ-ΟΧΙ ΣΤΗ ΒΙΑ ΤΗΣ ΝΑΖΙΣΤΙΚΗΣ ΣΥΜΜΟΡΙΑΣ ΤΗΣ Χ.Α ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΣΤΗΡΙΞΤΕ-ΨΗΦΙΣΤΕ Κίνηση «ΠΑΙΔΕΙΑ ΓΙΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗ»** Αθήνα 12/05/2019

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟ ΤΟΥ ΣΑΜΠΟΤΑΖ

Κανένα ενδιαφέρον από τους σαμποταριστές για το εργοστάσιο της VW

Πολλές μεγάλες βιομηχανίες μεταφέρουν τα εργοστάσιά τους σε διαφορετικές χώρες από τη «δική τους». Αυτό το κάνουν για οικονομικούς λόγους και είναι μια φυσική λειτουργία του καπιταλισμού να ρίχνει το κόστος του προϊόντος που παράγει για να είναι ανταγωνιστικός στην παγκόσμια αγορά και να το πουλά εύκολα. Σε αυτή τη γραμμή η βιομηχανία αυτοκινήτων VW Group αναζητά χώρα για ένα εργοστάσιό της στην περιοχή των Βαλκανίων γιατί εκτιμά ότι αυτό θα έχει οικονομικά οφέλη για την ίδια. Τέτοιου είδους επενδύσεις δημιουργούν χιλιάδες θέσεις εργασίας σε μία αποβιομηχανοποιημένη χώρα σαν την δικιά μας, μειώνοντας την ανεργία, ενώ από την άλλη η εξαγωγή των αυτοκινήτων «καταγράφεται εξαγωγή της συγκεκριμένης χώρας, η οποία και εισπράττει τους ανάλογους δασμούς και φόρους... Η Ελλάδα λοιπόν, την εποχή των ευκαιριών στην Ευρωπαϊκή

αυτοκινητοβιομηχανία, δεν προσεγγίζει καν τους επίδοξους επενδυτές, χάνοντας την ευκαιρία μεγάλων επενδύσεων και χιλιάδων νέων θέσεων εργασίας. Σημειώστε πως μία πλήρης μονάδα παραγωγής οχημάτων μπορεί να απασχολήσει και 10.000 εργαζόμενους»(<https://www.newsauto.gr/news/chathike-akoma-mia-terastia-ependisi-gia-tin-ellada/>).

Με γνώση την απόφαση της VW τέσσερις χώρες, Ρουμανία, Σερβία, Βουλγαρία και Τουρκία προσέγγισαν την εταιρεία για να κατασκευάσει το εργοστάσιό της στο έδαφός τους. Φυσικά η Ελλάδα εξ αιτίας των σαμποταριστών που τη διοικούν δεν ενδιαφέρθηκε καν. Έτσι η παραγωγή της συνεχίζει να μην αναπτύσσεται με όλα όσα σημαίνει για την ανεργία, την εργατική τάξη, τους μισθούς, τα μεροκάματα και τις συντάξεις.

Η επίθεση ΣΥΡΙΖΑ-ψευτοΚΚΕ στα Ellinika Hoaxes προάγγελος φασιστικού-πουτινικού ελέγχου του Ίντερνετ στη χώρα μας

Συνέχεια από τη σελ. 1

Μετά το δημοψήφισμα στη Βρετανία για το Brexit, αλλά κυρίως μετά την αποδεδειγμένη εκστρατεία των ρώσικων «τρολς» (που θα πει εντεταλμένων προβοκατόρων στο Διαδίκτυο για συγκεκριμένη και συντονισμένη δραστηριότητα προς επίτευξη πολιτικού ή άλλου σκοπού) υπέρ Τραμπ στις προεδρικές εκλογές στις ΗΠΑ το 2016, αποδείχτηκε ότι τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, κύρια το facebook (και δευτερευόντως το Twitter) χρησιμοποιούνται κατά κόρον για την εξυπηρέτηση σκοτεινών πολιτικών στόχων από οργανωμένες δυνάμεις, ακόμη και κρατικές υπερδυνάμεις (εν προκειμένω από τη Ρωσία του Πούτιν). Αυτό οδήγησε σε μία μεγάλη πολιτική πίεση, τόσο από κινήματα πολιτών, όσο και από τα μη φασιστικά τμήματα της αστικής τάξης στη Δύση, που είχε ως αποτέλεσμα το facebook και το twitter να λάβουν μέτρα απ' ενός για την απομάκρυνση ψεύτικων λογαριασμών που δημιουργούσαν και χειρίζονταν τα πουτινικά τρολς, απ' ετέρου για μια προσπάθεια υποβάθμισης της συχνότητας με την οποία εμφανίζονται ιστοσελίδες που αναπαράγουν υλικό με πρόδηλα ψευδές περιεχόμενο (χωρίς δηλαδή ακόμη να προχωρούν ριζοσπαστικά στην αφαίρεση των ψευδών ειδήσεων, προφανώς λόγω φόβου για μείωση της επισκεψιμότητας και των χρηστών). Το facebook, μάλιστα, στο πλαίσιο αυτού του ξεκαθαρίσματος, αποφάσισε πρόσφατα - και σωστά - να απαγορεύσει οποιαδήποτε ανάρτηση από το σάιτ της ναζιστικής συμμορίας της «Χρυσής Αυγής», ακόμη και τη χρήση λινκ από εκεί στις ιδιωτικές συζητήσεις των χρηστών (που είναι ορατές μόνο στους ίδιους και όχι δημόσια).

Αυτή τη δουλειά φυσικά σε έναν βαθμό ανέλαβε να την κάνει το ίδιο το facebook, από το οποίο δεν λείπουν καθόλου οι οικονομικοί πόροι, ωστόσο και για λόγους αξιοπιστίας, αλλά και εθνικών ιδιαιτεροτήτων ως προς την ειδησεογραφία, αναλαμβάνουν πλέον να την κάνουν και δημοσιογραφικές - ερευνητικές ομάδες ανά τον κόσμο, με τις οποίες το facebook συνεργάζεται. Όσον αφορά την Ελλάδα, η γνωστότερη (ή μάλλον η μόνη ευρέως γνωστή) ήταν η ομάδα EllinikaHoaxes, η οποία διατηρεί το σχετικό ιστότοπο από το 2013 και έχει διακριθεί στην καταπολέμηση των ψευδών ειδήσεων. Στις 2 Μαΐου, λοιπόν, εν όψει μάλιστα και των ευρωεκλογών (καθώς και η ΕΕ έχει εντείνει τη μάχη της ενάντια στη συνωμοσιολογία και τις ψευδείς ειδήσεις το τελευταίο διάστημα), ανακοινώθηκε η συνεργασία του

facebook με τα EllinikaHoaxes (από εδώ και κάτω ΕΗ για λόγους συντομίας).

Η ανακοίνωση της συγκεκριμένης συνεργασίας έφερε έναν ορμητικό αντιδράσεων κυρίως από το χώρο του ΣΥΡΙΖΑ και του ψευτοΚΚΕ, ο οποίος σίγουρα ξένισε και μερίδα των υποστηρικτών των συγκεκριμένων κομμάτων, αφού τα EllinikaHoaxes, χωρίς να έχουν λάβει ποτέ ανοιχτή πολιτική θέση, έχουν χτυπήσει όσο λίγοι στην Ελλάδα - και μάλιστα με στοιχεία λίγο ως πολύ αδιαμφισβήτητα - την ακροδεξιά συνωμοσιολογία και όλη τη φασιστική σαβούρα που κατακλύζει το ελληνικό Ίντερνετ, γεγονός που άρεσε στην προοδευτικών διαθέσεων βάση της ψευτοαριστεράς. Ακόμη και ο ίδιος ο Τσίπρας, σε τοποθέτησή του στη Βουλή πριν από μήνες, είχε χρησιμοποιήσει την εγκυρότητα των ΕΗ για να επιβεβαιώσει έναν ισχυρισμό του, δείχνοντας έστω και άθελά του το πλατύ κύρος που απολαμβάνει η συγκεκριμένη ερευνητική ομάδα.

Τι προκάλεσε λοιπόν τη μήνη του σοσιαλφασισμού ενάντια στη συνεργασία FB - ΕΗ; Και τι οδήγησε τα κυβερνητικά μέσα να αναπαράγουν έναν λίβελο του καθεστωτικού κινήτη γκέμπελς Μπογιόπουλου, μέσα στον οποίο ο τελευταίος κατηγορεί τα ΕΗ περίπου ως όργανα του δυτικού ιμπεριαλισμού, επειδή δεν του κάνουν το χατήρι να βρίζουν, όπως ο ίδιος, τα ηρωικά «Λευκά Κράνη» στη Συρία ως «τζιχαντιστές» και «πράκτορες των Αμερικάνων» (<https://www.imerodromos.gr/ellinika-hoaxes-oi-mpatsoi-toy-facebook/>); Ειδικά στο βαθμό που τα ΕΗ, στο πλαίσιο μιας όσο γίνεται πιο αντικειμενικής προσέγγισης, δεν είχαν προκαλέσει ιδιαίτερες συγκρούσεις ούτε είχαν στοχοποιήσει πολιτικούς χώρους, πλην έμμεσα (μέσω της ανασκευής των αθλιότητων τους) της φασιστικής ακροδεξιάς ([https://www.ellinikaHoaxes.gr/?s=%CE%92%CE%B5%CE%BB%CF%8C%CF%80%CE%BF%CF%85%CE%BB%CE%BF%CF%82](https://www.ellinikaHoaxes.gr/?s=%CE%92%CE%B5%CE%BB%CF%8C%CF%80%CE%BF%CF%85%CE%BB%CE%BF%CF%82;));

Το «μυστήριο» λύνεται εύκολα αν παρακολουθήσει κανείς μια σειρά αναρτήσεων των ΕΗ μέσα στην τελευταία εξαετία, η οποία σίγουρα έκανε έξαλλο το ρωσόδουλο σοσιαλφασισμό. Απ' ό,τι φαίνεται, μέσα από την ίδια τη δουλειά τους, οι συντελεστές της ομάδας έφτασαν στο ορθό συμπέρασμα ότι κύρια πηγή ή εμπνευστής της μεθόδου της συστηματικής χρήσης fake news, μεταξύ άλλων και στην Ελλάδα, είναι το ρωσικό κράτος, όπως φαίνεται και από την παρακάτω ανάρτησή τους <https://www.ellinikaHoaxes.gr/2018/09/16/>

[russian-propaganda-faqs/](https://www.ellinikaHoaxes.gr/2018/09/16/russian-propaganda-faqs/)).

Σε αυτό το άρθρο μάλιστα, αποκαλύπτουν αυτό που θέλει να κρύβει ο συριζέικος και κνίτικος σοσιαλφασισμός, δηλαδή τη μαχητική υποστήριξη από μέρους των δοσίλογων ναζιστών της «Χρυσής Αυγής» μιας ανοιχτής συμμαχίας (στην πραγματικότητα υποταγής) της Ελλάδας με τη Ρωσία, αποκαλύπτοντας τις σχετικές τοποθετήσεις του άτυπου Νο2 της ναζιστικής συμμορίας δολοφόνων και συνοδοιπόρου του Μιχαολιάκου από την ίδρυσή της, Χρήστου Παππά (<https://archive.fo/hWs6K>).

Πολύ πρόσφατα, στις αρχές του Απριλίου του 2019, τα ΕΗ αποκάλυψαν τον Σοφιανό του ψευτοΚΚΕ ως διακινητή της φιλολογίας περί «ΜΚΟ του Σόρος» (Αμερικανού μεγιστάνα με ουγγροεβραϊκή καταγωγή) όσον αφορά το μεταναστευτικό (<https://www.ellinikaHoaxes.gr/2019/04/01/soros-stathmos-larisis/>). Εμείς είμαστε της άποψης ότι ο συγκεκριμένος μεγαλοαστός έχει παίξει αντικειμενικά αρνητικό ρόλο, όχι βέβαια υπέρ της «αμερικανοεβραϊκής νέας τάξης πραγμάτων», αλλά αντίθετα υπέρ της Ρωσίας που γενικά κατηγορεί (αν και τελευταία για να την ελαφρώσει έριξε τη γραμμή ότι ο αληθινός κύριος εχθρός της Δύσης είναι η Κίνα), είτε με τις χρηματιστηριακές σπεκουλαδορικές δραστηριότητές του (έξοδος βρετανικής λίρας από τις ευρωπαϊκές νομισματικές ισοτιμίες), είτε με τη δραστηρία υποστήριξή του στο φιλελεύθερο και συριζαϊκό-τροτσκιστικό τύπου κίνημα των «ανοικτών συνόρων για όλους» (που διευκολύνει προβοκατόρικα τον αντιμταναστευτικό και αντιπροσφυγικό εθνορατσισμό και φασισμό στη Δύση), είτε με το να μην αφήνει τα αυθόρμητα δημοκρατικά αντιφασιστικά κινήματα να ανθίσουν και να οργανωθούν στηριγμένα στις εσωτερικές δυνάμεις της κάθε φασιστοκρατούμενης χώρας και στη διεθνή από τα κάτω συμπάρασταση, αλλά να μπαίνει ο ίδιος μπροστά με κινήσεις οργάνωσης και χρηματοδότησης, εκθέτοντάς τα στην προπαγάνδα των ρωσοκίνητων αντισημιτών ότι κινούνται από το δυτικό κεφάλαιο. Όμως αυτό που έχει την πιο μεγάλη σημασία εδώ είναι ότι τα ΕΗ εξέθεσαν τον κνίτη καθοδηγητή Σοφιανό (μέλος του ΠΓ του ψευτοΚΚΕ) ως διακινητή ακροδεξιού - αντισημιτικού τύπου συνωμοσιολογίας, την οποία θα ζήλευαν οι ναζήδες ή και οι επίσης ρωσόδουλοι ακροδεξιοί Σαλβίνι και Όρμπαν.

Εκείνο δε που πρέπει να έκανε έξαλλο το σοσιαλφασισμό ήταν απ' ενός η κατάρριψη από τα ΕΗ ανάρτησης του κνιτοσυριζέου συμβούλου του Τσίπρα Καρανίκα με ψεύτικη φωτογραφία

για την «περιβαλλοντική καταστροφή στη Χαλκιδική» από τις δραστηριότητες της Eldorado στη Χαλκιδική (<https://www.ellinikaHoaxes.gr/2017/09/11/eldorado/>), που χτυπάει στην καρδιά (άσχετα από την πρόθεση των μελών της ομάδας των ΕΗ) τον αντιδραστικό οικολογικό μεσαίωνα, απ' ετέρου εκείνη της ανάρτησης για τη σύλληψη «άνεργου πατέρα που έκλεψε δύο κουτιά γάλα με εντολή της ΑΒ Βασιλόπουλος», την οποία έκανε σημαία του ο κνίτης ψευτοταξικιστής Μπογιόπουλος (<https://www.ellinikaHoaxes.gr/2018/01/04/volos-syllipsis-aneργοy-patera/>). Ο τελευταίος αντέδρασε με ύβρεις στην αποκάλυψή του ως πλαστογράφου, μολονότι το μόνο που έκανε η ομάδα των ΕΗ ήταν να αποκαλύψει ότι ο άνεργος πατέρας δεν συνελήφθη με κεντρική απόφαση της ΑΒ Βασιλόπουλος, αλλά ενός τοπικού διευθυντικού στελέχους, το οποίο και η εταιρεία απομάκρυνε (προφανώς γιατί της έπληξε το κύρος προς τους πελάτες - καταναλωτές, δηλαδή από γενική άποψη όντως για ιδιοτελή καπιταλιστικό σκοπό, ωστόσο αυτά τα περίπλοκα αδυνατίζουν το συνωμοσιολογικό, μικροαστικό τύπου «αντικαπιταλισμό» τύπου Μπογιόπουλου, ο οποίος χρειάζεται απλές και εύληπτες εικόνες, όπως μια εταιρεία - μεγαθήριο που συνθλίβει άκαρδα έναν πατέρα - μικροκλέφτη για δυο κουτιά γάλα).

Ο Μπογιόπουλος, άλλωστε, έχει συλληφθεί να αναπαράγει ρώσικα - πουτινικά hoaxes (ψευδείς - κατασκευασμένες ειδήσεις) όσον αφορά την υποτιθέμενη «αθώωση» του σοβινοφασίστα Μιλόσεβιτς (<https://xyzcontagion.wordpress.com/2017/03/15/hoax-milosevic-innocent/>). Καθόλου τυχαία το ίδιο ρώσικο hoax αναπαρήγαγαν στη φυλλάδα τους και οι μαχαιροβγάλτες ναζιστές της «Χρυσής Αυγής». Γίνεται έτσι κατανοητό τι φοβάται ότι μπορεί να συμβεί στο κοντινό μέλλον ο Μπογιόπουλος και ο Περισσός, εάν τα ΕΗ αναλάβουν να επαληθεύσουν κάποιον από τους ανάλογους «κύρους» ισχυρισμούς τους. Είναι το ίδιο που φοβούνται και τα σταυραδέρφια του ΣΥΡΙΖΑ και του ψευτοΚΚΕ, οι ανοιχτά ρωσόδουλοι της ΛΑΕ του Λαφαζάνη, οι οποίοι επίσης αναπαρήγαγαν το λίβελο Μπογιόπουλου στην ιστοσελίδα τους <https://iskra.gr/ellinika-hoaxes-%CE%BF%CE%B9-%CE%BC%CF%80%CE%AC%CF%84%CF%83%CE%BF%CE%B9-%CF%84%CE%BF%CF%85-facebook/>).

Το νήμα από τον Μπογιόπουλο πήρε το ρυπαρό έντυπο του πιστού του ΣΥΡΙΖΑ στον χώρο του κυριακάτικου Τύπου, γνωστού διακινητή ψεύ-

τικων ειδήσεων Βαξεβάνη, που αναπαρήγαγε υμνητικά το άρθρο του κνίτη (<https://www.documentonews.gr/article/o-nikos-mrogioyoylos-apokalypsei-alhtheies-poy-yghretoy-n-ta-ellinika-hoaxes-oi-neoi-prostates-toy-diadiktyou>) και πρόσθεσε και δικά του (<https://www.documentonews.gr/article/ellinika-hoaxes-oi-serifhdes-ths-enhmerwshs-kai-h-ala-kart-diapompeys>).

Το χειρότερο από όλα είναι ότι την επίθεση την ανέβασε σε κυβερνητικό και μάλιστα σε διεθνές επίπεδο ο υφυπουργός του Παππά, Κρέτσος, ο οποίος άρχισε εκστρατεία συκοφάντησης των ΕΗ, θεωρώντας τα τόσο «επικίνδυνα» που τόνισε ότι η Ελλάδα θα θέσει το θέμα στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο (!), δηλαδή στο ανώτατο επίπεδο επαφών των 28 χωρών - μελών της ΕΕ.

Η Ακριβοπούλου, που εδώ και χρόνια αποτελεί το πιο φανατικό κυβερνητικό φερέφωνο στην καθεστωτική ΕΡΤ, εμφάνισε έναν πανελληνίως άγνωστο αυτοαποκαλούμενο «πρόεδρο της ένωσης ελλήνων χρηστών Ίντερνετ» να καλεί την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ να κατεβάσει τους διακόπτες του Διαδικτύου (όπως ο Ερντογάν, όπως είπε χαρακτηριστικά), προκειμένου προφανώς να χτυπηθεί κάθε απόπειρα ελέγχου της αξιοπιστίας των συριζαϊκής κνίτικης και ακροδεξιάς κοπής «ειδήσεων» που διακινούνται μέσω facebook από τα ΕΗ (<https://www.youtube.com/watch?v=qOS0dZREeY>).

Η κυβερνητική και κνίτικη εκστρατεία προσπάθησε ακόμη να χρησιμοποιήσει ως στοιχείο «αναξιπιστίας» και «ύποπτου» χαρακτήρα των ΕΗ το γεγονός ότι αυτά, σε συμφωνία με τη δημοκρατική εφημερίδα και σάιτ Athens Voice, εδώ και κάποιους μήνες χρησιμοποιούν τους σέρβερ της τελευταίας, με αντάλλαγμα να της παραχωρούν το σύνολο των διαφημιστικών τους εσόδων, προκειμένου να έχουν την άνεση να πραγματοποιούν τις έρευνές τους. Η ΑV έχει καθ' όλη τη διάρκεια της κρίσης τηρήσει σθεναρή στάση τόσο ενάντια στο σοσιαλφασιστικού τύπου λαϊκισμό του ΣΥΡΙΖΑ και των ακροδεξιών συμμάχων του, όσο και κατά του πουτινισμού, γεγονός που την είχε φέρει αντιμέτωπη με το κάψιμο των γραφείων της από αναρχοφασίστες τραμπούκους το 2014. Ουδέποτε έχει κατηγορηθεί για διακίνηση ψευδών ειδήσεων με πολιτική στόχευση, ενώ σε αντίθεση με τα λεγόμενα των γκέμπελς του ΣΥΡΙΖΑ, ουδέποτε έχει λειτουργήσει ως «κομματικό έντυπο» της ΝΔ, παρά το γεγονός ότι - και σωστά - στην αρθρογραφία χτυπά κύρια την κυβέρνηση Τσί-

πρα.

Επειδή η εκστρατεία των συριζαίων και των μπογιόπουλων δεν ήταν δυνατό να κλονίσει πλατιές δημοκρατικές και προοδευτικές συνειδήσεις, στη «μάχη» κατά των ΕΗ μπήκε και το ίδιο το βαρύ πυροβολικό του σοσιαλิมπεριαλισμού, δηλαδή το κρατικό πρακτορείο της Ρωσίας Sputnik. Το τελευταίο δημοσίευσε άρθρο του συνεργάτη του, γνωστού υμνητή της Ρωσίας του Πούτιν και επίσης γνωστού αντισημίτη και ανοιχτά φιλοχρυσουγίτη (με ψευτοαριστερό μάλιστα και όχι ναζιφασιστικό προσωπείο - βλ. <https://info-war.gr/h-apagorefsi-tis-cha-tha-oloklirosi-tin/>) Άρη Χατζηστεφάνου (<https://sputniknews.gr/aporseis/201905063296185-ellinika-hoaxes-facebook-fake-news/>), το οποίο αναπαράχθηκε φυσικά αυτούσιο από τη λαφανική Iskra.

Ο συγκεκριμένος είναι πολύ πιο χειρουργικός και "επιστημονικός" στην προπαγάνδα του και δεν παραλείπει να δώσει "εύσημα" στα ΕΗ για το κομμάτι εκείνο της δουλειάς τους που είναι αναμφισβήτητα θετικό, ακόμη και για τη βάση της ψευτοαριστεράς. Στη συνέχεια, όμως, προσπαθεί ύπουλα να τα παρουσιάσει ως φορέα που πιάνει τη μαριίδα και αφήνει ήσυχους τους καρχαρίες, δηλαδή τα κατηγορεί ότι, ενώ χτυπάνε συχνά "περιθωριακού τύπου" ακροδεξιές και ρατσιστικές αναρτήσεις, "τα στρίβουν" μπροστά "στην αμερικάνικη υπερδύναμη και στα ολοφάνερα ψέματά της", καθώς και ενάντια στις "μεγάλες εταιρείες".

Βλέπουμε εδώ και πάλι τη βρωμερή γραμμή που ο Χατζηστεφάνου, ως πιστός ακόλουθος του ρώσικου σοσιαλμπεριαλισμού από την αρχή τουλάχιστον της κρίσης, προμοτάρει στην Ελλάδα: εχθρός δεν είναι οι φασίστες και οι ναζί, αλλά ο "εβραίοφιλος" (όπως υπονοείται χωρίς ποτέ να το λέει έτσι ωμά) δυτικός φιλελεύθερος αστισμός, το δυτικό μεγάλο κεφάλαιο και οι ΗΠΑ. Είναι η ίδια εκτρωματική γραμμή που ο συγκεκριμένος "δημοσιογράφος", ως οργανικός διανοούμενος του ρωσόδουλου καθεστώτος στην Ελλάδα, προώθησε μέσα από τα πουτινικού τύπου "ντοκιμαντέρ" - χαλκεία του τύπου Debtocracy, Catastroika, Φασισμός ΑΕ (στο οποίο "ξέχασε" να αναφέρει το ολοκαύτωμα) και ThisIsNotaCoupr, που όλα ήταν ενταγμένα στην αφήγηση που οδήγησε και διατήρησε την πάλαι ποτέ "αντιμνημονιακή" αδήλωτη κινηματική συμμαχία ΣΥΡΙΖΑ - ακροδεξιών φασιστών στην εξουσία και τη "Χρυσή Αυγή" στη Βουλή και γενικά στο πολιτικό προσκήνιο.

Το πιο ενδιαφέρον με τον Χατζηστεφάνου είναι ότι ο τάχα "αμερικανόφιλος" ΣΥΡΙΖΑ "των Πρεσπών", που έχει κάνει υπο-

τίθεται "αντιρώσικη" στροφή και έχει αποδεχτεί ή ακόμα και "πρωτοστατεί" στο "δυτικό" προσανατολισμό της Ελλάδας μετά το 2015, τον φιλοξενεί στην εντελώς ελεγχόμενη από την Κουμουνδούρου καθημερινή του εφημερίδα, ΕΦΣΥΝ (που στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ έχουν δηλώσει ότι τη θεωρούν πιο κομματική κι από την "Αυγή"), δίνοντας του μάλιστα μια ημιαυτόνομη στήλη με όνομα ίδιο με το προσωπικό του, αντισημιτικό σάιτ (Infowar), μέσα από την οποία ο αντισημιτικός αφιονισμένος αυτός αρθρογράφος εξαπολύει μύδρους ενάντια σε όποιον τολμά να επικρίνει ή και να υπονοεί ότι η Ρωσία παίζει κάποιον διεθνώς αρνητικό ρόλο ή ότι είχε οποιαδήποτε σχέση με την εκλογή Τραμπ στις ΗΠΑ (χαρακτηριστικό δείγμα της "δουλειάς" του το παρακάτω άρθρο, στο οποίο δεν καταρρίπτει τίποτε και καταγγέλλει πασιφανείς αλήθειες ως τάχα "αμερικανικά ψέματα", https://www.efsyn.gr/themata/infowar/189224_top-10-ton-dimosiografikon-theorion-synomosias-gia-ti-rosia).

Φυσικά, ο Χατζηστεφάνου "επικρίνει" τον ΣΥΡΙΖΑ για τη "φιλία" του με το Ισραήλ και τη "στροφή" του σε σχέση με την εποχή που ο Τσίπρας διαδήλωνε δίπλα σε οπαδούς της Χαμάς (2006) ως στέλεχος του ΣΥΝ-ΣΥΡΙΖΑ (<https://info-war.gr/57435-2/>). Έτσι, όλοι τους είναι ικανοποιημένοι. Ο ΣΥΡΙΖΑ δείχνει στους Αμερικάνους και στο Ισραήλ την κριτική που του ασκούν οι Χατζηστεφάνου ως απόδειξη ότι έχει αλλάξει και έχει προσχωρήσει και μάλιστα σε πρωταγωνιστική θέση στο "δυτικό ρεαλισμό", ενώ την ίδια ώρα οι Χατζηστεφάνου και σία, με τη στήριξη ΣΥΡΙΖΑ, ταίζουν αντισημιτικό και ρώσικο αφιόνι τον λαό, πρώτα και κύρια τους ψηφοφόρους του ίδιου του ΣΥΡΙΖΑ, πράγμα που δείχνει ποια είναι η πραγματική πολιτικοϊδεολογική κατεύθυνση του ΣΥΡΙΖΑ. Καλοπαιγμένο και βολικό για όλους. Όπως ακριβώς συνέβαινε επί δεκαετίες με το "διχασμένο" μεταξύ "ρεαλισμού" της κυβέρνησης και "ρίζοσπαστισμού της βάσης" ΠΑΣΟΚ που είχε φτιάξει αριστοτεχνικά ο αρχιπράκτορας του ρώσικου σοσιαλμπεριαλισμού Ανδρέας Παπανδρέου, έτσι ώστε στη στιγμή της κρίσης όλη η βάση να φύγει από το ευρωπαϊκό στην πρόσοψη ΠΑΣΟΚ και να πάει στο ρώσικο στην ουσία του ΣΥΡΙΖΑ, στον οποίο ακόμα λουφάζει αμήχανη, αλλά αρκετά σταθερή. Και στις δύο περιπτώσεις, μια λεπτή επιφανειακή φλούδα "ευρωπαϊσμού", την οποία ευχαρίστως "αναγνωρίζουν" και υμνούν οι τυφλοί ή και σάπιοι δυτικοί μονοπωλιστές, καλύπτει έναν οχετό ρώσικης, αντισημιτικής, σοβινιστικής και ανορθολογικής μπόχας, που σιγοβράζει από κάτω, έτοιμος για τη μεγάλη στιγμή της φαιο-"κόκκινης", αντιδυτικής εθνικοσοσιαλιστικής "εξέγερσης".

Την ώρα που ο σοσιαλφασισμός αδράχνει όλο και πιο σφιχτά την εξουσία στην Ελλάδα, μέσα από τον κυβερνητικό ΣΥΡΙΖΑ, τους ακροδεξιούς συμμάχους του μέσα στο "βαθύ" δικαστικό και στρατιωτικό-αστυνομικό κράτος και στα ΜΜΕ, τους λαλιωτικούς και τους νεοκαρμανλικούς βαστάζους του, που εξασφαλίζουν ασυλία στους ναζιχρυσουγίτες και κυρίως στους πραξικοπηματιστές τραμπούκους του ψευτοΚΚΕ που με την αστυνομικο-δικαστική και πολιτική κάλυψη του ΣΥΡΙΖΑ ξυλοκοπούν και διαλύουν την «αστική» ΓΣΕΕ, αλλά και μέσα από τη βρώμικη καραμανλοσομαρική κυριαρχία στη ΝΔ, που έχει τον "φιλελεύθερο" Μητσοτάκη για θλιβερή φασάδα, το να αποκα-

λύπτονται από μια ομάδα, τα ΕΗ, με σχετικά αστοδημοκρατική - ορθολογιστική λογική, η οποία εντάσσεται αντικειμενικά στο ρεύμα της αντιπουτινικού τύπου αστοδημοκρατικής πρωτοπορίας της Δύσης, τα ψέματα και οι απάτες του σοσιαλφασισμού, αποτελεί θανάσιμο κίνδυνο. Γιατί τα ΕΗ, άθελά τους το πιθανότερο, ξηλώνουν όλο το πουλόβερ του συνωμοσιολογικού τύπου "αντικαπιταλισμού", αυτού του παπανδρεοκνίτικου ιδεολογικού δηλητηρίου που μετέτρεψε όλη τη φωτεινή εαμική κληρονομιά και κουλτούρα στη χώρα μας στο αντίθετό της.

Γ' αυτό κάθε δημοκράτης θα πρέπει να υπερασπιστεί τα ΕΗ απέναντι στην επίθεση του σοσιαλφασισμού και της φασιστικής

ακροδεξιάς, ως στοιχειώδη υπεράσπιση του δημοκρατισμού στο Διαδίκτυο, της ελευθερίας στη διακίνηση της πληροφορίας και της προστασίας των μαζών από τις φασιστικές και σοσιαλφασιστικές πλαστογραφίες, που αποβλακώνουν, αποπροσανατολίζουν και οδηγούν καρφί σε αλυσόδεμα του λαού όχι στον ψηφιακό, αλλά κυρίως στον πραγματικό κόσμο. Ας μην έχει κανείς αμφιβολία: δικτατορία και σφαγή σε έναν άδικο πόλεμο είναι η μοίρα που περιμένει αυτό το λαό αν οι λίγες δημοκρατικές φωνές που σηκώνονται στη χώρα κόντρα στον πουτινικό κίνητρο μεσαίωνα αναγκαστούν να σωπάσουν, ιδιαίτερα αν η σιωπή τους θα σημάνει και έλεγχο του Διαδικτύου από τους φαιο-"κόκκινους".

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ 2019

Συνέχεια από τη σελ. 10

ιμπεριαλιστική φύση του. Ταυτόχρονα αυτή είναι η ώρα για να φανεί πλατεία και η φασιστική νοτροπία αυτών των υποκριτών. Όσο τα αφεντικά τους ήταν χοντρικά έξω από την Ελλάδα και η Ευρώπη δεν είχε διαβρωθεί τόσο πολύ από τους φαιο-"κόκκινους", αυτοί έπρεπε να σέβονται λίγο πολύ τους αστοδημοκρατικούς όρους διακυβέρνησης. Τώρα που τα αφεντικά μπήκαν μέσα στη χώρα και ο φασισμός έχει προχωρήσει στην Ευρώπη το καθεστώς θα περάσει σε πιο ανοιχτές μορφές βίας εισάγοντας τη χώρα στην περίοδο του κοινοβουλευτικού φασισμού, οπότε οι τρεις στρατοί του παρακράτους θα κλιμακώνουν τη δράση τους. Οι τρεις στρατοί είναι ο ναζικανιβαλικός της «Χρ. Αυγής», τα τάγματα εφόδου του ψευτοΚΚΕ και ο ψευτοαναρχικός στρατός του ΣΥΡΙΖΑ.

Ενώ ο πρώτος είναι ο κτηνωδέστερος και ο τρίτος ο πιο ξένος προς τις λαϊκές μάζες, ο δεύτερος είναι ο πολιτικά καθοδηγητικός ανάμεσα στους τρεις στρατούς γιατί αυτός είναι ο πιο έμπιστος των νέων αφεντικών, ο πιο πολιτικά έμπειρος και κυρίως ο πιο αποδεκτός από το σύνολο της αστικής τάξης που δεν παύει να παινεύει το ψευτοΚΚΕ για τη συνέπειά του. Γι αυτό είναι αυτός που έκανε την πιο κρίσιμη δουλειά της νέας φάσης: έβγαλε τα παλούκια του και διέλυσε και επανάλιψε μπροστά στα μάτια όλης της χώρας το συνέδριο της ΓΣΕΕ κάτω από την αποδοχή ή

έστω την ανοχή όλης της υπόλοιπης αστικής τάξης οπότε και των δικαστών. Αυτή η βία ήταν εξαιτίας αυτής της αποδοχής ιστορικός σταθμός στη φασιστικοποίηση της χώρας γιατί σημαίνει δικτατορία των νέων αφεντικών πάνω σε ότι έχει απομείνει από το ελληνικό βιομηχανικό προλεταριάτο και μπορεί ακόμα να συμμετέχει σε συνδικαλιστικές διαδικασίες στοιχειωδώς δημοκρατικές μέσα από τις οποίες εκλέγει τους όποιους εκπροσώπους του. Αυτοί οι αντιπρόσωποι είναι κυρίως μέλη μιας ρεφορμιστικής εργατικής αριστοκρατίας, δεμένης με το ΠΑΣΟΚ και τη ΝΔ, στην οποία ηγετικό ρόλο έπαιζε πάντα αυτή των βιομηχανικών ΔΕΚΟ. Όμως αυτοί που τους έδειραν για να αποφασίσουν τελικά τα δικαστήρια για τη διοίκηση, εκπροσωπούν τον υπερδεξιό, φασιστικό συνδικαλισμό των κλαδικών σφραγίδων της βίας και της νοθείας που στήνει όπου μπορεί το ψευτοΚΚΕ μετά τη δικτατορία κόντρα στα εργοστασιακά και γενικότερα επιχειρησιακά σωματεία που αποτελούν τη βάση της οικονομικής ταξικής πάλης και της εργατικής δημοκρατίας.

Η εργατική τάξη παραμερίζει τους ρεφορμιστές όταν η ίδια θέλει μέσα από τις εσωτερικές δημοκρατικές της διαδικασίες να ανεβάσει τον αγώνα της ενάντια στην εργοδοσία και στην αστική τάξη γενικότερα. Όταν όμως οι φασίστες δέρνουν τους ρεφορμιστές το κάνουν επειδή είναι αντιρεφορμιστές από τα δεξιά, ο στόχος τους δηλαδή είναι να υποδουλώσουν τόσο πολύ τους

εργάτες στην αστική τάξη και εν προκειμένω στους μεγαλύτερους αντεργάτες όλης της γης, ώστε να μην διεκδικούν την παραμικρή (μεταρρύθμιση) ρεφόρμα. Στην πραγματικότητα η πιο πλατεία λεωφόρος ενάντια στον ρεφορμισμό περνάει μέσα από την πάλη ενάντια στον σοσιαλφασισμό. Μόνο όταν ο ψεύτικος φίλος του εργάτη αποκαλυφθεί σαν ανοιχτός φίλος του δυνάστη μπορεί ο εργάτης, αν και με δυσκολία, να χειραφετηθεί από αυτόν και να οικοδομήσει τις πραγματικές ταξικές του άμυνες ενάντια του. Όμως επειδή αυτές οι άμυνες στην περίπτωση του φασισμού οδηγούν σε ορμητικές ταξικές συγκρούσεις είναι ο σοσιαλφασισμός που προορίζεται να πετύχει τις πιο μεγάλες εργατικές εξεγέρσεις, ακόμα και επαναστάσεις. Αυτές που θα είναι εναντίον του.

Βέβαια δεν θα είναι μόνος του. Δίπλα του στην κρίσιμη στιγμή θα είναι όλα τα τέρατα της παλιάς κοινωνίας και πρώτοι πρώτοι οι κλασικού τύπου φασίστες. Και μετά από μια αντιφασιστική νίκη ο δρόμος προς την επανάσταση είναι πολύ βραχύς.

Γι αυτό παραμένει όλο και πιο επίκαιρη η φράση του Μάο Τσε Τουνγκ ότι στην εποχή που διανύουμε οι ταξικοί αγώνες θα παίρνουν όλο και περισσότερο τη μορφή «Κόκκινη σημαία ενάντια σε Κόκκινη σημαία».

Τίποτα δεν έχει πάει χαμένο. Οι αρνητικές εμπειρίες της εποχής που ζούμε εγκυμονούν νέες υπέροχες εργατικές πρωτομαγίες.

Αθήνα, 1 Μάη 2019

ROTTING CHRIST

Συνέχεια από τη σελ. 9

του δημάρχου επειδή υπήρξαν αντιδράσεις λόγω του ονόματος της μπάντας. Προσπαθήσαμε να βρούμε τον δήμαρχο, αλλά ήταν άφαντος. Μιλήσαμε με κάποιους ανθρώπους του δήμου

και τελικά, η επίσημη δικαιολογία είναι ότι δεν μας δίνουν τον χώρο επειδή υπάρχει πρόβλημα σε έναν πίνακα ρεύματος. Είπαμε ότι μπορούμε να φέρουμε εμείς γεννήτριες και μας απάντησαν πως κάτι τέτοιο δεν γίνεται. Εν τω μεταξύ, απ' όσο ξέρω, η συ-

ναυλία του Γιάννη Αγγελάκα που πραγματοποιείται την επόμενη μέρα θα πραγματοποιηθεί κανονικά».

* Ο ιερός λόχος είναι ναζιφασιστική οργάνωση εφέδρων.

ΜΑΥΡΟ ΣΤΑ ΤΡΙΑ ΦΑΣΙΣΤΙΚΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΝΕΟΧΙΤΛΕΡΙΚΟΥ ΑΞΟΝΑ: “ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ”-ΣΥΡΙΖΑ-ΨΕΥΤΟΚΚΕ

Συνέχεια από τη σελ. 2

Αυτό οφείλεται στο ότι η πολιτική διεξόδου και η απάντηση στην επαπειλούμενη πολιτική δικτατορία, την παραγωγική συντριβή της χώρας και τη μεγάλη πείνα και την εθνική υποτέλεια που έρχεται μαζί της, δεν μπορεί να έρθει από την αστική τάξη, ιδιαίτερα μια ιστορικά τόσο ξενόδουλη όπως η ελληνική. Αυτηνής ακόμα και τα λίγα τμήματα που βλέπουν αρκετά καθαρά το έρεβος που έρχεται δεν μπορούν να αντιδράσουν γιατί δεν έχουν τη δύναμη να αντισταθούν στον ιμπεριαλισμό και αυτό γιατί φοβούνται να στηριχθούν στο λαό, ιδιαίτερα στην καρδιά του, την εργατική τάξη. Τα φριχτά βάσανα αυτής της τάξης λείπουν ουσιαστικά από τα προγράμματα τους καθώς το μόνο που ξέρουν να κάνουν καλά είναι να την ξεζουμίζουν στο έπακρο και να τη συνθλίβουν, αρπάζοντας την ευκαιρία της μεγάλης ανεργίας που φέρνει το σαμποτάζ.

Μόνο ένα πλατύ αντιφασιστικό μέτωπο με επικεφαλής την εργατική τάξη και τους πραγματικούς κομμουνιστές μπορεί να σώσει τη χώρα

Γι αυτούς τους λόγους η ΟΑΚΚΕ πιστεύει ότι μόνο η βιομηχανική εργατική τάξη επικεφαλής όλου του εργαζόμενου λαού και έχοντας δίπλα της τη στρατιά των ανέργων μπορεί να μπει επικεφαλής όλων των καταπιεσμένων από τους νεοχιτλερικούς τάξεων και να σώσει τη χώρα από μια οικονομική καταστροφή, μια πολιτική δικτατορία και μια εθνική υποδούλωση που θα έχουν ασύλληπτες διαστάσεις. Οι γενικές αιτίες αυτών των δεινών βρίσκονται στην παγκόσμια άνοδο του νεο-χιτλερικού ρωσοκινέζικου ιμπεριαλισμού σε συνδυασμό με τη στάση Μονάχου που κρατάει απέναντι του το δυτικό ιμπεριαλιστικό κεφάλαιο που έτσι θέλει να ξεφύγει από τη σχεδόν μόνιμη κρίση υπερπαραγωγής του, η δε εντελώς ξεχωριστή τους ένταση για τη χώρα μας οφείλονται στον ειδικό ιστορικό χαρακτήρα της ελληνικής άρχουσας τάξης και του κράτους της.

Μόνο επειδή λείπει η ταξική και πολιτική συγκρότηση της εργατικής τάξης σε ευρωπαϊκό επίπεδο, αλλά ιδιαίτερα στην Ελλάδα, οργιάζουν σήμερα εδώ οι φασίστες πράκτορες του νεοχιτλερισμού, τα τρία κόμματά τους και οι τρεις στρατοί τους σε αντίθεση με την εποχή των παλιών χιτλερικών όπου η εργατική τάξη με το κόμμα της το ΚΚΕ, κάτω από τη σημαία του παγκόσμιου αντιφασιστικού αγώνα που είχε σαν κέντρο του

τη σοσιαλιστική ΕΣΣΔ, έγινε ο ηγέτης του πιο πλατιού μετώπου για τη δημοκρατία, για την οικονομική ανόρθωση και τελικά για την εθνική απελευθέρωση της χώρας. Αλλά το να ξανασηκωθεί η εργατική τάξη και να αντιμετωπίσει τους νέους χιτλερικούς όχι μόνο στη χώρα μας αλλά παγκόσμια στήνοντας τα νέα αντιφασιστικά μέτωπα είναι κάτι το ιδιαίτερα δύσκολο σήμερα γιατί οι νέοι χιτλερικοί διαλύσανε από τα μέσα τα κομμουνιστικά κόμματα σε όλο τον κόσμο και ουσιαστικά έχουν σφετεριστεί τις ιδεολογικές σημαίες ή ακόμα και το όνομα και την ιστορία αυτών των κομμάτων. Μάλιστα ειδικά στη χώρα μας ο βασικός σφετεριστής, το ψευτοΚΚΕ, έχει συμμετάσχει πρακτικά στη βίαιη διάλυση του πραγματικού ΚΚΕ, ενώ έχει στηρίξει πολιτικά τη δολοφονία του ηγέτη του σαν δοσίλογος των ρώσων νεοχιτλερικών που πραγματοποίησαν τη φυσική του εξόντωση.

Το σημαντικό είναι ωστόσο ότι ο κύριος εσωτερικός εχθρός της εργατικής τάξης, δηλαδή αυτός που διέλυσε και πλαστογράφησε το κόμμα της, αρχίζει να φαίνεται έστω αμυδρά τα τελευταία χρόνια ότι αποτελεί ουσιαστικά και τον κύριο εξωτερικό εχθρό της καθώς α) κλιμακώνει ακόμα και μέσα στην κρίση το βιομηχανικό και παραγωγικό σαμποτάζ του, β) υποχρεώνεται να προστατεύει συνδικαλιστικά τα εργασιακά γκέτο και στις επενδύσεις των ανατολικών αφεντικών του, γ) εφορμά με φασιστική βία για να ελέγξει τα συνδικάτα που δεν μπορεί να ελέγξει, και δ) υποχρεώνεται να στηρίζει τις κλιμακούμενες πλέον γενοκτονίες και εδαφικές προσαρτήσεις των προϊσταμένων του. Έτσι για πρώτη φορά μετά την εξέγερση του Πολυτεχνείου και μετά τις πρώτες μέρες της μεταπολίτευσης, όπου πάλι αυτός ο εσωτερικός εχθρός είχε χτυπήσει και από μέσα και σε ένα βαθμό και από τα έξω την εργατική τάξη και τους κομμουνιστές, αρχίζει να γίνεται σχετικά πιο εύκολη από όσο τα προηγούμενα χρόνια η συσπείρωση εναντίον του. Και μάλιστα όχι μόνο εναντίον της ταξικής-εργατικής μορφής του «Κ»ΚΕ που παίρνει ο κύριος εχθρός αλλά και της δημοκρατικής και διεθνιστικής μορφής που παίρνει το εισοδιστικό απόσπασμα του ψευτοΚΚΕ μέσα στο κράτος, την αστική τάξη και τη Δύση που λέγεται ΣΥΡΙΖΑ.

Ερχόμαστε δηλαδή ξανά κοντά και μάλιστα σε ανώτερο επίπεδο στη δημιουργία ενός νέου εργατικού ταξικού κινήματος και ενός νέου κομμουνιστικού κόμματος, το οποίο από την άποψη

των βασικών πολιτικών και ιδεολογικών αρχών, της συγκεκριμένης στρατηγικής ανάλυσης της συγκεκριμένης κατάστασης καθώς και από την άποψη του οργανωμένου πυρήνα του είναι εδώ, και είναι η ΟΑΚΚΕ.

Ο καίριος ρόλος της ΟΑΚΚΕ και ποιο είναι το νόημα του να μπει στην κάλη η δήλωση υποστήριξής της

Ένα σημαντικό πρόβλημα ωστόσο στην ελληνική τουλάχιστον περίπτωση είναι ότι η αποκάλυψη του κύριου εχθρού έρχεται μαζί με το αλματώδες παγκόσμιο, αλλά κυρίως τοπικό δυναμικό του σε επίπεδο κρατικής και οικονομικής εξουσίας, πράγμα που σημαίνει ότι όσοι τον συνειδητοποιούν χρειάζονται χρόνο για να στρατευτούν έμπρακτα και οργανωμένα σε όλη τη γραμμή με τον κύριο πόλο συσπείρωσης για την αντιμετώπισή του δηλαδή την ΟΑΚΚΕ. Γιατί δεν φτάνει κανείς να υιοθετήσει μια πλευρά της ΟΑΚΚΕ για να ενταχθεί σε αυτήν ακόμα και τόσο καιρία και όπως είναι ο αντιφασιστικό-«κόκκινος» αντιφασισμός της, δηλαδή το μίνιμουμ δημοκρατικό της πρόγραμμα που από μόνος του είναι ένας άθλος για κάθε αριστερό άνθρωπο, κυρίως γιατί τον φέρνει σε σύγκρουση με όλη σχεδόν τη λεγόμενη αριστερά, οπότε συχνά και με τον περιγυρό του. Πρέπει επίσης να υιοθετήσει και το προλεταριακό επαναστατικό της πρόγραμμα, όπως αυτό εκφράζεται με το συνεπή διεθνισμό του δηλαδή με την πάλη ενάντια στον ελληνικό εθνοεκκαθαριστικό σοβινισμό και επεκτατισμό, και κυρίως με την εφαρμοσμένη στην πράξη αντίληψη για τις σχέσεις της οργανωμένης πρωτοπορίας με τις μάζες, οι οποίες στο βάθος εξαρτούνται από τη βαθιά και παρατεταμένη πάλη, ιδιαίτερα την εσωτερική μέσα στο κόμμα και μέσα στον καθένα πάλη με τον αστισμό, που σημαίνει από την έμπρακτη κατανόηση της μαρξολενινιστικής μαοϊκής θεωρίας για τη συνέχισή της ταξικής πάλης κάτω από τις συνθήκες της δικτατορίας του προλεταριάτου.

Έτσι αυτό που συμβαίνει σε μια τελευταία περίοδο, η οποία έχει ξεκινήσει μετά την προσάρτηση της Κριμαίας από τη Ρωσία και την άνοδο των φαιο-«κόκκινων» στην Ευρώπη, είναι ότι για πρώτη φορά από την ίδρυση της ΟΑΚΚΕ εδώ και 34 χρόνια έχει σπάσει ο πολιτικός καθεστωτικός κλοιός, κυρίως ο σοσιαλφασιστικός, γύρω από την ΟΑΚΚΕ και αυτή έχει αρχίσει να αποκτάει πλατειές συμπάθειες, βαθιά εκτίμηση ακόμα και ανοιχτή πολιτική στήριξη από αριστερούς,

και πραγματικούς κομμουνιστές πράγμα που μας γεμίζει χαρά και παγιώνει την πεποίθησή μας ότι δεν είναι πολύ μακριά η στιγμή που η ΟΑΚΚΕ θα παίξει τον αποφασιστικό για τη χώρα και το λαό ρόλο της. Όμως προς το παρόν αυτή η νέα κατάσταση δεν μεταφράζεται για τους λόγους που προαναφέραμε σε ουσιαστική οργανωτική ανάπτυξη, πράγμα που θα αντιρρόπιζε τις λόγω κρίσης πεσμένες οικονομικές μας δυνατότητες. Εννοούμε ότι η χρεωκοπία της χώρας βρήκε την οργάνωση, που ήταν πάντα πολύ μικρότερη αριθμητικά σε σχέση με τις άλλες εξωκοινοβουλευτικές που κατεβαίνανε στις εκλογές, και σε συντριπτικό ποσοστό προλεταριακή στη σύνθεση της, να μην μπορεί να εξασφαλίσει τα 35000 Ευρώ του κόστους συμμετοχής στις εκλογές (30000 για τις ευρωεκλογές). Και τούτο γιατί οι μισθοί και οι συντάξεις των συντρόφων από τους οποίους έβγαине κυρίως αυτό το κόστος κατέρρευσαν, κάποιιο σύντροφοι μπήκαν στο βασανιστικό χώρο της ανεργίας, και κυρίως κανένα μέλος ή στενός φίλος του κόμματος δεν μπορούσε να έχει πια πρόσβαση στον τραπεζικό δανεισμό. Έτσι η οργάνωση δεν κατέβηκε στις εκλογές του Γενάρη του 2015, ενώ κατάφερε και κατέβηκε στις δεύτερες του Σεπτέμβρη του 2015 με πραγματική αυτοθυσία όλων των συντρόφων, δηλαδή τη χρησιμοποίηση κάθε ρευστού που υπήρχε για μια στιγμή ανάγκης και επίσης με τον προσωπικό δανεισμό κάποιων συντρόφων που πήρε μια τριετία να ξεχρεωθεί από το κόμμα.

Αυτές οι οικονομικές δυνατότητες δεν υπάρχουν αυτή τη φορά οπότε η ΟΑΚΚΕ δεν κατεβαίνει σε τούτες τις εκλογές με αποτέλεσμα να χάνει τις τρεις σημαντικές πολιτικές δυνατότητες που της δίνουν : Α) να ρίχνει μέσα από τη τηλεόραση τη γραμμή της σε ένα πλατύ κοινό σε όλη τη χώρα στο οποίο είναι αδύνατο να απευθυνθεί κάτω από άλλες περιστάσεις (μέσα από το διαδίκτυο μπορεί να απευθυνθεί σε ένα αυξανόμενο μεν αλλά πάντως πολύ πιο περιορισμένο κοινό), Β) να μετράει την επιρροή της ιδεολογικής και πολιτικής γραμμής της και Γ) να δίνει το πολιτικό παρόν και να συσπειρώνει την πολιτική επιρροή της για την εκλογική μάχη.

Από γενική πολιτική άποψη πάντως το μη κατέβασμα της ΟΑΚΚΕ πρέπει να αποδοθεί και σε έναν καθεστωτικό εκλογικό νόμο που έγινε ακόμα πιο δυσμενής για τα μικρά λαϊκά κόμματα καθώς παρά τη χρεωκοπία διατήρησε στο ίδιο μεγά-

λο ύψος τα εκλογικά παράβολα, ενώ συνέχισε να φορτώνει όλο το κόστος του τυπώματος των ψηφοδελτίων στους υποψήφιους συνδυασμούς. Αυτό δεν σημαίνει ότι η ΟΑΚΚΕ παραιτείται από το εργαλείο πολιτικής πάλης που λέγεται εκλογική συμμετοχή. Εκείνο απλά που θα κάνει από δω και μπρος είναι να κινητοποιήσει και την ευρύτερη πολιτική της επιρροή σε έναν πιο μακροπρόθεσμο οικονομικό σχεδιασμό που θα της επιτρέπει να συσσωρεύει ένα ικανοποιητικό ποσό για το πανελλαδικό κατέβασμα τουλάχιστον στις πιο κρίσιμες εκλογικές αναμετρήσεις που έρχονται.

Μένει ωστόσο η απάντηση στο ερώτημα που βάζουν οι φίλοι μας και γενικότερα οι άνθρωποι του λαού σε εμάς όταν δεν κατεβαίνουμε στις εκλογές: Τι να κάνουμε αφού δεν μπορούμε να ψηφίσουμε εσάς; Τι μας προτείνετε να κάνουμε;

Αυτό που τους το προτείνουμε εμείς τώρα, όπως το προτείναμε και στις εκλογές του Γενάρη του 2015, είναι το εξής: **Να κάνουν μια πολιτική δήλωση υποστήριξης της ΟΑΚΚΕ και να τη ρίξουν στην κάλη γράφοντας το w ΟΑΚΚΕ πάνω σε ένα λευκό χαρτί.** Αυτή η δήλωση σαν ψήφος καταγράφεται σαν άκυρο και τυπικά είναι άκυρο. Αλλά ουσιαστικά σημαίνει ότι ο άνθρωπος που κάνει αυτή τη δήλωση θεωρεί ότι η ΟΑΚΚΕ αν και δεν κατεβαίνει στις εκλογές είναι το μόνο κόμμα που έχει μια συγκεκριμένη και συνολική γραμμή πολιτικής διεξόδου για τη χώρα και πρέπει να στηριχθεί αποφασιστικά για αυτό.

Βέβαια εδώ υπάρχει η ένσταση: Και τι νόημα έχει μια δήλωση πολιτικής υποστήριξης που δεν καταγράφεται συγκεκριμένα, όπως καταγράφεται μια έγκυρη ψήφος, οπότε χάνεται; Η αλήθεια όμως είναι ότι αυτή η ψήφος χάνεται μόνο ως προς τα επίσημα κρατικά κατάστιχα, **αλλά υπάρχει και μένει σαν πολιτική πράξη γιατί κανείς σχεδόν δεν ψηφίζει οτιδήποτε αν δεν το υποστηρίξει στους γύρω του, και μάλιστα στην περίπτωση ενός άκυρου αν δεν ζυμώσει στους γύρω του το νόημα και την ανάγκη αυτού του συγκεκριμένου άκυρου.** Ακόμα είναι σημαντικό για τους πολιτικούς στρατούς των εχθρών και των ενδιάμεσων δυνάμεων που στέλνουν εκπροσώπους τους στις εφορευτικές επιτροπές να βλέπουν το λευκό με το όνομα της ΟΑΚΚΕ πάνω του όταν ανοίγουν οι κάλπες και να ξέρουν ότι η ΟΑΚΚΕ επιμένει και είναι παρούσα. Τέλος το ποιο σημαντικό

είναι το ότι η ίδια η ΟΑΚΚΕ σαν κόμμα υπερασπίζει και ζυμώνει μέσα σε εκλογές από τις οποίες λείπει την πίστη της στον εαυτό της, στην ανάγκη να τη δυναμώσει ο λαός και η εργατική τάξη για να παίξει τόσο τον αναντικατάστατο ρόλο της στις πολιτικές εξελίξεις όσο και για να πραγματοποιήσει τον ιδρυτικό της στόχο να ανασυγκροτήσει το κόμμα της εργατικής τάξης.

Ωστόσο στο σημείο αυτό δεν τελειώνει κάθε εκλογική ζύμωση της ΟΑΚΚΕ. Ήδη το κείμενο που διαβάζετε αυτή τη στιγμή και είναι το πιο βασικό της για αυτές τις εκλογές ξεκαθαρίζει ότι δεν είναι όλα τα άλλα κόμματα που κατεβαίνουν στις εκλογές ένας ταυτόσημος αντιδραστικός πολτός, καθώς μόνο τρία από αυτά η «Χρυσή Αυγή», ο ΣΥΡΙΖΑ, και το ψευτοΚΚΕ (τα δύο τελευταία σε στελεχικό επίπεδο) είναι φασιστικά κόμματα.

Όμως δεν είναι το ίδιο αρνητικό πράγμα το να ψηφίσει κανείς τα υπόλοιπα αστικά κόμματα καθώς σε αυτά υπάρχει στο μέσο στελεχικό τους επίπεδο, καθώς και στη μισοδημοκρατική, φιλοευρωπαϊκή γραμμή τους, μια πλευρά αντίστασης στα τρία φασιστικά κόμματα, που όμως είναι η δευτερεύουσα πλευρά αυτών των κομμάτων και όχι η κύρια που είναι η συνεργασία με αυτά τα κόμματα και τα νεοχιτλερικά αφεντικά τους. Γι αυτό δεν θεωρούμε την ψήφο σε αυτά τα κόμματα στην κύρια πλευρά προοδευτική και την προτείνουμε σε κάποιον μόνο αν ταλαντεύεται ανάμεσα στα τρία φασιστικά και σε κάποιο από τα άλλα αστικά κόμματα.

Από τα κόμματα που κατεβαίνουν στις εκλογές η μόνη αντιφασιστική ψήφος είναι αυτή στο «Ουράνιο Τόξο»

Όμως σε αυτήν την εικόνα υπάρχει μια εξαίρεση. Υπάρχει δηλαδή ένα κόμμα που κατεβαίνει στις εκλογές και η ψήφος σε αυτό είναι αντιφασιστική. Αυτό σημαίνει ότι αν για έναν οποιονδήποτε λόγο ένας δημοκρατικός άνθρωπος δεν θέλει να ρίξει στην κάλπη την πολιτική δήλωση υπέρ της ΟΑΚΚΕ, είναι καλό να ψηφίσει το «Ουράνιο Τόξο», και σε κάθε περίπτωση να το στηρίξει σαν κόμμα της μακεδονικής εθνικής μειονότητας. **Το «Ουράνιο Τόξο» είναι εδώ και 25 χρόνια και με μεγάλη συνέπεια η κραυγή και η οργάνωση των άγρια καταπιεσμένων εθνικά και γλωσσικά από το ελληνικό κράτος και καταπρωδομένων από τους ψευτοκομμουνιστές εθνικά μακεδόνων που τολμάνε να αντιστέκονται σε αυτήν την καταπίεση και να καταγγέλλουν τα εγκλήματα που διαπράχθηκαν και συνεχίζουν να διαπράττονται εναντί-**

ον τους. Από αυτά τα χειρότερα είναι κατά τη γνώμη μας δύο: Το ένα είναι η απαγόρευση να επιστρέψουν στη χώρα τους οι μακεδόνες πολιτικοί πρόσφυγες μαχητές του ΔΣΕ, δηλαδή αυτοί που έδωσαν το αίμα τους για μια πραγματικά λαϊκή και δημοκρατική Ελλάδα, και το δεύτερο ότι κάθε τόσο το ελληνικό κράτος εξαπολύει τους ναζήδες της ΧΑ για να ασκούν βία και να τρομοκρατούν το Ουράνιο Τόξο χωρίς όχι μόνο να μην τιμωρούνται αλλά ούτε καν να καταγγέλλονται από σύσσωμο τον επίσημο πολιτικό κόσμο που έτσι καλύπτει απολύτως αυτή τη βία και την τρομοκρατία, αφού το μεγαλύτερο «έγκλημα» γι αυτούς είναι εκείνο των εθνικά μακεδόνων να λένε ότι υπάρχουν. Το ίδιο το Ουράνιο Τόξο είναι η απόδειξη ότι αυτό το κράτος δεν έγινε ποτέ δημοκρατικό οπότε η μακεδονική μειονότητα αναγκάστηκε ουσιαστικά να φτιάξει ένα πολιτικό κόμμα για να μπορεί να αποδείξει και να υπερασπίσει την ύπαρξη της και τα δικαιώματά της σαν τέτοια.

Αλλά εκείνο το στοιχείο που δίνει προοδευτικό και δημοκρατικό χαρακτήρα στο Ο. Τόξο είναι το ότι έδωσε μια σκληρή και παρατεταμένη πάλη για να μην υποκύψει η μειονότητα και το ίδιο, όπως συμβαίνει με όλα σχεδόν τα εθνομειονοτικά κόμματα και κινήματα, στον εθνικισμό του κράτους μητέρας, εν προκειμένω αυτού της Δημ. της Μακεδονίας. Γι αυτό πολέμησε από την ίδρυση του όχι μόνο το μακεδονικό αλτρωτισμό και κάθε αποχωρισμό για τον οποίο τόσο βρώμικα και προβοκατόρικα το ελληνικό πολιτικό καθεστώς το συκοφαντεί, αλλά ακόμα και την ανάμειξη της γειτονικής χώρας στα εθνομειονοτικά. Ταυτόχρονα εξ αιτίας της αριστερής και δημοκρατικής παράδοσης του μακεδονικού κινήματος στην Ελλάδα και του πολέμου που δέχτηκε από τον φασισμό και τον σοσιαλφασισμό το Ο.Τ κινήθηκε αποφασιστικά προς την Ευρώπη και τον ευρωπαϊκό δημοκρατισμό. Η υποστήριξη της ΟΑΚΚΕ και αρκετών ελλήνων δημοκρατών στο Ο.Τ, και το σπασίμο της ασφυκτικής πολιτικής απομόνωσης του την οποία του έχουν επιβάλει όχι μόνο τα ανοιχτά εθνικιστικά κόμματα, αλλά με ελάχιστες εξαιρέσεις και τα λεγόμενα δημοκρατικά φιλελεύθερα, και ιδίως τα ψευτοαριστερά «ταξικά» και «διεθνιστικά», αποτελούσε πάντα μια μεγάλη ενίσχυση στις δημοκρατικές και διεθνιστικές διαθέσεις των πρωτοπόρων μακεδόνων και στην ανάγκη τους να δεθούν με τον ελληνικό λαό, σε πρώτη φάση με τους έλληνες δημοκράτες. Αυτή η στάση διευκολύνει το βασικό, εκείνο που αφορά τη μεγάλη πλειοψηφία, δηλαδή

τη δημοκρατική και διεθνιστική διαπαιδαγώγηση του ελληνικού λαού, που έχει δηλητηριαστεί για δεκαετίες από τη βρώμικη προπαγάνδα περί δήθεν αλτρωτισμού της μακεδονικής εθνικής μειονότητας. Αυτό δεν σημαίνει κατά τη γνώμη μας ότι ο μακεδονικός εθνικισμός δεν θα επιδιώξει στο μέλλον να επηρεάσει αρνητικά την μακεδονική εθνική μειονότητα από την ώρα που παντού οι εθνικισμοί δυναμώνουν ενώ αυτός της γειτονικής χώρας έχει μπει έντονα κάτω από τη ρώσικη επιρροή. Δεν είναι τυχαίο μάλιστα ότι για πρώτη φορά η πουτινική Ρωσία αξιοποιεί το μίσος που έχουν ξεσηκώσει οι φασίστες ενάντια στη μειονότητα με αφορμή την προβοκατόρικη και χωρίς καμιά προηγούμενη διαφώτιση του ελληνικού λαού προώθηση των Πρεσπών από τον ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος μέσω αυτών επίσης έμμεσα καμώνεται το φίλο των εθνικά Μακεδόνων. Έτσι το ρώσικο κράτος επιχειρεί τελευταία να πλησιάσει άμεσα τη μειονότητα και μάλιστα να δώσει για πρώτη φορά δημοσιότητα στο ίδιο το Ο.Τ μέσα από το διεθνές φασιστικό εργαλείο παραπληροφόρησης του που είναι το Σπούτνικ.

Παλεύοντας για την πολιτική δημοκρατία και την ενότητα του ελληνικού λαού όλων των εθνοτήτων κόντρα σε κάθε ξένη μεγαλοκρατική και κυρίως κάθε μπερλιαστική επέμβαση και στα πλαίσια της ιστορικής της διεθνιστικής υποχρέωσης απέναντι στην κληρονομιά του ΚΚΕ η ΟΑΚΚΕ στάθηκε πάντα δίπλα στη μακεδονική μειονότητα και το κόμμα της το Ο.Τ. Μάλιστα πραγματοποίησε και εκλογική ενότητα μαζί του στις βουλευτικές του 1996. Αυτό όμως το εγχείρημα συνάντησε την εγγενή δυσκολία ότι το Ο.Τ ήταν και έμεινε ένα κόμμα που εκπροσωπούσε μια μικρή αλλά πλατειά στη φύση της μάζα μιας καταπιεσμένης εθνικής μειονότητας, οπότε ήταν πάντα συγκεντρωμένο κυρίως στο τεράστιο για την ίδια και για τη χώρα δημοκρατικό ζήτημα του εθνομειονοτικού. Έτσι δεν μπορούσε σαν τέτοιο να σηκώσει εύκολα στην εκλογική συνεργασία του με την ΟΑΚΚΕ, την ανάπτυξη της πλατφόρμας του σε γενικότερα και μάλιστα σκληρής αντιπαραθετικής φύσης πολιτικά ζητήματα εσωτερικά και διεθνή όπως ήταν υποχρεωμένη να κάνει η ΟΑΚΚΕ σαν καθαρά πολιτικό κόμμα. Νομίζουμε ότι αυτή η αντίφαση θα μπορεί να λυθεί μόνο αν θα γίνουν πιο μαζικά τα δημοκρατικά αντιφασιστικά πολιτικά ρεύματα και μέτωπα στην Ελλάδα, οπότε και πιο διαυγής και κατανοητή η γραμμή τους στις καταπιεσμένες μάζες, οπότε και στις εθνομειονοτικές. Αυτός είναι ο λόγος που η ΟΑΚΚΕ ιεραρχεί και σε

αυτές τις εκλογές την ανάγκη της πολιτικής δήλωσης υπερασπισίας **μιας συνολικής γραμμής διεξόδου** απέναντι στο φασισμό και την εθνική υποτελία με ένα άκυρο στην κάλπη υπέρ της ΟΑΚΚΕ πιο ψηλά από όσο την ανάγκη ψήφισης του Ο.Τ για ένα πολύ ισχυρό αλλά πιο μερικό ζήτημα, ενώ ταυτόχρονα ζυμώνει την ανάγκη της γενικότερης στήριξης του Ο.Τ.

Τέλος δυο λόγια για τις δημοτικές εκλογές και τα «καλά παιδιά»

Τελειώνοντας θέλουμε να πούμε με δυο λόγια για την πρόταση της ΟΑΚΚΕ για τις δημοτικές εκλογές στις οποίες ελάχιστες φορές έχει συμμετάσχει με κάποια στελέχη της σε μερικούς Δήμους. Εδώ έχουμε όπως όλα τα τελευταία χρόνια τη θέση της αποχής στον πρώτο γύρο εκτός αν σε κάποιον δήμο ή περιφέρεια υπάρχει περίπτωση απόλυτης πλειοψηφίας στην πρώτη Κυριακή ενός υποψηφίου που προέρχεται από τα τρία φαιο-«κόκκινα» κόμματα. Σε αυτήν την περίπτωση, όπως και στην περίπτωση που στο δεύτερο γύρο βρεθεί υποψήφιος από ένα από αυτά, ψηφίζουμε έναν μη φασίστα αντίπαλό του. Εδώ πρέπει να προσεχθεί πολύ η

απατεωνιά με τους δήθεν ανεξάρτητους υποψήφιους που την εφαρμόζει κατά κόρον ειδικά σε αυτές τις εκλογές ο αδιάστακτος ΣΥΡΙΖΑ επειδή όπως είχαμε πει στην αρχή είναι αυτή τη στιγμή το πιο μαζικά αντιπαθητικό κόμμα της χώρας και σαν τέτοιο θα ήταν αδύνατο να βγάλει δήμαρχο. Είναι το κόλλο οι υποψήφιοι του να κάνουν πως δεν αποδέχονται ή και αποδοκιμάζουν την υποστήριξη του ΣΥΡΙΖΑ (πχ Καραμέρος στο Μαρούσι). Έτσι ξαφνικά φέτος η χώρα γέμισε όσο ποτέ από υποψήφιους ανεξάρτητους δημάρχους «καλά παιδιά» που κοιτάνε μόνο τα τοπικά προβλήματα. Αν το επέτρεπε το Σύνταγμα θα είχε γεμίσει η χώρα και από ανεξάρτητους από κόμματα πρωθυπουργούς «καλά παιδιά» που κοιτάνε μόνο το συμφέρον της χώρας.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι είναι πολύ πιθανό κάποια στιγμή επειδή γενικά τα αστικά κόμματα και ειδικά τα φασιστικά που έχουν πάρει εξουσία πολιτική, συνδικαλιστική ή δημοτική, χρεωκοπούν γοργά στη συνείδηση του λαού, να επιλεγεί ένα ανεξάρτητο «καλό παιδί» που αγαπάει μόνο την πατρίδα και όχι το κόμμα να μας αλυσοδέσει σε μια ανοιχτή δικτατορία των νέων αφεντικών.

Ο ΝΟΜΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑ

Συνέχεια από τη σελ. 7

της χώρας και σύνδεση αυτής της παραγωγής με την εκπαίδευσή τους. Μόνο έτσι ο τίτλος σπουδών θα μπορεί να σημαίνει επαγγελματική δουλειά με όρους που αντιστοιχούν σ' αυτόν τον τίτλο. Το ζήτημα για τους μηχανικούς και των ΤΕΙ και των ΑΕΙ είναι να βρουν δουλειά σχετική με το πτυχίο τους και όχι να ανέβει η τυπική αξία του πτυχίου τους, ενώ καθόλου δεν είναι προοδευτικό να ανέβει η γραφειοκρατική του αξία. Με αυτό το νέο περιεχόμενο η ανωτατοποίηση θα έπρεπε να ξεμπλοκαριστεί από κάθε συνάφεια και σύγκριση με τα ΑΕΙ σαν ανώτατα ιδρύματα. Τα ΤΕΙ σαν παραγωγοί μιας ενδιάμεσης βαθμίδας ειδικών οι οποίοι και χρήσιμοι είναι σαν τέτοιοι και μπορούν άνετα να αναπτύξουν την ειδικότητά τους μέσα στη συλλογική παραγωγική και ερευνητική δουλειά, με τη διαρκή μελέτη και τη διαρκή επιμόρφωση όπως πρέπει και μπορούν να το κάνουν και οι απόφοιτοι των ΑΕΙ αλλά και κάθε τεχνικής σχολής οποιουδήποτε επιπέδου. Είναι μάλιστα ιδιαίτερα οι φοιτητές των ΤΕΙ που έχουν σαν κύριο προοδευτικό ρόλο να κάνουν κριτική στη λατρεία του πτυχίου σαν πτυχίου, στη λατρεία της θεωρητικής τεχνικής γνώσης σε βάρος της πρακτικής τεχνικής γνώσης και να χτυπούν από αυτή την πλευρά ένα πνεύμα αστικού επιστημονικού ελιτισμού, αλλά κυρίως το πνεύμα του γρα-

φειοκρατικού ελιτισμού, που είναι ισχυρό στα Πολυτεχνειακά ΑΕΙ και στο ΤΕΕ που σε μεγάλο βαθμό χτύπησε από τα δεξιά την ανωτατοποίηση των ΤΕΙ, δηλαδή από την πλευρά της παρεμπόδισής τους να καταλάβουν θέσεις στο δημόσιο που πρακτικά μπορούσαν να καταλάβουν.

Ο όρος της ανωτατοποίησης είναι ακατάλληλος να τα εκφράσει αυτά, γιατί συνδέεται πια με τη γραφειοκρατική ανωτατοποίηση.

Έτσι το μόνο ρεαλιστικό αίτημα για τα ΤΕΙ είναι εκείνο που διατυπώνεται με αρνητικό τρόπο και έχει να κάνει με την πραγματική πορεία και των ΤΕΙ και των ΑΕΙ, προς την αποσάθρωση και τη διάλυση και σαν εκπαίδευση και σαν επαγγελματικό μέλλον, δηλαδή τον όλο και πιο μειωμένο ρόλο που παίζουν σε μια όλο και πιο μειωμένη παραγωγή τεχνικών έργων και σε μια όλο και πιο μειωμένη βιομηχανική παραγωγή. Η μορφή που αντιστοιχεί σ' ένα τέτοιο αίτημα είναι το σύνθημα "Όχι στο σαμποτάρισμα της βιομηχανικής ανάπτυξης και της έρευνας, ιδιαίτερα της εφαρμοσμένης".

Αυτό είναι το βασικό προοδευτικό αίτημα για τα ΤΕΙ, τα ΑΕΙ και την Ελλάδα τούτη την εποχή. Αυτή είναι η απάντηση στον σοσιαλφασισμό.

Η ΣΥΡΙΑΚΗ ΠΑΓΙΔΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΒΡΟΜΙΚΟ ΡΚΚ (ΜΕ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΥΡΓ ΣΤΗ ΣΥΡΙΑ)

Ένα χρόνο μετά την είσοδο του τουρκικού στρατού στο Αφρίν της βόρειας Συρίας, Τουρκία και Ρωσία φαίνονται να έχουν έρθει πολύ κοντά, σε τέτοιο βαθμό ώστε να διεξάγουν κοινές ανεξάρτητες περιπολίες σε ορισμένες πόλεις του βορρά. Στην πραγματικότητα η μεταξύ τους συνεννόηση σε συνδυασμό με την τυφλή και γουρουνίσια στάση των δυτικών χωρών οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια την Τουρκία σε μια κατάσταση αυξανόμενης διπλωματικής απομόνωσης, στρατιωτικής εξουθένωσης και εσωτερικής πολιτικής και οικονομικής κρίσης έτσι σε σαν ώριμο φρούτο να πέσει για τα καλά στις συνθλιπτικές δαγκάνες της φασιστικής υπερδύναμης. Ο βασικός κρίκος της αλυσίδας με την οποία η Τουρκία σέρνεται σε αυτήν την καταστροφική πορεία, είναι το δηλητηριασμένο δικαίωμα που πήρε από τον Πούτιν να εισβάλει με το στρατό της στη βόρεια Συρία για να εξουδετερώσει, μαζί με ένα κομμάτι της πολύ αδυνατισμένης αριθμητικά και ποιοτικά συριακής αντίστασης του FSA, το πραγματικά φασιστικό, εθνο-εκκαθαριστικό πρακτορείο της ρωσικής υπερδύναμης που λέγεται ΡΚΚ το οποίο στη Συρία εμφανίζεται σαν ΥΡΓ. (Όταν μιλάμε για ποιοτικά αδυνατισμένη αντίσταση του FSA εννοούμε κυρίως ότι σταδιακά δυνάμωσε μέσα της η ισλαμοσυντηρητική πατριωτική πτέρυγα, αποκλειστικά επειδή με λύσσα Ασαντ, Ρωσία, Ιράν, Νούσρα, ΡΚΚ επιτέθηκαν στρατιωτικά στο κοσμικό στοιχείο).

Όμως έτσι η Τουρκία εγκλωβίζεται σε μια θανάσιμη παγίδα καθώς μετατρέπεται σε μια ακόμα εξωτερική κατοχική δύναμη της Συρίας, σύμμαχο του πραγματικού και βασικού κατακτητή που είναι η ρωσική υπερδύναμη και εξαρτημένη από αυτόν, ενώ επιτρέπει στο διπρόσωπο ΡΚΚ, το σύμμαχο του χασάπη Ασαντ και της ρωσικής κατοχής, να εμφανίζεται για ακόμα μια φορά και στους Κούρδους της Συρίας και διεθνώς σαν μια τάχα δημοκρατική και δήθεν εθνοκαταλυτική δύναμη.

Το ότι η Ρωσία έδωσε την άδεια στην Τουρκία να μπει ειδικά στο Αφρίν, που έχει στην μεγάλη πλειοψηφία του κουρδικό πληθυσμό και όχι σε εκείνες τις περιοχές που έχει καταλάβει το ΡΚΚ που έχουν στην πλειοψηφία τους αραβικό πληθυσμό δεν είναι τυχαίο. Γιατί στις περιοχές αραβικής πλειοψηφίας, ειδικά σε αυτές που βρίσκονται σε περιοχές στρατηγικής σημασίας για την κυριαρχία του ΡΚΚ στην βόρεια Συρία, όπως το Ταλ Αμπιάντ, αυτό άσκησε μαζικές εθνο-εκκαθαριστικές επιχειρήσεις με καταστροφές χωριών και μαζικούς εκτοπισμούς αραβικών πληθυσμών που συνεχίζει να μην τους αφήνει να γυρίσουν πίσω.

Εννοείται ότι ταυτόχρονα το ΡΚΚ δεν λέει στους κουρδικούς πληθυσμούς που βλέπουν την Τουρκία σαν κατακτητή, ότι είναι η Ρωσία που την στηρίζει σε αυτόν τον ρόλο, αλλά ότι φταίει αποκλειστικά η Αμερική με την οποία τόσο τέλεια το ΡΚΚ συ-

νεργάστηκε για να βουτήξει τη βόρεια Συρία. Ενώ εννοείται η όλο και στενότερη συνεργασία της Τουρκίας με τη Ρωσία, στην οποία συμμαχία ουσιαστικά την οδήγησε η γουρουνίσια στάση της Δύσης αντικειμενικά υπέρ του πραξικοπήματος Γκιουλέν και μετά ουσιαστικά κατά του συριακού δημοκρατικού εθνοκαταλυτικού και υπέρ της Ρωσίας, δυναμώνει παραπέρα το ρήγμα στις σχέσεις Δύσης-Τουρκίας. Με λίγα λόγια η Ρωσία και κερδίζει την Τουρκία βαζόντας τη Δύση να την χτυπάει, και στους Κούρδους βγαίνει λάδι χάρη στο αφοσιωμένο της ΡΚΚ της, που μετράει στη Δύση σαν δημοκρατικό

Για να συνεισφέρουμε στην παραπέρα κατανόηση του βρόμικου ρόλου του ΡΚΚ-ΥΡΓ στη Συρία, που όλο και περισσότερο περιμένουμε να ηρωοποιείται από την ψευτοαριστερά αλλά και από τους δογματικά αβαθείς αντιυλισμιστές φιλελεύθερους της Δύσης, μεταφράσαμε και δημοσιεύουμε κείμενο του αναλυτή Roi Gutman δημοσιευμένου στην αμερικανική εφημερίδα The Nation που ξεσκεπάζει το βρόμικο ρόλο του ΡΚΚ-ΥΡΓ σαν μεγάλου συμμάχου του καθεστώτος Ασαντ. Ο R. Gutman είναι διεθνούς κύρους δημοσιογράφος βραβευμένος με Πούλιτζερ για τα ρεπορτάζ του σχετικά με την εθνοκάθαρση στη Βοσνία.

Εχουν διαπράξει εγκλήματα πολέμου οι Κούρδοι της Συρίας;

Αυτή η ειδική έκθεση*, αποκαλύπτει επίσης τη συμπαιγνία τους με το καθεστώς Ασαντ και υποσκάπτει τον ισχυρισμό τους ότι ηγούνται μιας δημοκρατικής, ανοιχτής κοινωνίας.

Του Roi Gutman

7 Φλεβάρη 2017

ΑΚΤΣΑΚΑΛΕ, ΤΟΥΡΚΙΑ – Η κουρδική παραστρατιωτική οργάνωση που παρέχει χερσαία στρατεύματα στον αμερικανικό αεροπορικό πόλεμο κατά του Ισλαμικού Κράτους παραβιάζει συστηματικά τα ανθρώπινα δικαιώματα στην περιοχή που ελέγχει στη βόρεια Συρία, προκαλώντας τον εκτοπισμό δεκάδων χιλιάδων Αράβων και ακόμα περισσότερο τη μαζική φυγή Κούρδων από την περιοχή.

Μια εξάμηνη έρευνα δείχνει ότι η παραστρατιωτική οργάνωση, που φέρεται να βρίσκεται κάτω από την ισχυρή επιρροή του Ιράν και του καθεστώτος Ασαντ, έχει διώξει Άραβες από τα σπίτια τους υπό την απειλή όπλου ξεκινώντας στα 2013 και στη συνέχεια έχει ανατινάξει, πυρπολήσει, ή κατεδαφίσει τα σπίτια και τα χωριά τους. Η The Nation πήρε συνέντευξη από πάνω από 80 Άραβες και Κούρδους πρόσφυγες της Συρίας στην περιοχή καθώς και από αξιωματούχους και πρώην μέλη της οργάνωσης, πρώην σύριους κυβερνητικούς αξιωματούχους, πολιτικούς ακτιβιστές, και αξιωματούχους στο Ιρακινό Κουρδιστάν.

Ο ρυθμός των απελάσεων αυξήθηκε δραματικά αφότου οι Ηνωμένες Πολιτείες ξεκίνησαν κοινές επιχειρήσεις κατά του Ισλαμικού Κράτους στη Συρία στα μέσα του 2015, όταν η κουρδική παραστρατιωτική οργάνωση απείλησε τους Άραβες με αεροπορικά χτυπήματα εάν δεν εγκατέλειπαν τα χωριά τους. Αν και επιβραδύνθηκαν το 2016, οι απελάσεις συνεχίζονται ακόμα και όταν η οργάνωση στρέφεται κατά πολιτικών της αντιπάλων και τους φυλακίζει, βασανίζει, ή τους απελαύνει.

Τουλάχιστο 300.000 Κούρδοι της Συρίας έχουν επίσης εγκαταλείψει την περιοχή για το γειτονικό Ιρακινό Κουρδιστάν, σύμφωνα με εκεί αξιωματούχους, και όχι λιγότεροι από 200.000 έχουν προτιμήσει να διαφύγουν στην Τουρκία απ' το να υποκύψουν σε εξαναγκασμένη στρατολόγηση και πολιτική καταπίεση από μια ομάδα που επιμένει να κυβερνά σαν ένα μονοκομματικό κράτος, σύμφωνα με κούρδους παρατηρητές ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Τουρκία. Αξιωματούχοι στο Ιρακινό Κουρδιστάν λένε ότι αν η παραστρατιωτική οργάνωση των Κούρδων της Συρίας άνοιγε τα σύνορα, τουλάχιστο ο μισός κουρδικός πληθυσμός υπό τον έλεγχό της θα δραπέτευε.

Η παραστρατιωτική οργάνωση που αυτοαποκαλείται Λαϊκές Μονάδες Αυτοάμυνας, ή ΥΡΓ, είναι η συριακή πτέρυγα του Εργατικού Κόμματος Κουρδιστάν, ή ΡΚΚ, που διεξά-

γει από το 1984 έναν μακρύ, με διαλείμματα ανταρτοπόλεμο ενάντια στο τουρκικό κράτος που αναζωπυρώθηκε στα μέσα του 2015 και συνεχίζεται ως σήμερα.

Η κυβέρνηση Ομπάμα επέμενε ότι το ΡΚΚ, καταγραμμένο από τις Ηνωμένες Πολιτείες σαν τρομοκρατική ομάδα, είναι διαφορετικό από το ΥΡΓ, μια στάση που επέτρεψε στην Ουάσινγκτον να παρακάμψει νόμους που απαγορεύουν το πάρε-δώσε με τέτοιες ομάδες. Πολυάριθμοι μάρτυρες, συμπεριλαμβανομένων τεσσάρων αυτόμολων του ΡΚΚ που έδωσαν συνεντεύξεις γι' αυτό το άρθρο, ονομάζουν τη στάση των ΗΠΑ φαντασιοκόπημα.

Η The Nation ρώτησε το Μοχάρ, έναν αυτόμολο του ΡΚΚ, που έδωσε συνέντευξη εκτός Συρίας, εάν είναι ξεχωριστό το ΥΡΓ από το ΡΚΚ. «Ποια η διαφορά;» απάντησε.

Και οι τέσσερις αυτόμολοι είπαν ότι η πολιτική για τη συριακή περιοχή που οι Κούρδοι ονομάζουν Ροτζάβα, ή δυτικό Κουρδιστάν, εκπονείται στο Καντίλ του Ιράκ, στο επιτελείο του ΡΚΚ.

Το ΥΡΓ αρνείται κάθε παρατυπία. «Απελάσεις δεν έγιναν ποτέ στο παρελθόν και δε θα γίνουν στο μέλλον», είπε ο Σιχανούκ Ντίμπο, εκπρόσωπος και ανώτερος σύμβουλος του Κόμματος Δημοκρατικής Ένωσης (ΡΥΔ), της πολιτικής πτέρυγας του ΥΡΓ. Είπε ακόμα ότι η συμμαχία ανάμεσα στο ΥΡΓ και τον (υπό την ηγεσία των ΗΠΑ) διεθνή συνασπισμό κατά του ISIS «είναι ένας επιπλέον λόγος γιατί τέτοιες παραβιάσεις δε μπορούν να συμβούν».

Η ιστορία του ΥΡΓ δεν είναι απλά μια ιστορία για το ΡΚΚ με διαφορετικό όνομα. Περιλαμβά- νει και άλλους μεγάλους παίκτες για τους οποίους η κυβέρνηση των ΗΠΑ θα προτιμούσε να μη μιλά – κυρίως, τους Φρουρούς της Επανάστασης του Ιράν και το συριακό καθεστώς του Μπασάρ αλ-Ασαντ. Είναι η ιστορία μιας κυβερνητικής αρχής που έχει συλλάβει, βασανίσει, και απελάσει αντίπαλους πολιτικούς ηγέτες – έχει πνίξει ανεξάρτητα μέσα ενημέρωσης και εκδώσει απειλές κατά της ζωής σε βάρος δημοσιογράφων· στρατολογεί νεοσύλλεκτους υπό την απειλή όπλου· έχει διεξάγει συστηματικές και ευρείες απελάσεις· κι έχει επιχειρήσει να «κουρδοποιήσει» παραδοσιακά αραβικές κωποπόλεις. Είναι ακόμα η ιστορία ενός τόπου που βρίσκεται τόσο πολύ στα μαχαίρια με δύο γείτονές του, την Τουρκία και το Ιρακινό Κουρδιστάν, που και οι δύο έχουν κλειστή την πρό-

σβαση στη Ροτζάβα, περιλαμβανομένων και όλων των ξένων δημοσιογράφων. (Ορισμένες απ' αυτές τις καταχρήσεις θα συζητηθούν στο δεύτερο μέρος αυτής της σειράς).

Οι ιθύνοντες στη Ροτζάβα, όταν κλήθηκαν να απαντήσουν στους εναντίον τους ισχυρισμούς, ετοίμασαν απαντήσεις που δεν αντέχουν σε εξέταση. Ο Ντίμπο είπε ότι υπήρξε μια εξαίρεση στην καθολική άρνησή του ότι το ΥΡΓ κατέστρεψε τα σπίτια Αράβων. Μερικές φορές τα χωριά βρίσκονται εν μέσω διασταυρούμενων πυρών όταν το ΥΡΓ καταλαμβάνει κωποπόλεις απ' τον ISIS. «Πώς μπορείς να απελευθερώσεις μια περιοχή από τον ISIS χωρίς να καταστρέψεις τα σπίτια σ' εκείνη την περιοχή;» είπε.

Ωστόσο σε αλλητάλληλες περιπτώσεις που εξέτασε η The Nation, η καταστροφή και οι απελάσεις από τα χωριά έλαβαν χώρα αφού ο Ταλ Αμπιάντ το ΥΡΓ από τον ISIS χωρίς μάχη.

Παρά τη λεπτομερή τεκμηρίωση των απελάσεων από το Συριακό Δίκτυο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (SNHR), μια αναγνωρισμένη αντιπολιτευτική ομάδα εποπτείας, το ΡΥΔ δεν έχει διεξάγει μια εσωτερική έρευνα. Ερωτώμενος για τη λίστα του SNHR με τα 26 πλήρως καταστραμμένα χωριά, τα 40 μερικώς καταστραμμένα χωριά, και τα άλλα 48 εκκενωμένα από όλους τους κατοίκους μονάχα στην επαρχία Χασακά, ο Ντίμπο είπε ότι το ΡΥΔ δεν έχει εντολή να διερευνά τέτοιες παραβιάσεις. «Και πάλι επιβεβαιώνω ότι τέτοια πράγματα δε συνέβησαν ποτέ», είπε.

Η κυβέρνηση των ΗΠΑ έχει επίσης υποβαθμίσει τις παραβιάσεις. Ακόμα και αφού η Διεθνής Αμνηστία και το SNHR εξέδωσαν σημαντικές εκθέσεις στα τέλη του φθινοπώρου του 2015, το Υπουργείο Εξωτερικών δεν αφιέρωσε παρά μόνο μια γραμμή στις απελάσεις στην ετήσια έκθεσή του για τα ανθρώπινα δικαιώματα στις αρχές του περασμένου χρόνου.

Αν πιστέψουμε τον Ντίμπο, η κυβέρνηση των ΗΠΑ δεν έθεσε ποτέ το ζήτημα στο ΡΥΔ. «Μέχρι σήμερα, τέτοια ζητήματα δεν έχουν συζητηθεί», είπε. «Δεν ακούσαμε τίποτα γι' αυτές τις παραβιάσεις».

Τόσο το Υπουργείο Εξωτερικών όσο και το Υπουργείο Άμυνας αρνήθηκαν να απαντήσουν σε συγκεκριμένες ερωτήσεις ή να διαθέσουν κάποιο αξιωματούχο για να συζητήσει σχετικά με την έρευνα του Nation, την οποία έχει καλύψει το Ταμείο για Ερευνητική Δημοσιογραφία. Το Υπουργείο Εξωτερικών δεν απάντησε όταν κλήθηκε να εξηγήσει πώς το ΥΡΓ και το ΡΚΚ είναι διαφορετικά σώματα.

Ένας εκπρόσωπος της Κεντρικής Διοίκησης των ΗΠΑ είπε ότι δεν έχει «καμία ειδική γνώση» για τις απελάσεις του ΡΥΔ. «Υπάρχουν αναφορές και φήμες. Δεν υπάρχει τρόπος να μπορέσω να μιλήσω για κανέναν συγκεκριμέ-

νο ισχυρισμό», είπε ο συνταγματάρχης Τζον Τόμας. «Δεν εγκρίνουμε ούτε εργαζόμαστε με κάποιον που παραβιάζει τα ανθρώπινα δικαιώματα ή τους νόμους του πολέμου».

Αξιωματούχοι της Ουάσινγκτον, μιλώντας στο περιθώριο, είπαν ότι είχαν αναφέρει τις πρακτικές αυτές στο ΥΡΓ και τους είπαν να σταματήσουν τις απελάσεις στο μέλλον. Ένας υψηλόβαθμος αξιωματούχος της κυβέρνησης Ομπάμα, μιλώντας ιδιωτικά, αποκάλυψε την περιοχή υπό τον έλεγχο του ΥΡΓ ένα «μίνι ολοκληρωτικό κράτος».

Ένας λόγος για τη σιωπή της Ουάσινγκτον είναι ίσως η αμηχανία από την συντροφιά που έχει το ΥΡΓ.

«Η κυρίαρχη δύναμη που τους διευθύνει είναι η ιρακινή υπηρεσία πληροφοριών», είπε ο Ιμπραήμ Χουσεΐν, ένας Κούρδος που ήταν τοπικός δικαστής υπό το καθεστώς Ασαντ και παρέμεινε σ' αυτή τη θέση στη Χασακά έως τον Ιούλη του 2014. Ένας Σύριος Άραβας που διατηρούσε ένα υψηλόβαθμο πόστο στις υπηρεσίες πληροφοριών στη βόρεια Συρία συμφώνησε. «Το Ιράν είναι η βασική χρηματοδοτική πηγή του ΡΚΚ», είπε ο Μαχμούτ αλ-Νάσερ, που αυτομόλησε από το καθεστώς της Δαμασκού στα μέσα του 2012.

Κούρδοι και Άραβες ομοίως λένε ότι οι απελάσεις γίνονται καλύτερα κατανοητές αν κοιτάξει κανείς τη σχέση του ΡΥΔ με το καθεστώς Ασαντ. Λένε ότι οι απελάσεις δεν έχουν εθνοτικά αλλά πολιτικά κίνητρα, στρεφόμενες κατά της πολιτικής αντι-Ασαντ αντιπολιτεύσεως. Πράγματι, πρώην κάτοικοι είπαν ότι η Ασαγίς του ΥΡΓ, η στρατιωτική αστυνομία, αφού έπαιρνε χωριά από τον ISIS, ερχόταν με καταλόγους αντιπάλων του καθεστώτος τους οποίους στη συνέχεια συλλάμβανε.

Η συνεργασία του ΥΡΓ με το καθεστώς Ασαντ εκτείνεται στα πρόσφατα ενεργά πολεμικά μέτωπα. Ένα παράδειγμα είναι το Χαλέπι, όπου οι δυνάμεις του ΥΡΓ στην προαστιακή συνοικία Σείχ Μακσούντ επιτέθηκαν στη μοναδική οδό εφοδιασμού του ανταρτοκρατούμενου ανατολικού τομέα τον περασμένο Ιούλη, βοηθώντας το καθεστώς Ασαντ να κλείσει το δρόμο και να ολοκληρώσει την πολιορκία, οδηγώντας στην κατάρρευση του το Δεκέμβρη.

Συνεντεύξεις με δεκάδες Άραβες και Κούρδους που εγκατέλειψαν τη Ροτζάβα θέτουν εν αμφιβόλω το αφήγημα του ΥΡΓ, που προωθούσε συστηματικά η κυβέρνηση Ομπάμα, περί ενός ηρωικού αντιπάλου του Ισλαμικού Κράτους, στην πραγματικότητα της μόνης δύναμης στη Συρία ικανής να πολεμήσει τον ISIS.

Το ΥΡΓ αυτοαποκαλείται ορκισμένος εχθρός του ISIS, και πράγματι οι δυο τους έχουν πολεμήσει σε σφοδρές μάχες μεταξύ τους. Αλλά οι δύο ομάδες έχουν συχνά εργαστεί μαζί κατά μετριοπαθών ανταρτικών ομάδων. Σε αρκετά

αξιοσημείωτα περιστατικά, για παράδειγμα στο Τελ Χαμίς και τη Χουσεϊνίγια στην επαρχία Χασακά, το YPG πολέμησε το 2013 για να διώξει τους μετριοπαθείς αντάρτες του Ελεύθερου Συριακού Στρατού (FSA) αλλά απέτυχε. Μαχητές του Ισλαμικού Κράτους επενέβησαν με τις μονάδες βομβιστών αυτοκτονίας, κατέλαβαν τις κωμοπόλεις, και το 2015 τις παρέδωσαν στο YPG χωρίς μάχη.

Τα τέλη του 2014, όταν ο ISIS επιτέθηκε στο Κομπάνι, προσελκύνοντας τις αεροπορικές επιθέσεις των ΗΠΑ που σκότωσαν ως και 2.000 μαχητές του ISIS, συνέβη το αντίστροφο. Σύμφωνα με πρώην κατοίκους, το YPG άφησε τα περίχωρα του Κομπάνι στον ISIS χωρίς μάχη, διατάζοντας τους κατοίκους να εγκαταλείψουν τα χωριά που λαχταρούσαν να υπερασπίσουν.

Οι απελάσεις Αράβων συγκέντρωσαν λίγο την προσοχή των διεθνών μέσων ενημέρωσης στην περίοδο που συνέβησαν, το 2013-15, πιθανότατα γιατί έλαβαν χώρα μακριά από τα κύρια θέατρα πολέμου στη Συρία. Όμως οι επιχειρήσεις σημάδεψαν αυτούς που τις διεξήγαν καθώς και τα θύματα. Συμμετέχοντες καταθέτουν ότι το YPG δρούσε από κοινού με τις δυνάμεις του καθεστώτος Άσαντ.

Ο Μοχάρ, 26 ετών, γεννήθηκε στην Τουρκία, όπου εντάχθηκε στο PKK. Εκπαιδεύτηκε στα βουνά του Ιρακινού Κουρδιστάν, και στη συνέχεια τον Απρίλη του 2013 του ανατέθηκε η βόρεια Συρία. Φτάνοντας με τα πόδια μαζί με καμιά 50αριά άλλους εθελοντές, κατευθύνθηκε προς το Ντέρεκ, μια κωμόπολη 60.000 κατοίκων κοντά στα ιρακινά σύνορα. Τον Αύγουστο και το Σεπτέμβριο του 2014, ο Μοχάρ είπε ότι διέυθυνε την επίθεση στην Ακράσα και τη Σαφάνα, δύο χωριά στο βορειοανατολικό άκρο της Συρίας που κατείχε το Ισλαμικό Κράτος. Αφού εκδιώξε τον ISIS, το YPG προχώρησε στην πυρπόληση και κατεδάφιση 13 χωριών στην περιοχή. Το πρώτο βήμα ήταν να διατάξει τους κατοίκους να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους.

«Έλαβα οδηγίες να καταστρέψω τα χωριά. Διέταξα τους άντρες μου να καταστρέψουν τα σπίτια, να καταστρέψουν τα χωριά. Έχυσαν βενζίνη στα σπίτια και τα έκαψαν», είπε ο Μοχάρ, που χρησιμοποιεί ψεύτικο όνομα απ' το φόβο αντιποίνων του PKK. Η εμπειρία άφησε μια αποπνιχτική ανάμνηση – όχι Αράβων που εγκατέλειπαν τα χωριά αλλά ζώων που δε μπορούσαν να το κάνουν. «Είδα μια αγελάδα μέσα σ' ένα σπίτι. Δυστυχώς κήκε ζωντανή. Το φέρω ακόμα στη συνείδησή μου», είπε σε μια συνέντευξη σε μια τοποθεσία έξω απ' τη Συρία.

Αυτή δεν ήταν μια σόλο επιχείρηση του YPG, καθώς ο συριακός στρατός διέθεσε το πυροβολικό για να σφυροκοπηθεί το χωριό. «Πρόσφεραν τεθωρακισμένα και στρατιώτες. Πυροβολούσαν. Τους λέγαμε πού να πυροβολούν», είπε.

Το συριακό καθεστώς εφοδιάζε ταχτικά με βαριά όπλα το YPG, είπε ο Μοχάρ: «Θυμάμαι μια φορά που πήγα στη Χασακά και πήρα δύο τανκς». Άλλοι διοικητές θα πήγαιναν σε στρατιωτικές βάσεις στο Καμισλί, την κυριότερη πόλη στην επαρχία Χασακά, καθώς και στην πόλη Χασακά για να πάρουν οπλισμό και πυρομαχικά από τις δυνάμεις του Άσαντ.

Ο Μοχάρ είπε ότι οι εντολές του ήρθαν από την κορυφή. Κανένας μέσα στο YPG δεν είχε το δικαίωμα να αποφασίζει – μονάχα οι διοικητές του PKK και το συμβούλιο διακυβέρνησης, είπε, κατονομάζοντας τον Φεχμάν Χουσεϊν, ο οποίος χρησιμοποιεί το ψευδώνυμο Μπαχόζ Ερντάλ, και τον Μουράτ Καραγιλάν. «Είδα πολλά άλλα χωριά να καίγονται», είπε ο Μοχάρ. Μίλησε για το Ταλ Μπρακ, μια άλλη κωμόπολη στη βόρεια Συρία όπου «ο Καραγιλάν αποφάσισε να καταστρέψει το μέρος, μην αφήνοντας ούτε κοτόπουλο να βγει έξω ζωντανό».

Ο PYD ήρθε στην εξουσία στη Συρία όχι μέσω εκλογών αλλά με πρόσκληση, σαν τμήμα της απάντησης του καθεστώτος Άσαντ απέναντι στην εθνική εξέγερση που ξέσπασε το Μάρτη του 2011, όταν οι συριακές μάζες βγήκαν στους δρόμους στις πόλεις και κωμοπόλεις όλης της χώρας. Με τις δυνάμεις του ανεπαρκώς απλωμένες, το καθεστώς αναγκάστηκε να μετακινήσει τις περισσότερες χερσαίες μονάδες από τη βορειοανατολική Συρία στη Νταράα στα νοτιοδυτικά, όπου πρωτοξέκίνησε η εξέγερση, και στην κεντρική Συρία.

Σε μια συνάντηση το Μάρτη του 2011 με ηγέτες του PKK στη Δαμασκό, οι συνεργάτες εθνικής ασφάλειας ανάθεσαν στο PKK να καταστείλει τις αντι-Άσαντ διαμαρτυρίες στην επαρχία Χασακά, σύμφωνα με το Μαχμούτ αλ-Νάσερ, ο οποίος εκείνη την εποχή ήταν επικεφαλής των υπηρεσιών πληροφοριών του καθεστώτος στην επαρχία Χασακά. «Το μήνυμά προς το PKK ήταν το εξής: "Εμείς σε ιδρύσαμε. Εμείς σε στηρίζαμε από το 1983. Τώρα ήρθε η σειρά σου να κάνεις κάτι για μας". (Αναφερόταν στην ίδρυση του συριακού βραχίονα του PKK στη Δαμασκό υπό την αιγίδα των συριακών υπηρεσιών πληροφοριών. Ο Νάσερ είπε ότι το καθεστώς του Χαφέζ αλ-Άσαντ, πατέρα του Μπασάρ, συχνά ενθάρρυνε το συριακό βραχίονα να διεξάγει αντάρτικες επιχειρήσεις σε μια εντεταλμένη δύναμη ενάντια στην Τουρκία).

Σε αντάλλαγμα, η κουρδική παραστρατιωτική οργάνωση, που επίσημα αυτοαποκαλείται Κουρδικές δυνάμεις αυτοδιαχείρισης, εξουσιοδοτήθηκε να στήσει τη δική της πολιτική διοίκηση στις περιοχές που ελέγχει, να πάρει τα μισά έσοδα από το πετρέλαιο που παράγεται στην περιοχή, και να αποκτήσει όπλα από τις κυβερνητικές δυνάμεις ασφαλείας, είπε ο Νάσερ.

Ο Κασίμ Σουλεϊμάνι, ο διοικητής του Σώματος Ισλαμικής Επαναστατικής Φρουράς της Τεχεράνης (IRGC), έπαιξε αποφασιστικό ρόλο στο στήσιμο των συμφωνιών, είπε ο Νάσερ. Μια κρίσιμη συνάντηση έλαβε χώρα το φθινόπωρο του 2011 στη Σουλεϊμανίγια, μια πόλη στο Ιρακινό Κουρδιστάν, όπου ο Σουλεϊμάνι κανόνισε επίσης την επίσημη επιστροφή από το Ιράκ του Σαλέχ Μουσιλίμ, συμπροέδρου του PYD, στην οποία πόλη φίλοι λένε ότι κρυβόταν κατόπι μιας δικαστικής ετυμηγορίας εναντίον του στη Συρία. Ο Σουλεϊμάνι έσπυσε να ηγηθεί της εκστρατευτικής δύναμης του Ιράν που σήμερα πολεμά μαζί με το καθεστώς Άσαντ κατά των σύριων ανταρτών.

Σύντομα ακολούθησε η κατάληψη. Το καθεστώς Άσαντ παρέδωσε πάνω από μισή ντουζίνα μεγάλες πόλεις στο PYD, συμπεριλαμβανομένου του Καμισλί, της Μαλάκια, της Αμούντα, και του Ράας αλ Έϊν, και του επέτρεψε να στήσει φυλάκια και να φέρει όπλα στις εισόδους των πόλεων. Αλλά το καθεστώς της Δαμασκού διατηρούσε φυλάκια επιπλέον μέσα στο Καμισλί και τη Χασακά. Το Φλεβάρη του 2012, το καθεστώς έκδωσε διαταγές στις δυνάμεις του στη Χασακά εξουσιοδοτώντας το PYD να περιπολεί στη συνοριακή περιοχή χωρίς περιορισμούς.

Πριν την αντι-Άσαντ εξέγερση, το PYD είχε οπαδούς στα σε μεγάλο βαθμό κουρδικά βορειοανατολικά, αλλά ήταν μόνο ένα από τα πολλά κόμματα στην περιοχή, και πολλοί Κούρδοι εκεί προσανατολιζόνταν στα δύο βασικά κουρδικά κόμματα του Ιρακινού Κουρδιστάν. Όμως όλα τα κατεστημένα κόμματα αποσταθεροποιήθηκαν από την εθνική εξέγερση και τις τοπικές διαδηλώσεις ενάντια στο καθεστώς Άσαντ, που καθοδηγούνταν από νεολαίους οργανωμένους σε συντονιστικές επιτροπές. Το κουρδικό κόμμα πιο κοντά στις διαμαρτυρίες ήταν το Κόμμα του Μέλλοντος, με επικεφαλής τον Μισάλ αλ-Ταμού, ένα χαρισματικό αγρονόμο μηχανικό.

Ο Ταμού και άλλοι Κούρδοι αντίθετοι με το καθεστώς Άσαντ σύντομα έγιναν ο πρώτος στόχος στην καταστολή του YPG. Υπήρξαν μαζί της συλλήψεις και δολοφονίες ηγετών – πρώτα ο Ταμού, σκοτώθηκε τον Οκτώβριο του 2011· ύστερα ο Μαχμούτ Βαλί το Σεπτέμβριο του 2012 και ο Αχμάντ Μπουντζάκ το Σεπτέμβριο του 2013.

«Ασφαλώς το PYD επιχειρούσε κάτω από τις εντολές του καθεστώτος», είπε ο Ιμπραήμ Χουσεϊν, ο κούρδος δικαστής. Πολλοί αντίπαλοι του καθεστώτος, όλοι τους λέγεται ότι βρίσκονται σε λίστες καταζητούμενων από την κυβέρνηση, «εξαφανίστηκαν» και δεν τους ξανάδαν, σύμφωνα με τον Χουσεϊν, και άλλοι συνελήφθησαν ή απελάθηκαν. Στα τέλη του 2013, ο διοικητής της στρατιωτικής αστυνομίας Ασαγίς, Τζουάν Ιμπραήμ, είπε σε μια συνέντευξη τύπου ότι οι δυνάμεις του έχουν συλλάβει 5.100 «παράνομους και διακινητές ναρκωτικών» στην περιοχή ελέγχου του.

Σύριοι αξιωματούχοι πληροφοριών γνώριζαν ότι το YPG πραγματοποιούσε μια σειρά δολοφονιών. «Πήραμε οδηγίες ότι αν το PKK δολοφονούσε κάποιον, δε θα επεμβαίναμε», είπε ο

Νάσερ, ο πρώην αξιωματούχος πληροφοριών του καθεστώτος στη βορειοανατολική Συρία. «Να γιατί τόσοι πολλοί ακτιβιστές δολοφονήθηκαν, και ποτέ δεν ξεκινήσαμε μια έρευνα».

Η πιο τραγική επίθεση σε αντίπαλους του καθεστώτος συνέβη στα τέλη Ιούνη 2013, όταν οι δυνάμεις ασφαλείας του YPG άνοιξαν πυρ στη διάρκεια διαδήλωσης στην Αμούντα, σκοτώνοντας τρεις (και άλλους τρεις λίγο μετά στη γύρω περιοχή). Οι διαδηλωτές απαιτούσαν να αφήσει το PYD τους αντικαθεστωτικούς ακτιβιστές που είχε θέσει υπό κράτηση, μα την επόμενη μέρα, το PYD συνέλαβε άλλους 100 και έκλεισε τα γραφεία όλων των αντιπολιτευόμενων κομμάτων στην πόλη. Αυτή και άλλες τέτοιες επιθέσεις, μαζί με τις συλλήψεις ηγετών κουρδικών κομμάτων αντίθετων με το PYD, οδήγησαν στη φυγή δεκάδων χιλιάδων – στο Ιρακινό Κουρδιστάν, όπου σήμερα υπάρχουν γύρω στους 300.000 Κούρδοι της Ροτζάβα: και στην Τουρκία, όπου υπάρχουν τουλάχιστο 200.000.

Οι επιθέσεις του YPG στους Άραβες ξεκίνησαν στα τέλη του 2013, με τρεις σφαγές, σύμφωνα με το Συριακό Δίκτυο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: στην κωμόπολη Αλ-Αγκίμπις το Νοέμβριο του 2013, όπου σκοτώθηκαν τρεις: στην Ταλ Μπρακ στα τέλη Φλεβάρη του 2014, με φόρο αίματος 43 πολίτες, και στην Αλ Χατζίγια και το Ταλ Χαλίλ στα μέσα Σεπτεμβρίου του 2014, όπου σκοτώθηκαν 42.

Απελάσεις και καταστροφές χωριών ξεκίνησαν επίσης στη Χασακά στα τέλη του 2013, και κλιμακώθηκαν αφότου η αμερικανική αεροπορία άρχισε να διεξάγει αεροπορικές επιθέσεις για να σώσει το Κομπάνι από τις επιθέσεις του ISIS τον Οκτώβριο του 2014. Επιστεύτηκαν τον επόμενο χρόνο, καθώς το YPG, υποστηριζόμενο από την αεροπορική ισχύ των ΗΠΑ, κατέλαβε τη συνοριακή κωμόπολη Ταλ Αμπιάντ, την οποία εγκατέλειψε το ISIS χωρίς μάχη.

Οι απελάσεις και καταστροφές χωριών που ξεκίνησαν στις αρχές του 2014 ακολούθησαν ένα απροσδόκητο μοτίβο εμφανούς συνεργασίας ανάμεσα στο YPG, τον ISIS, και το καθεστώς Άσαντ με στόχο την εκδίωξη των μετριοπαθών αντάρτικων δυνάμεων από σημαντικά συνοριακά περάσματα και μεγάλες πόλεις σε όλη την περιοχή. Ξανά και ξανά, σε κωμοπόλεις όπου το YPG είχε έλλειψη σε ανθρώπινη δυναμική ή σε όπλα για να απομακρύνει τους αντάρτες, οι δυνάμεις του ISIS έφταναν απρόσμενα με τα σώματά τους των βομβιστών αυτοκτονίας, καταλάμβαναν το έδαφος, και μετά το παρέδιδαν στο YPG χωρίς μάχη. Στη συνέχεια το YPG απέλαυε τους Άραβες κατοίκους.

Πάρτε την πόλη Τελ Χαμίς, νότια της μεγαλύτερης πόλης της Ροτζάβα, Καμισλί. Αντάρτες από την Ταξιαρχία 313, με την υποστήριξη της Ισλαμικής Αχράρ αλ-Σαμ, την πήραν από τις κυβερνητικές δυνάμεις το Φλεβάρη του 2013, και το YPG ήταν ανίκανο να την αποσπάσει απ' αυτούς. Στα τέλη του 2013, εν μέσω μαχών, μια πομπή πάνω από 100 οχημάτων που μετέφερε οπλισμένους μαχητές του Ισλαμικού Κράτους έφτασε απροσδόκητα από την ανατολική Συρία και συνέτριψε δυο αντάρτικες ταξιαρχίες, την Ταξιαρχία 114 και την ταξιαρχία Γεράκι, σύμφωνα με το Νάσερ και άλλες πηγές. Ο ISIS αργότερα αποσύρθηκε σε μια περιοχή 20 μίλια νότια του Τελ Χαμίς και παρέδωσε την περιοχή στο YPG χωρίς μάχη το Φλεβάρη του 2015, είπε.

Μόνο τότε άρχισε το YPG να κατεδαφίζει κατοικίες Αράβων, σύμφωνα με το Συριακό Δίκτυο για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα. Ξεκίνησε με το κάψιμο και την κατεδάφιση δεκάδων σπιτιών στην ίδια την κωμόπολη, και ακολούθησε η κατάληψη 29 πόλεων της περιοχής από τον ISIS, στις οποίες εφόρμησε, καταστρέφοντας εννιά ολοσχερώς, είπε το SNHR.

«Ο κόσμος νόμιζε ότι το ISIS είχε έρθει για να βοηθήσει τον FSA, όμως αντί αυτού κινήθηκε γύρω από όλη την επαρχία, πετώντας τον FSA έξω από όλες τις θέσεις του», είπε ο Σαμίρ αλ-Αχμάντ, ένας Άραβας δημοσιογράφος με έδρα την Τουρκία από τη Χασακά, ο οποίος παρακολουθεί στενά τα γεγονότα. Ως το Μάρτη του 2014, ο Ελεύθερος Συριακός Στρατός είχε χάσει όλα τα ερείσματά του στη Χασακά.

Άλλο σημάδι της συμπαγίνας του ISIS με το καθεστώς Άσαντ: Στους τρεις μήνες αφότου ο ISIS πήρε το Τελ Χαμίς στις αρχές του 2014, πράκτορες του ISIS έκλεισαν κάπου 90.000

τόνους σιτάρι που ήταν αποθηκευμένο στην κωμόπολη και το πουλίσαν στο καθεστώς Άσαντ, παραδιδοντάς το στη Λατάκια, πάνω από 300 μίλια μακριά στην ακτή της Μεσογείου, μέσα σε μακριά караβάνια φορτηγών, είπε ο Μαχμούτ αλ-Μαχντί, αρχηγός του κέντρου τεκμηρίωσης της Χασακά στην Σαλιούρφα της Τουρκίας.

Το ISIS και το YPG έδρασαν επίσης εμφανώς δίπλα-δίπλα το 2015 στη Χουσεϊνίγια, κοντά στο Τελ Χαμίς, το οποίο είχαν πάρει οι αντάρτες της Ταξιαρχίας 313 και μικρότερες ομάδες το Φλεβάρη του 2013. Το YPG επιτέθηκε στο χωριό στα τέλη εκείνης της χρονιάς αλλά απέτυχε να απομακρύνει τους αντάρτες. Ο ISIS, ωστόσο, μπόρεσε να το κάνει το Μάρτη του 2014. Το Φλεβάρη του 2015, οι ισλαμιστές παρέδωσαν το χωριό στο YPG χωρίς μάχη, και ένα μήνα αργότερα, το YPG πυρπόλησε και κατεδάφισε τα περισσότερα σπίτια του χωριού. Φωτογραφίες από δορυφόρο έδειξαν μόνο 14 κτίρια να στέκονται όρθια στα μέσα του 2015, σε σύγκριση με τα 225 σε δορυφορική φωτογραφία του προηγούμενου έτους, σύμφωνα με τη Διεθνή Αμνηστία. Όμως ο εκπρόσωπος του PYD Σιχανούκ Ντίμπο αποκάλυψε την έκθεση της Αμνηστίας «αντιεπιταγολογική».

Ο σύριος δημοσιογράφος Μουντάρ αλ-Άσαντ (καμία σχέση με το σύριο πρόεδρο), ο οποίος έχει καταγράψει τις εχθροπραξίες στη Χασακά, λέει ότι υπάρχουν εκατοντάδες παραδείγματα με τον ISIS να παίρνει ένα χωριό από τους αντάρτες του Ελεύθερου Συριακού Στρατού και μετά να το παραδίδει στο YPG χωρίς μάχη. Και δεν είναι όλα στη Χασακά.

Πάρτε το Σιβούχ, μια αραβική κωμόπολη 45.000 κατοίκων στο βορρά της επαρχίας του Χαλεπιού στην ανατολική όχθη του Ευφράτη, κάπου 130 μίλια δυτικά του Τελ Χαμίς. Αραβικές αντάρτικες δυνάμεις των ταγμάτων Αχράρ Σιβούχ και του Μάρτυρα Αμπντουλαζίζ Καζάλ πήραν το Σιβούχ από το καθεστώς τον Ιούλιο του 2012, αλλά συμφώνησαν, σε μια μοιραία κίνηση, να μοιραστούν τον έλεγχο με το YPG. Το Μάρτη του 2014, χωρίς προειδοποίηση, μαχητές του YPG άφησαν τα πόστα τους στο ISIS, το οποίο τότε κυριεύσε τις άμυνες των Αράβων ανταρτών. Ένα χρόνο αργότερα, το Μάρτη του 2015, Άραβες αντάρτες και το YPG συνωμώτησαν για την κοινή ανακατάληψη της κωμόπολης. Όμως τότε, σύμφωνα με τον Ισάμ αλ-Ναγιφ, ένα διοικητή του τάγματος Αχράρ Σιβούχ, «το PKK κυριεύσε την πόλη χωρίς να μας το πει». (Αναφερόταν στο YPG, το συριακό παρακλάδι του PKK).

Και τότε άρχισε η καταστροφή. Οι κάτοικοι είχαν φύγει φοβούμενοι μια μάχη στη γη τους, όμως αφού ο ISIS εγκατέλειψε την κωμόπολη χωρίς μάχη, το YPG προχώρησε στην καταστροφή κτημάτων και αποθηκών, καθώς και 3.000 ακρ ελαιόδεντρων, είπε ο Ναγιφ. Κατέστρεψαν επίσης δύο γειτονικά χωριά. Μέχρι σήμερα, οι κάτοικοι του Σιβούχ αδυνατούν να επιστρέψουν στη γη τους.

Αν οι πρακτικές του YPG δεν ταιριάζουν με τη διαδεδομένη απεικόνιση της παραστρατιωτικής οργάνωσης σαν της ηρωικής αντιπολίτευσης στον ISIS στη Συρία, αυτό μπορεί να οφείλεται στην προαγωγή της εικόνας. Ο θρύλος του YPG σαν της μόνης χερσαίας δύναμης κατά του ISIS ξεκίνησε όταν ο ISIS πολιορκήσε τη συνοριακή κουρδική κωμόπολη της Συρίας Κομπάνι το φθινόπωρο του 2014. Ύστερα από μήνες συγκρούσεων, ανδρείοι μαχητές του YPG, βοηθούμενοι από τις αμερικανικές αεροπορικές επιθέσεις, έσωσαν την πόλη, ή έτσι λέει ο θρύλος.

Όμως οι Κούρδοι που εγκατέλειψαν την περιοχή του Κομπάνι κατά δεκάδες χιλιάδες διηγούνται μια πολύ διαφορετική ιστορία – ότι το YPG έδωσε την ενδοχώρα της πόλης στον ISIS χωρίς μάχη, και το συριακό καθεστώς, ο σιωπηλός συνétairos του YPG, παρακολουθούσε καθώς οι οπλισμένες φάλαγγες του ISIS κινούνταν μέσα από την επαρχία προς το Κομπάνι.

Σύμφωνα με τον Ιμπραήμ Χουσεϊν, τον κούρδο δικαστή στην περιοχή της βόρειας Συρίας υπό το καθεστώς Άσαντ και το PYD μέχρι τα μέσα του 2014, η εχθρότητα ανάμεσα στο YPG και τον ISIS ήταν προσηπτική. Είπε ότι πολύ πριν φτάσει το ISIS σε χωριά της ενδοχώρας, «το YPG ερχόταν και έλεγε ότι

Έχουν διαπράξει εγκλήματα πολέμου οι Κούρδοι της Συρίας;

το Νταές επιτίθεται». Όταν οι ντόπιοι επέμεναν να υπερασπίσουν τα χωριά τους, το YPG τους «υποχρέωνε να φύγουν υπό την απειλή όπλου», είπε.

Αυτό που ακολουθούσε ήταν μια πελώρια έξοδος Κούρδων στην Τουρκία. Πριν την επίθεση του ISIS, υπήρχαν 400.000 Κούρδοι στην περιοχή του Κομπάνι, αλλά μια απογραφή που διεξήχθη αφού τέλειωσε η σύγκρουση αποκάλυψε μόνο 200.000. «Πού είναι οι υπόλοιποι 200.000;» είπε ο Χουσεϊν, ο οποίος σήμερα ζει στη νότια Τουρκία. «Έφυγαν προτού φτάσει το Νταές».

Ο Αμπντουλαλέμ Αχμάντ, ένας εκπρόσωπος του PYD, είπε ότι τέτοιου είδους κριτική «δεν αξίζει απάντησης». Κατηγορώντας τους επικριτές του YPG ότι εργάζονται για την τουρκική υπηρεσία πληροφοριών, είπε ότι αυτοί θέλουν μόνο να «δώσουν μια παραμορφωμένη εικόνα της ηρωικής εποποιίας που γράφτηκε απ' το YPG».

Αυτό ήταν το δυσοίονο ντεμπούτο των αμερικανικών κοινών επιχειρήσεων με το YPG ενώ η κυβέρνηση Ομπάμα πανηγύριζε για τη θριαμβευτική επέμβαση της στο Κομπάνι, το YPG άδραξε την ευκαιρία για να ακολουθήσει έναν πιο ύπουλο στόχο. Καθώς δυνάμωσε η συνεργασία με τις Ηνωμένες Πολιτείες στα 2015, το YPG επιτάχυνε τις απελάσεις Αράβων από τη βόρεια συνοριακή περιοχή. Αυτό κορυφώθηκε στα μέσα του 2015 με τον εκτοπισμό ή την άρνηση επιστροφής για πάνω από 60.000 Άραβες ατόμου το YPG πήρε το Ταλ Αμπιάντ στα τουρκικά σύνορα, σύμφωνα με τον Σάαντ Σουίς, εξόριστο επικεφαλής του τοπικού κυβερνητικού συμβουλίου στη Ράκα.

Ο Σουίς, που σήμερα ζει στη νότια Τουρκία, άλλοι στενοί παρατηρητές που διέφυγαν από την Ροτζάβα, η Διεθνής Αμνηστία και το Συριακό Δίκτυο για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα μνημονεύουν δεκάδες παραδείγματα στα οποία το YPG έδιωξε Άραβες από τα σπίτια τους απειλώντας τους με αμερικανικές αεροπορικές επιθέσεις.

Μια τέτοια περίπτωση ήταν εκείνη του Μπιρ Μαχλί, βορειοανατολικά του Χαλεπιού, όπου το YPG απαίτησε οι χωρικοί να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους και απείλησε να δώσει τις συντεταγμένες στον υπό αμερικανική ηγεσία συνασπισμό αν δεν το έκαναν. Στις 30 Απρίλη 2015, το YPG κάλεσε τις αεροπορικές επιθέσεις, και 64 χωρικοί, όλοι πολίτες, σκοτώθηκαν, σύμφωνα με την Airwars, μια ομάδα με έδρα τη Βρετανία που παρακολουθεί τους βομβαρδισμούς αμάχων από το συνασπισμό.

Άλλο παράδειγμα ήταν αυτό του Αρμπίντ, ένα χωριό αγροτών Βεδουίνων όπου καμιά 500αριά κάτοικοι αρνήθηκαν να αναχωρήσουν μετά την κατάληψη του Ταλ Αμπιάντ στο βορρά από το YPG τον Ιούνιο του 2015. «Το YPG απείλησε ότι θα δώσει τις συντεταγμένες του χωριού στην αμερικανική αεροπορία», είπε ο Σουίς. Όταν τα ελικόπτερα Απάτσι άρχισαν να πετούν πάνω από το χωριό σε χαμηλό ύψος, οι κάτοικοι αποφάσισαν να φύγουν για άλλα χωριά. Ποτέ δεν επέστρεψαν, είπε. Το YPG δεν απάντησε στο αίτημά μας για ένα σχόλιο.

Μαζί με τις απελάσεις, το YPG ταχτικά αρπάζει περιουσίες. Σύμφωνα με έναν κανονισμό γνωστό σαν ο «Νόμος του Χορηγού», οι αρχές δε θα επιτρέψουν στον κόσμο να επιστρέψει εκτός αν έχουν έναν κούρδο χορηγό που να μπορεί να εγγυηθεί για την επιστροφή τους, είπε ο Σουίς. Όμως τέτοιες πηγές δεν είναι εύκολο να βρεθούν σε μια περιοχή σαν τη βόρεια

Ράκα, όπου οι Κούρδοι είναι μόνο 10 τα εκατό του πληθυσμού.

Σύμφωνα με τη διεθνή ανθρωπιστική νομοθεσία, η απελάση άμαχου πληθυσμού όταν δεν υπάρχει άμεση απειλή συγκρούσεων είναι έγκλημα πολέμου, και αν γίνεται ευρέως και συστηματικά, μπορεί να θεωρηθεί έγκλημα κατά της ανθρωπότητας. Μόνο γι' αυτό το λόγο, οι απελάσεις του YPG στα 2014 και τα 2015 εγείρουν ζητήματα σχετικά με την ευθύνη των ΗΠΑ.

Ήταν η κυβέρνηση των ΗΠΑ σε γνώση των απελάσεων σε πραγματικό χρόνο, και επεδίωξε να τις σταματήσει; Ήταν συνετή η προσαρμογή της αμερικανικής αεροπορίας στη συριακή πτέρυγα του PKK – μιας ομάδας με τη δική της πολιτική ατζέντα στη Συρία και την Τουρκία – προς χάριν του στρατιωτικού στόχου της επίθεσης στον ISIS αλλά χωρίς ένα συμφωνημένο πολιτικό αποτέλεσμα;

Τόσο το Πεντάγωνο όσο και το Υπουργείο Εξωτερικών αρνήθηκαν να συζητήσουν αυτά ή άλλα ζητήματα σχετικά με την πολιτική των ΗΠΑ στη Ροτζάβα, και ο ειδικός απεσταλμένος της κυβέρνησης Ομπάμα, Μπρετ ΜακΓκαρκ, απέρριψε αρκετά αιτήματα για μία συνέντευξη. Το Υπουργείο Εξωτερικών ζήτησε γραπτές ερωτήσεις, αλλά αρνήθηκε να τις απαντήσει.

«Η κυβέρνηση των ΗΠΑ διατηρεί επαφή με το PYD και με συνδεδεμένες με αυτό πολιτικές οντότητες μέσα από αρκετά κανάλια», είπε το Υπουργείο Εξωτερικών σε μια δήλωση δυο βδομάδες αργότερα έλαβε τις ερωτήσεις από τη The Nation. «Αυτές οι επαφές κυμαίνονται από το επίπεδο υψηλόβαθμων εξωτερικών αντιπροσώπων έως εκείνο των μελών της πολιτικής διοίκησης υπεύθυνων για ένα φάσμα μη συνδεδεμένων με την ασφάλεια λειτουργιών. Έχουμε επίσης περιστασιακή επαφή με μέλη των οντοτήτων που σχετίζονται με την Αυτοδιοίκηση [μία εναλλακτική ονομασία της κυβέρνησης του PYD] που είναι υπεύθυνα για υποθέσεις πολιτικής διακυβέρνησης σε περιοχές της αραβικής πλειονότητας στη Συρία. Το Υπουργείο Εξωτερικών χρησιμοποιεί αυτές τις επαφές για να προωθήσει μια εννοποιημένη, μη σεκταριστική Συρία που σέβεται την κοινωνική ένταξη, και άλλες δημοκρατικές αξίες και υπογραμμίζει τη δέσμευσή της να συντρίψει τον ISIL».

Οι απελάσεις επιβραδύνθηκαν στα 2016, αλλά σε τουλάχιστο μία περίπτωση έγιναν σκληρότερες. Η συνήθης πρακτική είναι ήδη μια ξεδιάντροπη παραβίαση των νόμων της έντοπλης σύγκρουσης, καθώς δεν έχει ακολουθηθεί η δέουσα διαδικασία όταν το YPG διατάσει κατοίκους να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους, τα μέσα βιοπορισμού τους, και τα περισσότερα από τα υλικά τους υπάρχοντα. Ένοπλοι μασκοφόροι συνήθως καταφθάνουν στο μέσον της νύχτας, σηκώνουν τους κατοίκους, και συνοδεύονται από οργανωμένους πλιατσικολόγους, που στη συνέχεια ξεγυμνώνουν την περιουσία τους και μεταφέρουν το περιεχόμενό τους.

Αλλά ακόμα κι αυτές οι κραυγαλέες καταχρήσεις έφτασαν σε νέα χαμηλά επίπεδα στο χωριό Χαμάμ αλ-Τουρκμάν, με πληθυσμό 15.000, στις αρχές του περασμένου χρόνου. Τοποθετημένη νότια του Ταλ Αμπιάντ και βόρεια της Ράκα, της πρωτεύουσας του αυτοανακηρυγμένου χαλιφάτου του ISIS, το Χαμάμ αλ-Τουρκμάν λειτουργεί σαν πέρασμα όποτε το ISIS αποφασίζει να εξαπολύσει επιδρομή στην Ταλ Αμπιάντ, όπως έκανε τον περασμένο Φλεβάρη.

Μπαίνοντας στο Χαμάμ αλ-Τουρκμάν, το ISIS σκότωσε τουλάχιστο τρεις κατοίκους και χρησιμοποίησε άλλους σαν ανθρωπίνες ασπίδες· κατόπιν στην Ταλ Αμπιάντ, οι δυνάμεις του σκότωσαν αρκετούς μαχητές του YPG. Υποστηριζόμενες από την αεροπορική επέμβαση των ΗΠΑ, οι χερσαίες δυνάμεις του YPG κυνήγησαν τον ISIS έξω από την Ταλ Αμπιάντ και το Χαμάμ αλ-Τουρκμάν. Και ήταν τότε που το YPG άρχισε να τιμωρεί τους χωρικούς για τη δική του έλλειψη ετοιμότητας.

Στις αρχές Μάρτη, οι διοικητές του YPG έφτασαν στην κωμόπολη, διέταξαν τους χωρικούς να συγκεντρωθούν στην αυλή του σχολείου, και τους κατηγόρησαν για προδοσία και σύμπλευση με τον ISIS, είπε ο Νασίμ αλ-Τουρκμάνι, ένας ακτιβιστής των μέσων ενημέρωσης από το χωριό. Μερικές μέρες αργότερα, η στρατιωτική αστυνομία Ασαγίς επέστρεψε με καταλόγους. Ισχυριζόμενη ότι οι γιοί τους πολεμούσαν μαζί με τον ISIS, διέταξε 10 οικογένειες να πάνε με τα πόδια στη Ράκα, πάνω από 40 μίλια προς το νότο. (Πρέπει να σημειωθεί ότι το YPG έχει ιστορικά αποτυχίες στην υπεράσπιση των πόλεων που ελέγχει και μετά στο φόρτωμα των ευθυνών σε άλλους. Στα τέλη του Ιούνη 2015, το ISIS κατέκλυσε το Κομπάνι και σκότωσε 286 άτομα. Το YPG κατηγόρησε την Τουρκία ότι επέτρεψε στους μαχητές να μπουν, αλλά στην πραγματικότητα το YPG είχε αναδιατάξει τις δυνάμεις που υπερασπιζόνταν την κωμόπολη του Ταλ Αμπιάντ).

Σχεδόν 100 άντρες, γυναίκες, και παιδιά ξεκίνησαν μέσα στη νύχτα. Αφού περπάτησαν περίπου 15 μίλια και έκαναν ωοστόπ για την υπόλοιπη διαδρομή, έφτασαν στο πρώτο φυλάκιο του ISIS. Ευτυχώς, ο ISIS δέχτηκε την ιστορία τους, τους άφησε να μπουν στην πόλη, και τους παρείχε καταφύγιο στα σπίτια των Κούρδων που είχε απελάσει. Ο Τουρκμάνι επισκέφτηκε μερικές οικογένειες.

«Αυτοί είναι όλοι φτωχοί Τουρκμάνοι συνίτες», είπε στη The Nation. «Ζούσαν από τα χωράφια τους. Τώρα στη Ράκα δε μπορούν να βρουν φαγητό να φάνε». Ο Τουρκμάνι ζει σήμερα στη νότια Τουρκία.

Ο εκπρόσωπος του PYD Σιχανούκ Ντίμπο είχε μια έτοιμη εξήγηση για την παρωδία του Χαμάμ αλ-Τουρκμάν. Είπε ότι «στοιχεία» του πληθυσμού εκεί είχαν έρθει σε επαφή με τον ISIS πριν την επίθεση και είχαν «φέρει τον πόλεμο στην κωμόπολη». Ισχυρίστηκε ότι απελάθηκαν «σύμφωνα με τις διαθέσεις του λαού του Χαμάμ αλ-Τουρκμάν». Είπε όμως ότι δεν είχε ιδέα για το ότι είχαν διαταχθεί να περπατήσουν προς τη Ράκα. Ένας δεύτερος εκπρόσωπος, ο Αμπντούλ Σαλάμ Αχμάντ, είχε μια διαφορετική εκδοχή· ισχυρίστηκε ότι οι απελαθέντες του Χαμάμ αλ-Τουρκμάν έχουν επιστρέψει στο χωριό.

Μια πιο χαρακτηριστική απελάση το 2016, μόνο οριακά λιγότερο σκληρή, έπληξε τον Ιμπραχίμ Αμπό Ομάρ και την οικογένειά του, Σύριοι Άραβες το αγρόκτημα των οποίων βρίσκεται στην Ταλ Αμπιάντ, πάνω στα σύνορα με το Ακτσάκαλε, την τουρκική της αδελφή κωμόπολη. Το YPG ήρθε πρώτα στο σπίτι του το Νοέμβρη του 2015, κραδαίνοντας ημιαυτόματα όπλα, και απαίτησε να φύγει. «Πού είναι οι γιοί σου;» θυμάται να ρωτούν. Εργάζονται όλοι στο εξωτερικό, τους είπε. «Η πιας στον Ερντογάν σου και φέρνεις τους γιους σου πίσω ή φεύγεις», του είπαν, αναφερόμενοι στον τούρκο πρόεδρο Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν. Αλλά αυτός αγνόησε τη διαταγή.

Επέστρεψαν στις 4 Απρίλη του 2016. Ήταν

9μ.μ., και μια δύναμη κατ' εκτίμηση 50 ένοπλων ανδρών όρμησε στο σπίτι του, άρπαξαν το 12χρονο γιο του και μια από τις κόρες του, και άρχισαν να τους χτυπούν. «Μου είπαν ότι θα έρθουν στις 6π.μ. το ερχόμενο πρωί, και "δε θέλουμε να σε βρούμε σπίτι"». Αγνόησε την προειδοποίηση. Ένας στις 5μ.μ. το ερχόμενο πρωί, έφτασε ένας αξιωματικός και τον διέταξε να πάει «στον Ερντογάν».

«Αν σε ξαναδώ ποτέ στο Ταλ Αμπιάντ, θα σε σκοτώσω», ανέφερε να λέει ο αξιωματικός. «Πήγαινε στην Τουρκία, πήγαινε στη Ράκα, πήγαινε οπουδήποτε». Στην οικογένεια επιτράπηκε να φύγει μόνο με τα ρούχα που φορούσαν.

Περπατούσαν μέσα από χωράφια για μέρες, μέχρι που έφτασαν σ' ένα αραβικό χωριό και επικοινωνήσαν με συγγενείς στην Τουρκία. Αφού κοιμήθηκαν στα σύνορα για τέσσερις μέρες, πλήρως αναλαβόμενοι για να τους οδηγήσουν μέσα στην Τουρκία. Τώρα έχουν εγκατασταθεί σε ένα σπίτι που ήταν υπό κατασκευή τη στιγμή της συνέντευξης.

Καθώς άφηνε το σπίτι του στο Ταλ Αμπιάντ, ο Ιμπραχίμ είδε φορτηγά να πλησιάζουν για να μεταφέρουν τα υπάρχοντά τους. Αργότερα άκουσε από γείτονες ότι το YPG είχε αρπάζει και τα έξι σπίτια του και παρακείμενα κτίσματα, είχε μετακινήσει τις υδραντλίες του και τον εξοπλισμό του αγροκτηματός, και ακόμα είχε ξεριζώσει μικρά δέντρα.

Το έγκλημά τους; «Ρώτησα τον αξιωματικό», λέει ο Ιμπραχίμ. «Είπε, "σκαμμός"». Ο Ιμπραχίμ, 61 χρόνων, και η γυναίκα του, Τζεμίλα αλ Χουσεϊν Γιουσούφ, 51, είπαν ότι είναι και οι δυο απολιτικοί και δεν είχαν καμιά σχέση με τον ISIS όταν οι ισλαμιστές εξτρεμιστές κατέλαβαν το Ταλ Αμπιάντ. Και οι δυο πιστεύουν πως το έγκλημά τους είναι ότι ο ανεπιόσις του Ιμπραχίμ είναι εθελοντής με τις μετριοπαθείς ανταρτικές δυνάμεις.

Σήμερα, το YPG διατάζει ακόμα αραβικές οικογένειες να εγκαταλείψουν τα χωριά στη συνοριακή περιοχή, σύμφωνα με το γιο του Ιμπραχίμ Άσαντ, 28 ετών. Κατά κανόνα, το YPG απαιτεί να παραδίδουν οι οικογένειες ένα γιο ή καθεμιά για στρατιωτικές υπηρεσίες στις υπό την ηγεσία του YPG Συριακές Δημοκρατικές Δυνάμεις, που σήμερα λειτουργούν σαν συμμαχική των ΗΠΑ χερσαία δύναμη – ή να εγκαταλείψουν την περιοχή.

Και αλλού στη Ροτζάβα, το YPG συλλαμβάνει, βασανίζει, και εκτοπίζει Κούρδους που συνδέονται με άλλα πολιτικά κόμματα και Άραβες που αντιπένονται στο καθεστώς Άσαντ. «Συνεχίζουν να συλλαμβάνουν ακτιβιστές και μέλη της αντιπολίτευσης ξανά και ξανά ώσπου αυτοί να αποφασίσουν να φύγουν από μόνοι τους», είπε ο Μουαμάρ Αμπντού Μουχάμαντ, ένας ακτιβιστής από τη δυτική επαρχία Χασακά. Ένας φίλος του συνελήφθη πέντε φορές, «αλλά τελικά του ξεκαθάρισαν ότι δεν ήταν υπέρδοκτος». Αν είχε παραμείνει, θα μπορούσε να είχε δικαστεί από ένα αντιπροσωπικό δικαστήριο και να αντιμετωπίσει 5ετή-10ετή ποινή φυλάκισης, είπε. «Έτσι η πλειονότητα απλά φεύγει».

Ο Roi Gutman είναι πρώην επικεφαλής του Μεσανατολικού γραφείου Μακ Κλάτσι (McClatchy Middle East bureau).

Σημείωση του Nation * Αυτό είναι το πρώτο μέρος μιας διμερούς έρευνας, υποστηριζόμενης από το Ταμείο για μια Ερευνητική Δημοσιογραφία (Fund for Investigative Journalism).

ΠΙΟ ΠΟΥΤΙΝΙΚΟΣ ΔΕΝ Γ ΙΝΕΤΑΙ: Ο ΤΡΑΜΠ ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ ΤΟΥ ΧΑΦΤΑΡ

Οι δυνάμεις του στρατηγού Χαφτάρ, υποστηριζόμενες από τη ρωσική υπερδύναμη, τη φασιστική Αίγυπτο, τα φιλοποινικά πλέον λόγω έγχθρας με τους αδελφούς μουσουλμάνους ΗΑΕ και Σαουδική Αραβία, καθώς και τη Γαλλία, που στην Αφρική βιάζει το χειρότερο ιμπεριαλιστικό εαυτό της όπου αυτός αφορά τους υδρογονάνθρακες, έχουν ξεκινήσει την επιχείρηση για την κατάληψη της πρωτεύουσας της Λιβύης, Τρίπολης, από τη διεθνώς αναγνωρισμένη τριτοκοσμικού χαρακτήρα κυβέρνηση Εθνικής Συμφωνίας.

Στα μέσα Απρίλη ο Λευκός Οίκος, μόλις αθώθηκε από την ποινική έρευνα για συννομωσία υπέρ του Κρεμλίνου, ανακοίνωσε τη στήριξη του

προέδρου Τραμπ στον Χαφτάρ, γράφοντας ότι «**αναγνώρισε το σημαντικό ρόλο του στρατάρχη Χαφτάρ στην καταπολέμηση της τρομοκρατίας και τη διασφάλιση των πετρελαϊκών πόρων της Λιβύης**» και ότι «**Οι δύο άνδρες αναφέρθηκαν επίσης στο κοινό όραμά τους για τη μετάβαση σε ένα σταθερό, δημοκρατικό πολιτικό σύστημα στη Λιβύη**» (<https://www.newsit.gr/kosmos/stiriksi-tramp-ston-xaftar-eno-mainetai-o-eflylios-stin-livyji/2762973/>). Ταυτόχρονα οι ΗΠΑ μαζί με τη Ρωσία αρνήθηκαν να δεχτούν ψήφισμα που πρότεινε η Βρετανία στο συμβούλιο ασφαλείας του ΟΗΕ, το οποίο ψήφισμα καλούσε σε εκκείνη επιρρίπτοντας την ευθύνη των συγκρούσεων στις δυνάμεις του Χαφτάρ.

Ο Χαφτάρ είναι ένα αδιάταχτο στοιχείο σπουδαγμένο στη μπρεζνιεφική που κυβερνά με σιδερένια πυγμή και δε διστάζει να ζητά από τους υφιστάμενούς του να μην πιάνουν ζωντανούς αιχμαλώτους. Μάλιστα, παρά την αντι-ισλαμιστική του δημαγωγία, χρησιμοποιεί σαλαφιστές μαχητές, τους λεγόμενους Μαντχάλιστες, ενσωματώνοντας τη συντηρητική ιδεολογία τους σε περιοχές που ελέγχει. Π.χ. απαγορεύει στις γυναίκες να ταξιδεύουν χωρίς αντρική συνοδεία (<https://www.france24.com/en/20190405-libya-khalifa-haftar-west-france-silence-military-tripoli>).

Μόλις ο προβόκατορας πρόεδρος των ΗΠΑ μετατόπισε τη στήριξη των ΗΠΑ σ' αυτό το υποκείμενο, το Ισλαμικό Κράτος, που έχει αποσυρθεί

στα νότια της χώρας αναλαμβάνοντας ασήμαντες επιθέσεις, επιτέθηκε σε στρατόπεδο εκπαίδευσης των δυνάμεων του Χαφτάρ στην πόλη Σαμπά σκοτώνοντας 16 άτομα. Οι τζιχαντιστές σφάγιασαν επίσης και περβολόησαν στρατιώτες αποκεφαλίζοντας έναν εξ αυτών (<https://www.protothema.gr/world/article/887513/livui-tzhadistes-esfaxan-kai-apekefalisan-stratiotes-sti-poli-saba/>).

Η επίθεση καταδεικνύει για μια ακόμα φορά τον συνειδητά προβοκατόρικο υπέρ του ρωσικινεζικού Άξονα, οπότε και υπέρ του Τραμπ, ρόλου του ISIS. Στην προκειμένη περίπτωση ενίσχυσε με αίμα, κάτι που καμιά δήλωση δε θα μπορούσε να κάνει τόσο καλά, την τόσο ρωσικινεζική για το εσωτερικό των ΗΠΑ διπλωματική κίνηση του Τραμπ, να προσφέρει τη στήριξη του στον εκλεχτό της Μόσχας στη Λιβύη, κόντρα σε όλη την υπόλοιπη Δύση πλην Γαλλίας

Η γραμμή Πούτιν - Τραμπ για εθνορατσιστικό διαμελισμό του Κοσόβου είναι γραμμή ανατίναξης του πλανήτη και Γ΄ Παγκοσμίου Πολέμου

Συνέχεια από τη σελ.20

ειδικά του σέρβικου φασισμού στη Βοσνία - Ερζεγοβίνη, με τη διάλυση της εθνοεκκαθαριστικής «Σερβικής Δημοκρατίας», δηλαδή του κράτους Κάρατζιτς που παραμένει το ένα από τα δύο συνιστώμενα μέρη του βοσνιακού κράτους. Αυτό λειτουργεί ως μακρύ χέρι της Σερβίας στη Βοσνία και, μαζί με τον κροατικό σφβινισμό, έχει μετατρέψει την τελευταία σε ένα εντελώς δυσλειτουργικό κράτος - φάντασμα, με ξεχωριστές εθνορατσιστικές δομές για κάθε μία από τις τρεις εθνότητες του, ακόμη και για τα παιδιά στα σχολεία, που χωρίζονται σε τμήματα με βάση την εθνική καταγωγή τους. Ένα δημοκρατικό Κόσοβο σε μια δημοκρατική Σερβία, είναι η αρχή, που εξασφαλίζει την ήττα τόσο του μεγαλοαλβανικού, όσο και του μεγαλοσέρβικου σφβινισμού. Κάτι τέτοιο βέβαια είναι προς το παρόν απίθανο και σήμερα στο βάθος δεν το θέλουν ούτε οι μαθητές του Σέσελι, τύπου Νικόλιτς και Βούτσιτς, που βρίσκονται στην ηγεσία της Σερβίας, μεταμφιεσμένοι από ανοιχτοί φασίστες σε «ευρωπαϊούς κεντροδεξιούς». Εκείνοι για το μόνο τμήμα του Κοσόβου για το οποίο νοιάζονται είναι εκείνο όπου ζουν οι εθνικά «καθαροί» Σέρβοι αδερφοί τους.

Όμως, τα σύνορα του Κοσόβου, έστω ως αυτόνομη επαρχία, είναι εσωτερικά σύνορα της παλιάς Γιουγκοσλαβίας, δηλαδή σύνορα χαραγμένα με το αίμα των λαών που νίκησαν μαζί τους ναζί και τη δημιούργησαν ως χώρα, ως κομμάτι της ελευθερόφιλης αντιφασιστικής ανθρωπότητας το 45. Όποιος σήμερα πάει να χαράξει νέες γραμμές στο χώμα, στη βάση της δημιουργίας εθνικά καθαρών κρατών ή μειονοτικών διευθετήσεων, ανοίγει τον ασκό του Αιόλου παντού στον πλανήτη για κάθε εθνοκάθαρση μειονότητας από την πλειονότητα στο όνομα του «εθνικού κινδύνου» τον οποίο αποτελούν οι μειονοτικοί για απώλεια εθνικού εδάφους, για κάθε μειονοτικό όνειρο ένωσης με τη «μητέρα πατρίδα», για κάθε διάσπαση χώρας που θα φτάνει μέχρι επιπέδου γειτονιάς. Η κάθε περιφέρεια θα μπορεί να ζητά απόσχιση από την κάθε χώρα, ο κάθε νομός από την περιφέρεια, ο κάθε δήμος από τον νομό και η κάθε συνοικία από το δήμο, στη βάση των εθνικών ή και πολιτιστικών ιδιαιτεροτήτων. Δεν είναι τυχαίο ότι αυτή τη διαστροφική λύση, δηλαδή το πέρασμα στη Σερβία των σερβοκατοικούμενων περιοχών του Κοσόβου και την παραχώρηση αλβανοκατοικούμενων περιοχών της νότιας Σερβίας στο Κόσοβο, την έχει εμπνευστεί και την «προμοτάρει», ακόμη και στον πρόεδρο του Κοσόβου Θάτσι, ο παγκόσμιος ηγέτης του μετώπου των σφαγέων εθνοεκκαθαριστών, ο μακελάρης της Τσετσενίας και της Συρίας Αδόλφος Πούτιν, έχοντας από κοντά και τα πιστά «ορθόδοξα» σκυλιά του στο Βελιγράδι.

Όσο το Κόσοβο δεν είναι μέσα σε

μια δημοκρατική Σερβία, καλύτερα ενιαίο και ανεξάρτητο παρά εθνοεκκαθαριστικά διαμελισμένο

Από την εποχή της «ανεξαρτητοποίησης» του Κοσόβου, προειδοποιούσαμε για τα αποτελέσματα που θα είχε η γουρουνίσια από πλευράς των δυτικών ιμπεριαλιστών αγνόηση του διεθνούς δικαίου και της εδαφικής ακεραιότητας της Σερβίας, καθώς και για το γεγονός ότι η Ρωσία θα χρησιμοποιεί από κει και πέρα σε κάθε παγκόσμια εθνοεκκαθαριστική βρωμιά της το πρόσχημα της δυτικής ιμπεριαλιστικής αδικίας στο Κόσοβο. Κι έτσι ακριβώς έγινε αμέσως, αρχικά με την Αμπχαζία και τη Νότια Οσετία το 2008, δηλαδή τη χρονιά ανεξαρτητοποίησης του Κόσοβου, και μετά, πολύ πιο ωμά και σε πολύ μεγαλύτερη κλίμακα, το 2014 με την Κριμαία. Κι όχι μόνο. Είχαμε προειδοποιήσει ότι ένα ανεξάρτητο Κόσοβο θα σήμαινε - σε μια πορεία χρόνου - αναπόφευκτα την ένωσή του με την Αλβανία, καθώς η πλειοψηφία (σχεδόν το 90%) των κατοίκων του Κοσόβου έχει αλβανική εθνική συνείδηση. Κάτι τέτοιο θα άνοιγε την όρεξη κάθε σφβινιστή για περιπέτειες εκεί όπου ζουν, σε διπλανές του χώρες, ομοεθνείς του τους οποίους θα ήθελε ή θα μπορούσε να προσεταιριστεί με όνειρα «μεγάλης πατρίδας».

Στις αρχές του 2019, Αλβανία και Κόσοβο κατέργησαν τους διπλούς ελέγχους στα σύνορά τους, δηλαδή έναν έλεγχο από Αλβανούς και έναν από Κοσοβάρους αξιωματούχους, δημιουργώντας ενιαία συννοριακά φυλάκια, με έναν και μόνο έλεγχο για όσους περνούν από το αλβανικό στο κοσοβαρικό έδαφος και τανάπαυιν. Αυτό θεωρήθηκε - και σωστά - πρόπλασμα μελλοντικής ολοσχερούς κατέργησης των ελέγχων, δηλαδή πρακτικά ενοποίησης των δύο χωρών. Ο πρωθυπουργός της Αλβανίας Ράμα προσπάθησε να καθησυχάσει τη σχετική ανησυχία, λέγοντας ότι ανάλογα σχέδια έχει η Αλβανία και για τα σύνορά της με το Μαυροβούνιο, την Ελλάδα και τη Μακεδονία (εδώ βέβαια αυτό σηματοδοτεί και την αρχή της απόσχισης του ευρύτερου δυτικού τμήματος της χώρας, που έχει για κέντρο του το Τέτοβο).

Την ίδια περίοδο, η Σερβία πέτυχε να μην γίνει δεκτό το Κόσοβο στην Interpol ως ανεξάρτητο κράτος - μέλος, ασκώντας διπλωματικές πιέσεις σε άλλες χώρες - μέλη του διεθνούς οργανισμού (στον οποίο Ρωσία και Κίνα ασκούν μεγάλη επιρροή, παρά το γεγονός ότι η έδρα του είναι στη Γαλλία, τόσο πολύ ώστε ο τελευταίος αρχηγός της ιντερπολ ήταν Κινέζος). Σε απάντηση, το Κόσοβο επέβαλε δασμούς 100% σε προϊόντα που εισάγονται εκεί από τη Σερβία, αλλά και από τη Βοσνία - Ερζεγοβίνη, που κατά το ήμισυ αποτελεί σερβική γενοκτονική αποικία και τόνισε ότι δεν πρόκειται να τους καταργήσει, μέχρι η Σερβία να το αναγνωρίσει αμετάκλητα ως ανεξάρτητη χώρα και όχι πια ως αυτόνομη σερ-

βική επαρχία.

Οι ΗΠΑ του ποντινικού Τραμπ έγιναν τόσο έξαλλες με την κίνηση του πρωθυπουργού του Κοσόβου, Χαραντινί, που έφτασαν να του αρνηθούν τη χορήγηση βίζας για να μεταβεί στην Αμερική για προγραμματισμένη επίσκεψη. Φαίνεται ότι τόσο ο Τραμπ, όσο και ο Πούτιν, ποντάρουν περισσότερο στον πρόεδρο του Κοσόβου - και σκοτεινό για τις δραστηριότητές του επί UCK- Χασίμ Θάτσι, τον οποίο «διπλάρωσε» ο Πούτιν στους εορτασμούς για τα 100 χρόνια από τη λήξη του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου στο Παρίσι το Νοέμβριο, λέγοντάς του ότι εάν ανταλλάξει έδαφος με τη Σερβία, η Μόσχα θα αποδεχθεί μια τέτοια λύση. Ενώ ο Θάτσι εμφανίζεται να πιστεύει τον Πούτιν και να εύχεται να «κρατήσει τον λόγο του», ο Χαραντινί επιτέθηκε στη Ρωσία, λέγοντας ότι το όλο ζήτημα περί ανταλλαγής εδαφών είναι καθαρά «ρωσική ατζέντα», αναγνωρίζοντας δηλαδή σωστά ποια είναι η «πατρότητα» του κανιβαλικού σχεδίου.

Βεβαίως, για τον Χαραντινί, όπως και για κάθε Αλβανό σφβινιστή, η ανεξαρτησία του Κοσόβου είναι δεδομένη και αδιαμφισβήτητη, θέση που όπως είπαμε είναι λάθος από θέση αρχής με βάση τη μεταπολεμική ιστορία και το διεθνές δίκαιο. Ωστόσο, η γραμμή Χαραντινί, που τουλάχιστον υπερασπίζεται έστω στα λόγια (γιατί στρατηγικά δεν υπάρχει Αλβανός εθνικιστής που να μη θέλει ένωσή του με την Αλβανία) ένα ανεξάρτητο Κόσοβο, με τους Αλβανούς του και τους Σέρβους του και απορρίπτει τις εδαφικές εθνοεκκαθαριστικές ανταλλαγές είναι σήμερα εντελώς αριστερότερα της κοινής γραμμής Πούτιν - Τραμπ - Βούτσιτς και Θάτσι για επαναχάραξη του χάρτη.

Ακόμη όμως και αν η γραμμή της αλλαγής των ιερών συνόρων που έφτιαξε η αντιφασιστική νίκη του 45 δεν λαμβανόταν υπ' όψη, όποιος ρίξει μια ματιά στον εθνογραφικό χάρτη του Κοσόβου θα δει ότι θύλακες με σερβική εθνοτική πλειοψηφία δεν υπάρχουν μόνο στο συμπαγές κομμάτι βορείως της Μιτρόβιτσα, αλλά και στο νότο της επαρχίας, νοτίως της Πρίστινα, ακόμη και στα δυτικά, κοντά στα σύνορα με το Μαυροβούνιο και την Αλβανία, καθώς και σε άλλα σημεία του εδάφους του. Σήμερα οι Σέρβοι του Κοσόβου έχουν κατοχυρωμένες θέσεις τόσο στο κοινοβούλιο της επαρχίας, όσο και στην κυβέρνηση της, στην οποία συμμετέχουν με υπουργούς και υφυπουργούς, σε συγκεκριμένη μάλιστα αναλογία. Μία εθνορατσιστική επαναχάραξη των συνόρων θα «τελειώσει» στην πραγματικότητα κάθε θεσμική παρουσία των Σέρβων Κοσοβάρων στα όργανα της επαρχίας, τελειώνοντας μαζί και κάθε πολυεθνικό, δηλαδή σύγχρονο στοιχειωδώς δημοκρατικό χαρακτήρα της κοσοβαρικής κοινωνίας. Το ίδιο θα ισχύσει και στη Σερβία, η οποία, παρά τα γενοκτονικά εγκλήματά της, τα

οποία η ηγεσία της πρέπει κάποια μέρα να τα πληρώσει, συνεχίζει να έχει στο έδαφος της βοσνιακή μουσουλμανική, αλβανική και συγγριική (στη Βοϊβοντίνια) μειονότητα. Αντί η Σερβία να κινηθεί μέσα από μια τέτοια λύση προς τη δημοκρατία, θα κινηθεί προς την ολοκλήρωση της εθνοκάθαρσης στη Βοσνία, την ένωση με τους καρατζιτσικούς Σερβοβόσνιους και την πλήρη υλοποίηση του κανιβαλικού, ποντινικού οράματος για «εθνική ομοιογένεια». Και πλέον θα έχει ένα ιστορικό προηγούμενο, εκείνο του Κοσόβου, για να δικαιολογήσει τις θέσεις της, όταν μάλιστα θα έχει δίπλα της τις δύο υπερδυνάμεις.

Αλλά και ο αλβανικός σφβινισμός θα λυσσάζει από τα όνειρα ολοκλήρωσης της «Μεγάλης Αλβανίας», την οποία πάντα έχει στο μυαλό του και την οποία ποτέ δεν ξεχνά. Ήδη οι Αλβανοί σφβινιστές στη «Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας» (όπως μετονόμασαν με τη βία οι ιμπεριαλιστές και οι Έλληνες εκβιαστές τη Δημοκρατία της Μακεδονίας) ζητούν όχι δικαιώματα μειονότητας, αλλά δικαιώματα συγκυριαρχίας στη χώρα, την οποία έχουν γεμίσει στις περιοχές τους απ' άκρου εις άκρο με αλβανικές σημαίες. Τα ίδια κάνουν και στο νότο του Μαυροβουνίου, όπου υπάρχει συμπαγής αλβανικός πληθυσμός, μολονότι η Ποντογκόριτσα δέχτηκε πρόσφατα το αίτημά τους για επανασύσταση ενός παλιού αλβανικού δήμου, που είχε καταργηθεί από δεκαετίες.

Το βασικό πρόβλημα πάντως που έχουν να αντιμετωπίσουν σήμερα οι λαοί της Ευρώπης γενικότερα και των Βαλκανίων ειδικότερα είναι ότι, δίπλα στη γουρουνίσια φιλοεθνοεκκαθαριστική - στην ουσία - πολιτική αυτή τη στιγμή και των δύο υπερδυνάμεων (Ρωσίας και τραμπικών ΗΠΑ), ο β' κόσμος ως δυτικοευρωπαϊκό μονοπωλιστές, έχοντας στο τιμόνι του είτε πουλημένους στη ρώσικη υπερδύναμη, είτε υφεσιακούς απέναντι στη Μόσχα μονοπωλιστές αστούς αρχίζει να υποχωρεί στη γραμμή του διαμελισμού. Ο κεντρικός προωθητής του διαμελισμού είναι η γνωστή ρωσόφιλη αρμόδια για την Εξωτερική πολιτική της ΕΕ Φ, Μογκερίνι, η οποία όμως προς το παρόν σκοπιάται στην έντονη αντίθεση του χριστιανοδημοκρατικού κόμματος της Γερμανίας στο διαμελισμό. Πάντως σε μια συνάντηση των ηγετών Γαλλίας, Γερμανίας με τις ηγεσίες του Κοσόβου, της Αλβανίας και της Σερβίας στο Βερολίνο έπεσε στο τραπέζι μια νέα ευρωπαϊκή πρόταση που συνιστά άτυπο διαμελισμό του Κοσόβου. Δηλαδή να μην τον Κόσοβο θα είναι ενιαίο στα χαρτιά αλλά στην πράξη στο σέρβικο κομμάτι του θα έχει κυριαρχικό ρόλο η Σερβία. Αυτό και αν θα είναι το απόλυτο τέρας. Τουλάχιστον ο διαμελισμός του Κόσοβου αφού ανατίναζε τον πλανήτη θα μπορούσε κάποτε να φέρει ένας τέλος στον ατέλειωτο αλβανο-σερβικό πόλεμο. Με το τέρας της Μογκερίνι αυτός θα διαρκέσει όσο και τα κράτη. Η φαντασία των ιμπερια-

λιστών, ιδιαίτερα αυτή των μπατίρδων πρώην αυτοκρατορικών της ΕΕ είναι ανεξάντλητη. Όμως η ΕΕ αντι να καταδικάζει τις θέσεις της Μογκερίνι εφαρμόζει χοντρικά την εξής καταστροφική και προβοκατόρική γραμμή: ρίξτε τα εθνικά και μειονοτικά προβλήματα κάτω από το χαλί, μπειτε στην ενωμένη Ευρώπη και μέσα εκεί, με τις Σένγκεν μας, το ριζιμο των συνόρων μας και την ενιαία αγορά μας, όλα αυτά θα ξεχαστούν και θα ατονίσουν.

Αυτή η γραμμή είναι καταστροφική, όπως αποδείχτηκε άλλωστε και στην Κύπρο, όπου η είσοδος σε ΕΕ και Ευρωζώνη ήδη από τα μέσα της περασμένης δεκαετίας καθόλου δεν έλυσε το ζήτημα της επανανοποίησης του νησιού, με κύρια ευθύνη της Ελλάδας και των Ελληνοκύπριων σφβινιστών (παρά τον από θέση αρχής άδικο χαρακτήρα της τουρκικής εισβολής και κατοχής, που τον αναγνωρίζουν και πάρα πολλοί Τουρκοκύπριοι δημοκράτες). Το παράδειγμα του Βρεξίτ και του πόσο ξεκάθαρα το κακοφορμισμένο ιρλανδικό ζήτημα έχει χαντακώσει τη διαδικασία ομαλής εξόδου του Ηνωμένου Βασιλείου από την ΕΕ είναι ένα καλό παράδειγμα του πώς τα ζητήματα πρέπει να λύνονται στη βάση αρχών και γενικού δίκιου και όχι με μεσοβέζικες, ιμπεριαλιστικού τύπου πλαστικές επεμβάσεις πάνω στα τραύματα που έχουν αφήσει οι δαγκωματιές των σφβινισμών. Ανάλογο παράδειγμα είναι, όπως αναφέραμε και πρωτότερα, το ενιαίο κράτος - «φάντασμα» της Βοσνίας - Ερζεγοβίνης, το οποίο υποτίθεται ότι φτιάχτηκε πάνω στην «ήττα» του σέρβικου και σερβοβοσνιακού σφβινισμού, και σήμερα απειλείται με διάσπαση και καταστροφή από τους ίδιους αυτούς αμετανόητους Σέρβους σφβινοφασίστες της «Ρεπούμπλικα Σέρπσκα», που όχι τυχαία είναι από τους πλέον ανοιχτά ποντινικούς βασάλους του πλανήτη. Όταν η γνωστή για το φιλορωσισμό της υπουργός Εξωτερικών της ΕΕ Μογκερίνι χαιρετίζει μέσα στο κοινοβούλιο της Σερβίας μια μελλοντική είσοδό της στην Ένωση, στη θέση μάλιστα της Βρετανίας, την ώρα που από κάτω ο Σέσελι και οι ρωσωναζιστές του ουρλιάζουν αντιευρωπαϊκά και φιλορώσικα συνθήματα (με τα οποία κατά βάθος συμφωνούν και οι ψευτοευρωπαίοι κυβερνητικοί του Βούτσιτς), καταλαβαίνει κανείς τι σόι «ενωμένη», δηλαδή εσωτερικά υπονομευμένη σε κάθε πόρο της Ευρώπη ετοιμάζουν τα «φιλοευρωπαϊκά» τσιράκια της Μόσχας, μέχρι την ώρα που θα αναλάβουν να τη διαλύσουν και τυπικά (ή έστω να την καταστήσουν άδειο κελυφος) οι ωμοί «ρώσοι» και ανοιχτοί αντιευρωπαίοι φασίστες, ξεκινώντας από τις Λεπέν και τους Σαλβίνι και φτάνοντας στους κανιβαλους ναζιστές της «Χρυσής Αυγής».

Εάν ο ασκός ανοίξει, οι εθνοεκκαθαριστικοί άνεμοι σε όλα τα ιστορικά πολύπαθα Βαλκάνια θα είναι αδύνατο πια να μαζευτούν.

Η γραμμή Πούτιν - Τραμπ για εθνορατσιστικό διαμελισμό του Κοσόβου είναι γραμμή ανατίναξης του πλανήτη και Γ΄ Παγκοσμίου Πολέμου

Και ξαφνικά, από τα τέλη του 2017, ο Τραμπ έβαλε στο τραπέζι μια «νέα», στην πραγματικότητα πολύ παλιά, λύση για την οριστική «ειρήνευση» στα Βαλκάνια και ειδικότερα στο τρίγωνο Σερβία - Κόσοβο - Αλβανία: την ενσωμάτωση στη Σερβία των περιοχών του βορρά του Κοσόβου όπου κατοικούν συμπαγείς σερβικοί πληθυσμοί, με παράλληλη απόσχιση από τη Σερβία δύο - τριών δήμων στο νότο της, όπου πλειοψηφούν οι Αλβανοί (κοιλιάδα του Πρέσεβο), οι οποίοι θα ενωθούν με ένα αμιγώς (εθνικά) αλβανικό Κόσοβο. Αυτή η λύση προβάλλεται ως ικανή να φέρει την αναγνώριση του Κοσόβου ως ανεξάρτητου κράτους από πλευράς Σερβίας και να δώσει ένα οριστικό τέλος στα προβλήματα κρατικής συγκρότησης των χωρών που προέκυψαν από την πάλαι ποτέ ενιαία Γιουγκοσλαβία.

Ο Τραμπ είχε αρχίσει να προετοιμάζει τη διεθνή κοινή γνώμη για το συγκεκριμένο ζήτημα, κάνοντας ήδη από την προεκλογική περίοδο των προεδρικών εκλογών του 2016 με συνεχείς αναφορές στην ανάγκη δεσμών φιλίας μεταξύ ΗΠΑ και Σερβίας, υμνώντας το ρόλο των Σέρβων στους δύο παγκοσμίους πολέμους «στο πλευρό των ΗΠΑ», κάνοντας λόγο για το πόσο «λάθος» αποτέλεσε το χτύπημά τους τη δεκαετία του '90 από την κυβέρνηση Κλίντον και το ΝΑΤΟ κλπ.

Η λύση όμως την οποία προτείνει στο ζήτημα του Κοσόβου, όπως είπαμε και πριν, δεν είναι καθόλου νέα και καθόλου δική του: είναι η γραμμή του χειρότερου κομματιού του σέρβικου σωβινισμού, όπως αυτός εκφράστηκε από το ρεύμα του Ντόμπριτσα Τσόσιτς (από το οποίο ξεπήδησε και το τέρας Μιλόσεβιτς) και ακόμη περισσότερο του σέρβικου κανιβαλικού νεοναζισμού τύπου Σέσελι. Ιδεολογικός και πολιτικός προωθητής και καθοδηγητής και των δύο, κυρίως του δεύτερου, ήταν ήδη από τα τέλη της δεκαετίας του '80 οι καγκεμίτες σοσιαλφασίστες - σοσιαλμπεριαλιστές του Κρεμλίνου.

Τόσο ο Τσόσιτς, ο οποίος αποτελούσε τη δεξιά - σερβοσωβινιστική τάση μέσα στη ρεβιζιονιστική «Ένωση Κομμουνιστών Σερβίας» επί ενιαίας Γιουγκοσλαβίας, όσο και ο Μιλόσεβιτς και ο Σέσελι, δεν είχαν ποτέ καμία ιδιαίτερη προμεύρα για τη διατήρηση της ενότητας της πολυεθνικής Γιουγκοσλαβίας, όπως αυτή είχε γεννηθεί από το μεγάλο αντιφασιστικό πόλεμο. Απόδειξη είναι ότι όταν ξεκίνησαν οι ανεξαρτητοποιήσεις των ομόσπονδων εθνικών δημοκρατιών, με πρώτη τη Σλοβενία, ο Μιλόσεβιτς τάχθηκε υπέρ του να επιτραπεί η διάλυση του ενιαίου κράτους, αρκεί να έχουν δικαίωμα οι περιοχές όπου κατοικούσαν Σέρβοι μέσα στις υπόλοιπες ομόσπονδες δημοκρατίες να αποσχισθούν με τη σειρά τους και να ενωθούν με τη Σερβία. Γι' αυτό και η Σλοβενία του ήταν αδιάφορη, αφού είχε ελάχιστο (2,5%) και μη συμπαγή σερβικό πληθυσμό. Στην Ελλάδα βέβαια, φευτοΚΚΕ, Ανδρέας Παπανδρέου και Σαμαράδες τάζαν τον κόσμο με τη θεωρία ότι οι Σέρβοι «αδερφοί» μας πάλευαν για τη διατήρηση της ενιαίας Γιουγκοσλαβίας, ενάντια στη Δύση η οποία τη «διέλυσε», ενώ

στην πραγματικότητα τη διέλυσε ο σέρβικος σωβινισμός και μεγαλοϊδεατισμός, με την ενθάρρυνση του Κρεμλίνου.

Εξ ου και η γραμμή των «εθνικά καθαρών εδαφών» και της επαναχάραξης των συνόρων σε αμιγώς εθνική βάση ήταν και είναι πάντα η γραμμή του σέρβικου φασισμού, ο οποίος εδώ δεν πρωτοτυπεί, αλλά αντίθετα εφαρμόζει μια «δημιουργική» κανιβαλική ιδέα που του δάνεισε ο ομόλογός του, ρώσικος μπερλιαριστικός φασισμός. Δεν είναι ο τελευταίος που όταν οι υπόλοιπες 14 (πλην της ίδιας της Ρωσίας) ομόσπονδες δημοκρατίες που συναποτελούσαν τη Σοβιετική Ένωση αποφάσισαν να ανεξαρτητοποιηθούν στα 1990-1991 (δικαίωμα που είχαν από τα συντάγματα της σοσιαλιστικής εποχής των Λένιν - Στάλιν), άρχισε να τους απαντά: «Εντάξει, κανένα πρόβλημα, μόνο που όσες περιοχές έχουν ρωσικούς, ρωσόφωνους ή ρωσόφιλους πληθυσμούς εντός των εδαφικών σας ορίων, μπορεί να θέλουν κι εκείνες ανεξαρτησία»; Έτσι ακριβώς δεν διαμέλισε ο ρώσικος σοσιαλμπερλιαρισμός το Αζερμπαϊτζάν υπέρ της ορθόδοξης Αρμενίας (Ναγκόρνο Καραμπάχ), τη Μολδαβία (Υπερδνειστερία), τη Γεωργία (Αμπχαζία - Νότια Οσετία) και τελικά, στο πιο μεγάλο του έγκλημα ως τα σήμερα, την Ουκρανία (Κριμαία, Ντονέτσκ, Λουχάνσκ); Χρησιμοποιώντας δε τις ρωσικές μειονότητες που υπάρχουν στις βαλτικές χώρες, από την εποχή της ενιαίας ΕΣΣΔ, η Ρωσία απειλεί πάντα και εκεί με στρατιωτική δράση και διαμελισμό, εκμεταλλεζόμενη και τις αντιδραστικές εθνικιστικές παραδόσεις των αστικών τάξεων της περιοχής, που αρνούνται να ριζούν γέφυρες με τις ρωσικές μειονότητες των χωρών τους.

Ποιες είναι όμως οι ειδικές συνθήκες στην περίπτωση του Κοσόβου και πώς αυτές εντάσσονται στο παιχνίδι του ρώσικου σοσιαλμπερλιαρισμού και του πιστού σκυλιού του, Τραμπ, στο πλαίσιο της πάλης του για παγκόσμια κυριαρχία και για κανιβαλοποίηση των διεθνών σχέσεων, δηλαδή για έναν πόλεμο όλων εναντίον όλων ο οποίος θα μπορούσε να διαλύσει τον β' και τον γ' κόσμο και να δώσει στον Άξονα Ρωσίας - Κίνας τον ρόλο του παγκόσμιου επιδιαιτητή και τροπαιούχου;

Το Κόσοβο: μια αυτόνομη δημοκρατία χωρίς δικαίωμα απόσχισης

Στο πλαίσιο της Γιουγκοσλαβίας μετά το 1945, υπήρχαν έξι ομόσπονδες δημοκρατίες, πλήρως νομικά ισότιμες και με δικαίωμα απόσχισης, εφ' όσον το επιθυμούσαν, από την ομοσπονδία (ειδικά με το σύνταγμα του 1974): από βορρά προς νότο, ήταν η Σλοβενία, η Κροατία, η Βοσνία - Ερζεγοβίνη, το Μαυροβούνιο, η Σερβία και η Μακεδονία. Μέσα στο πλαίσιο της μίας από τις έξι δημοκρατίες, της Σερβίας, στις περιοχές που υπήρχε αντίστοιχα ουγγρική και αλβανική μειονότητα, δημιουργήθηκαν δύο ακόμη αυτόνομες δημοκρατίες, οι οποίες, από το '74, είχαν όλα τα δικαιώματα των ομόσπονδων δημοκρατιών εκτός από εκείνο της ανεξαρτητοποίησης: η Βοϊβοντίνα στο βορρά και το Κόσοβο στο νότο. Ενώ όμως στη Βοϊβοντίνα οι Ούγγροι ήταν πάντα μειοψηφία σε σχέση με τους Σέρβους, στο Κόσοβο, από την ίδρυση ακόμη της αντιφασιστικής ομόσπονδης Γιουγκοσλαβίας το 1945, οι Αλβανοί αποτελούσαν την πλειοψηφία.

Κατά τη διάρκεια του αντιφασιστικού πολέμου 41-45, ο Τίτο και το ΚΚ Γιουγκοσλαβίας είχαν ενισχύσει ποικιλοτρόπως το ΚΚ Αλβανίας και το αλβανικό αντιφασιστικό αντάρτικο και είχαν εκφράσει σκέψεις για ένταξη της τελευταίας στο ενιαίο γιουγκοσλαβικό κράτος. Στο πλαίσιο αυτού του κράτους, ο Τίτο υποσχόταν τότε στον Χότζα ότι στην ομόσπονδη Αλβανία (εντός Γιουγκοσλαβίας) θα μπορούσε να ενσωματωθεί και το Κόσοβο. Αργότερα ωστόσο, όταν η Αλβανία απέρριψε την πιθανότητα ένταξης της στη Γιουγκοσλαβία, ο Τίτο ξεκαθάρισε ότι δεν μπορούσε να παραχωρήσει το Κόσοβο στην Αλβανία, λόγω της μεγάλης αντίδρασης που έβρισκε από πλευράς των Σέρβων (για τους οποίους το Κόσοβο είναι σημαντικό για λόγους που συνδέονται με την ιστορική πορεία του σερβικού έθνους).

Το αρχικά επαναστατικό και στη συνέχεια ρεβιζιονιστικό - σοσιαλφασιστικό (άρρωστο και στις δύο περιόδους με το κουσούρι του σωβινισμού) Κόμμα Εργασίας Αλβανίας διαμόρφωσε από εκεί και πέρα την παγκόσμια και περιφερειακή γραμμή του πάντα στη βάση του πόσο καλές ή κακές σχέσεις με τον Τίτο και τη Γιουγκοσλαβία είχε κάθε μεγάλη δύναμη, είτε αυτή εμφανιζόταν ως «κομμουνιστική» είτε όχι. Δεν είναι τυχαίο ότι οι ρήξεις του με την ΕΣΣΔ και την Κίνα έγιναν όχι στη βάση της πάλης αρχών και γραμμών, όσο στη βάση των σχέσεων που ανέπτυσαν οι χώρες αυτές με τη Γιουγκοσλαβία του Τίτο. Και όχι μόνο αυτό, αλλά ο χοτζικός σωβινισμός, με τους πράκτορές του μέσα στο Κόσοβο, άναβε συνέχεια το φυτίλι των εθνοτικών εντάσεων, του παρα-

γκωνισμού των Σέρβων Κοσοβάρων από τη δημιουργία ζώη, τις δουλειές και τα πανεπιστήμια και τη μετατροπή του Κοσόβου, αργά αλλά σταθερά, σε μια δεύτερη Αλβανία, η οποία αργά ή γρήγορα θα ενωνόταν με τη «μητέρα πατρίδα».

Για όλα τούτα είχαμε αρχίσει να πρωτογράφουμε αναλυτικά στη «Νέα Ανατολή» ήδη από το 1987 (https://www.oakke.gr/na1987_8/5.pdf Κοσουφοπέδιο: Φυτίλι στη μαρουταποθήκη των Βαλκανίων - αφ 46.10.7.1987), μόλις δύο χρόνια μετά την ίδρυση της ΟΑΚΚΕ, όταν ακόμη η Γιουγκοσλαβία ήταν ενιαία και πριν ο κανιβαλικός εθνοσωβινισμός δείξει το βρώμικο ματωμένο μούτρο του στα Βαλκάνια, με τη μορφή του φιλορώσου Σέρβου φασίστα τσέντικ. Σημασία εδώ έχει να τονιστεί ότι ο αλβανικός χοτζικός σωβινισμός έγινε ο καταλύτης - προβοκάτορας για να γίνει κυρίαρχη η γραμμή Τσόσιτς (παιδί της γραμμής του Σέρβου ρεβιζιονιστή, που συγκρούστηκε με τον Τίτο από τα δεξιά, Αλεξάντερ Ράνκοβιτς) και Μιλόσεβιτς μέσα στην «Ένωση Κομμουνιστών Σερβίας». Είναι χαρακτηριστικό ότι ήδη από το 1968 Αλβανοί είχαν διαδηλώσει τόσο στην Πρίστινα του Κοσόβου, όσο και το Τέτοβο της Μακεδονίας με συνθήματα όπως «Ζήτω ο Ένβερ Χότζα» και «Ζήτω η Μεγάλη Αλβανία». Αυτές οι σωβινιστικές αθλιότητες δεν ήταν απότοκο - στην κύρια πλευρά - κάποιας σέρβικης καταπίεσης, αλλά της επιρροής του χοτζικού σωβινισμού στους Αλβανούς της Γιουγκοσλαβίας.

Χαρακτηριστικό του άθλιου πολιτικού χαρακτήρα των Αλβανών Κοσοβάρων αποσχιστών (ακόμη και του σχετικά δημοκρατικού ηγέτη τους τη δεκαετία του '90, Ιμπραχίμ Ρουγκόβα) ήταν ότι δεν ενώθηκαν με τους Κροάτες και Βόσνιους Μουσουλμάνους στον αγώνα ενάντια στους Σέρβους εθνοεκκαθαριστές στους πολέμους του 1991-1995 (κάτι που θα τους έδινε πιθανότητα και την ηθική νομιμοποίηση μιας χωριστής κρατικής συγκρότησης ή που θα εκδημοκράτιζε τη Σερβία, επιτρέποντάς τους να μείνουν εντός της), αλλά περίμεναν να λήξει η εθνοκαθαριστική εκστρατεία του σέρβικου φασισμού στα τέλη του 95, για να ξεκινήσουν το εντελώς σκοτεινό και προβοκατόρικο «αντάρτικο» του UCK. Αυτό το τελευταίο φούντωσε με τα όπλα που πήρε το 97 από τη σοσιαλφασιστική εξέγερση των χοτζικών του «Σοσιαλιστικού» Κόμματος της Αλβανίας ενάντια στο γενικά δυτικόφιλο και κάπως πιο δημοκρατικό Μπερίσα και τελικά προκάλεσε ένα ακόμη κύμα σέρβικης εθνοκαθαριστικής βίας, το οποίο έγινε η αφορμή για τη γενικά άδικη επέμβαση του

ΝΑΤΟ το 1999. Από τότε το Κόσοβο, ενώ τυπικά ανήκε ακόμη στη Σερβία, έγινε στην πράξη διεθνές προτεκτοράτο υπό τη στρατιωτική σκέπη του ΝΑΤΟ (αν και αρχικά υπό ρωσική παρουσία - σκέπη, βλ. κατάληψη του αεροδρομίου της Πρίστινα από τις ρωσικές δυνάμεις λίγο πριν την είσοδο των στρατευμάτων του ΝΑΤΟ στην επαρχία - οι Ρώσοι αποχώρησαν στρατιωτικά από εκεί το 2003), ενώ το 2008, πέρα και έξω από κάθε πρόνοια του διεθνούς δικαίου, οι Αλβανοί του Κοσόβου (πρώην ηγέτες και πολέμαρχοι του UCK στην πλειοψηφία τους) ανακήρυξαν τη Δημοκρατία του Κοσόβου, που πλέον - και πολύ κακώς - έχει αναγνωριστεί ως εντελώς ανεξάρτητο από τη Σερβία και κυρίαρχο κράτος από περισσότερα από 100 κράτη - μέλη του ΟΗΕ.

Η ΟΑΚΚΕ, παρά το γεγονός ότι στάθηκε η μοναδική πολιτική δύναμη στην Ελλάδα (μαζί με μετρημένους στα δάχτυλα δημοκρατικούς διανοούμενους και δημοσιογράφους) που κατάγγελλε με τόση ένταση το σέρβικο φασισμό ως τον κύριο υπεύθυνο της αιματοχυσίας στην πρώην Γιουγκοσλαβία όλη την περίοδο 1991-1999, στάθηκε πάντα από θέση αρχής ενάντια στην ανεξαρτητοποίηση του Κοσόβου από τη Σερβία. Αυτό γιατί αυτή η ανεξαρτητοποίηση θα σήμαινε την επιβράβευση του αλβανικού μεγαλοϊδεάτικου σωβινισμού, δηλαδή του καταλύτη που ξύπνησε, όπως είπαμε, το σερβικό τσέντικ τέρας από τον ύπνο του και γιατί μια τέτοια ανεξαρτητοποίηση, σε αντίθεση με εκείνες της Σλοβενίας, της Κροατίας, της Βοσνίας, της Μακεδονίας και του Μαυροβουνίου, που ήταν απόλυτα νομιμοποιημένες και δίκαιες, σύμφωνα με το γιουγκοσλαβικό σύνταγμα, αποτελούσε κούρελιασμα των προνοιών αυτού του αντιφασιστικού συντάγματος και της παράδοσης που αυτό το τελευταίο είχε κληροδοτήσει στους γιουγκοσλαβικούς λαούς.

Βεβαίως, πάντα σημειώναμε ότι για να επανερωθεί, όπως και πρέπει, το Κόσοβο με τη Σερβία, πρέπει να προηγηθεί μια ολοσχερής ήττα του σερβικού σωβινισμού γενικά και